

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

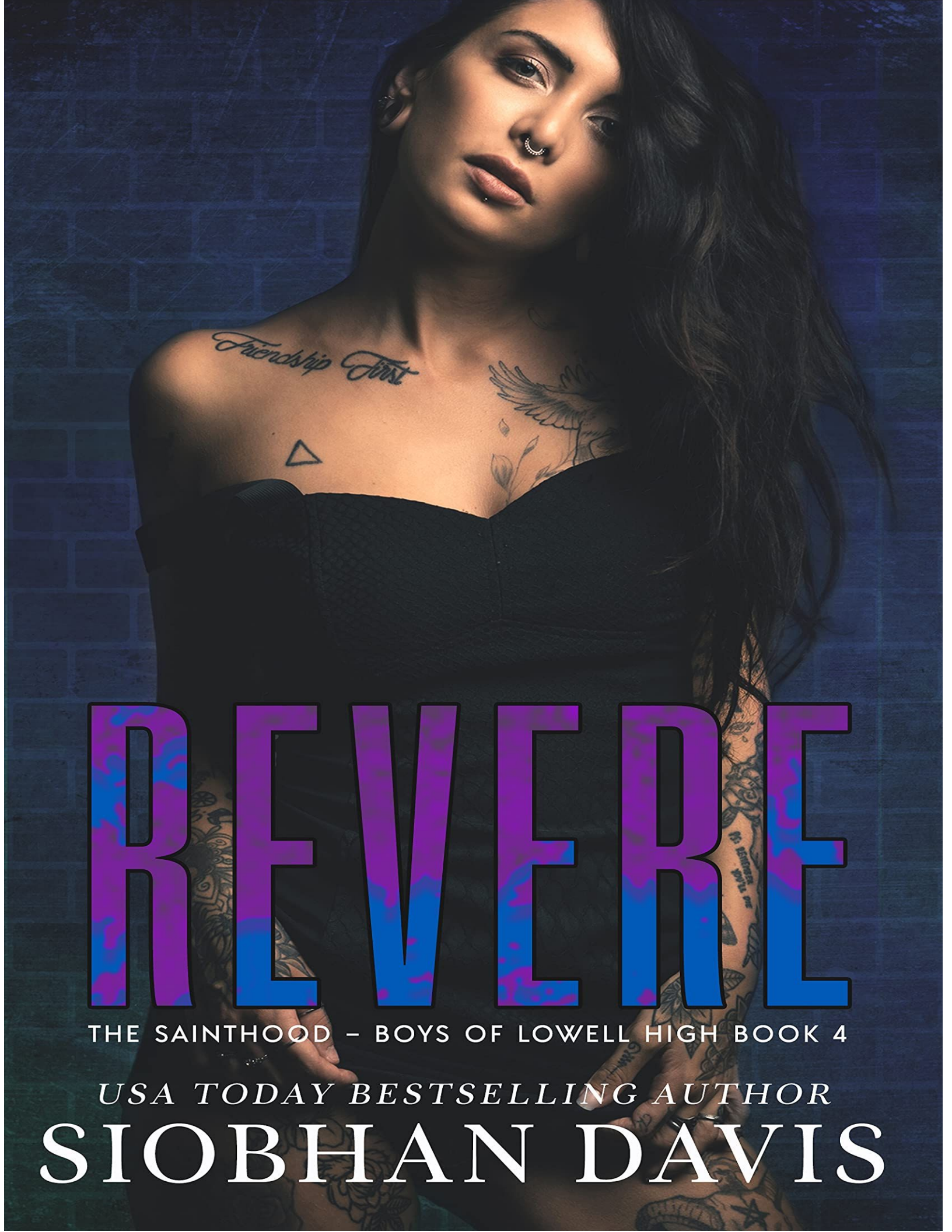
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REVERE

THE SAINTHOOD – BOYS OF LOWELL HIGH BOOK 4

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

SIOBHAN DAVIS

AZİZLİK - BONUS KISA ROMAN

Bu bonus hikaye, Reign'in sonsözünden on iki yıl sonra geçiyor.

Umarım ekibi yakalamaktan keyif alırsınız! İyi okumalar.

Bölüm 1

Harlow

Kalçamla ön kapıyı kenara iterek, aşırı yüklü iki market poşetini göğsüme yaslayıp, çocuklar evde olduğumu fark edip her zamanki coşkuyla üzerime çullanmadan önce mutfağa varmak için dua ederek eve giriyorum. Kapıyı sinsi ayağımla kapatıyorum, arkamdan gürültüyle çarparken irkiliyorum.

Genişletilmiş mutfağa girdiğimde çığlıklar çınlıyor ve Galen'in lavabonun yanındaki halılardan birinin üzerine eğildiğini görüyorum. Musluk açık ve Bishop akan suyun altında ıslak bir bez tutuyor. Oğlumun çıplak sırtına su tanecikleri yapışmış ve üzerinde nemli yüzme şortu var, bu yüzden olay başlamadan önce havuza girdiklerini tahmin ediyorum.

Yiyecekleri ada ünitesine bırakıp kocama doğru bir adım attım. "Ne oldu?" Aurora'nın işin içinde olduğunu zaten bildiğim için soruyorum. İki yaşındaki kızımız tam bir bela mıknatısı ve bundan zevk alıyor. Eğer bir yaramazlık söz konusuysa, Rora genellikle bunun merkezinde yer alır. Büyüdüğünde Tanrı hepimize yardım etsin.

Galen doğruldu ve bakışlarım en küçük kızımızın üzerinde gezinirken dudaklarım seğirdi. Rora una bulanmış, zeytin rengi teni kalın, beyaz, tüylü bir tabakayla kaplanmış. Hatta kirpiklerine yapışmış ve uzun siyah saçlarına yapışmış. "Çocuklar çikolatalı kurabiye yapmama yardım ediyordu."

Galen dudaklarımı öpmek için eğilerek açıklıyor. "Yemin ederim sadece iki saniyeliğine arkamı döndüm ve Ateşyürek tüm un çuvalını üzerine boşalttı." Gülümsemesini bastırarak başını sallıyor.

Kızımın önünde çömelerek, sıcak kahverengi gözlerini çevreleyen kirpiklerindeki unu nazikçe temizliyorum.

"İsteyerek yapmadım," diye dudak büküyor, dudağını dışarı çıkarıyor. "Baltayla ezdim." Yalan söylediğini bilsem de onun bu sevimli sesiyle kalbim kabarıyor çünkü kafasına bir çuval un dökmek küçük Ateş Yüreğimizin isteyerek yapacağı bir şey, kazara değil. Ama onu azarlamakta zorlanıyorum - kasıtlı olarak yaramazlık yapmıyorsa - çünkü dünyayı merak ediyor ve bilinmesi gereken her şeyi öğrenmeye can atıyor ve onun heyecanını asla dizginlemek ya da coşkulu kişiliğini bastırmak istemiyorum.

"Çıkacak ve kimse zarar görmeyecek. Önemli olan da bu." Unlu burnunu cımbızlarken gülümsüyorum.

"Un kasenin içine girecek. Kafanın üstüne değil, aptal," diyor Bishop, ıslak bezi bana uzatırken gözlerini devirerek.

"İsim takmak yok, Piskopos. Bunu konuştuğumuzu unutma." Galen en büyüğümüze çoğu çocuğu dehşete düşürecek bir uyarı bakışı gönderiyor ama Bishop sıradan bir çocuk değil ve *her şeyi olduğu gibi* kabul ediyor. Bazen elli yaşında gibi oluyor.

Ben yüzündeki unu silmeye çalışırken Rora ağabeyine ters ters bakıyor. "Çok kötüsün."

Bishop, Galen'in sözlerini açıkça görmezden gelerek, "Ve sen de yaramazsın," diye karşılık verir.

Rora'nın yanağındaki un, bezle cildini nazikçe ovaladığımda yapış yapış bir macuna dönüşüyor. Hay sikeyim. Bunun ilk düşündüğüm kadar kolay temizleneceğini sanmıyorum.

Yakın geleceğimde çığlıklar ve ağlamalar olacağını tahmin ediyorum.

Bezi lavaboya attıktan sonra onu dışarıda çimlerin üzerine koymaya karar verdim ve hortumla yıkamadan önce üzerindeki unu silkelemeye çalıştım, sonra da onu banyoya sokacağım.

"Dahi." Galen daha sert bir bakışla Bishop'ı iğneliyor. "Küçük kız kardeşine iyi davran ve ebeveynliği bize bırak."

Oğlumuz için bir dizi nedenden ötürü endişeleniyorum; bunlardan biri bazen çok ciddi olması. Yaşının çok ötesinde bir sorumluluk üstlenmeye doğal bir eğilimi var. Geçen yıl yapılan test aksini kanıtlayana kadar hepimiz onun Theo'nun biyolojik çocuğu olduğunu varsayıyorduk.

"Anneciğim." Luna yanıma sokuluyor, küçük bedenini etrafıma sarıyor. Mayosunun üzerine *Frozen* havlu kumaştan pançosunu giymiş. "Havuza gelebilir misin?"

"Rora'yı yıkamam, yiyecekleri kaldırmam ve öğle yemeği hazırlamam gerekiyor. Ama ondan sonra havuza gireceğim." Yumuşak sarı buklelerinden birini hafifçe çekiştirerek muhteşem büyük kızına gülümsüyorum.

"Hadi prenses." Galen Luna'yı kollarının arasına alarak üzerimden aldı. "Kurabiyeleri yapmayı bitirelim, sonra da yüzmeye gideriz." Yeşim yeşili gözleri ıslık ıslık parlıyor, sarı bukleleri Galen'in göğsüne sokulurken zıplıyor. Luna üç çocuğumuz arasında en sevecen olanı. Aynı zamanda en sessiz olanı. Bu dünyaya dört yıl önce neredeyse hiç sızlanmadan geldi ve o zamandan beri bize bir gram sorun çıkarmadı.

Galen onun saçlarına öpücükler konduruyor ve onu kucağına alırken hayranlıkla ona bakıyor. Tüm kocalarım harika babalardır ve çocuklarımızı sevme şekilleri çok güzeldir. Bu kaslı, dövme, piercingli adamların oğullarımızın ve kızlarımızın üzerine titrediğini görmek her seferinde yumurtalıklarımın bayılmasına neden oluyor.

"Al anne." Bishop bana büyük bir plaj havlusu uzattı. "Fireheart'ı buna sar ki evin her yerine un bulaştırmasın."

"Bana öyle deme," diye tersliyor Rora, yine suratını asarak. "Bana sadece babalarım öyle der." Ellerini kalçalarına koyuyor ve göğsünü dışarı çıkararak beden diliyle kardeşine meydan okuyor. Bu paha biçilemez bir şey ve Galen'le ben eğlenen bir bakış paylaşıyoruz. "Benim adım *Aurora*," diyor ağabeyine, sanki o

farkında olmadan, ismini telaffuz ederek. Aurora'nın iki yaşına göre inanılmaz bir kelime hazinesi var ve her gün uyandığı andan gece bayılana kadar hiç durmadan konuşuyor.

"Her neyse." Bishop onu öfkeliendiren bir omuz silkmeye başından savıyor. Öfkesi arttıkça gözleri kısılır ve burun delikleri açılır.

Sanırım "terrible twos" terimi Aurora Sariah Westbrook için icat edildi, çünkü kardeşlerinden hiçbirisi Rora'da tanık olduğumuz epik öfke nöbetlerine yakın bile öfke nöbeti geçirmedi. Bunu benden almış olmalı, çünkü Caz olabildiğince yumuşak başlı ve onu küçükken küçük bir terör olarak hayal edemiyorum. Annem Rora'da da aynı kararlılığı ve ruhu gördüğünü ve ona çocukluğumu hatırlattığını söylüyor. Belki de bu yüzden yaramazlık yaptığında onu cezalandırmakta bu kadar zorlanıyorum. Onun kanatlarını asla kırmak istemiyorum. Ailem disiplini benim gerçek kişiliğimin parlamasını teşvik edecek şekilde uygulardı ve ben de öyle olmak için çabalıyorum.

Onu çabucak havluya sarıyorum ve kardeşine saldırmadan önce kucağıma alıyorum. Bu ikisi sürekli tartışıyor ama aynı zamanda kardeşlerini tehdit eden ya da onlara saygısızlık eden biri olduğunda birbirlerinin en büyük savunucuları oluyorlar.

Galen, Luna kollarındayken beni öpmek için eğilirken, "Asla sıkıcı bir an olmaz," diye düşünüyor.

Dudaklarımız birbirine yapışıyor ve keşke birbirimizin içinde kaybolacak zamanımız olsaydı. Ama çocuklar doğduğundan beri spontane öpüşme seansları geçmişte kaldı. İş ve aile hayatı arasında bugünlerde nefes almaya bile zor vakit buluyoruz. Yine de başka türlü olmasını istemezdim. Hayatımı seviyorum ve hiçbir şeyi değiştirmezdim.

Saint'e umutsuzca istediği tek şeyi vermek dışında. Şimdiye kadar bizden kaçan bir şey.

"İğrenç," diye mırıldanıyor Bishop, öpüşmemizi izlerken. Rora kollarımda kıpırdanıp gevezelik ederken, Luna Galen'in kollarında kıkırdıyor.

Boyun.

Ayrıldığıımızda Galen, "Öpüşmek iğrenç bir şey değil," diyor. "Bir gün kendi meleğini bulacaksın ve dudakların düşene kadar onu ya da onu durmadan öpmek isteyeceksin."

Kaşlarımı kaldırıyorum, sözleri karşısında ağzımda eğlenceli bir sırıtma yayılıyor.

"İki kat iğrenç," diye yanıtlıyor Bishop. "Asla evlenmeyeceğim."

"Neden olmasın?" Onu bırakmadan önce kıpır kıpır yılanı kollarımda yeniden konumlandırarak soruyorum.

"Çünkü dünyayı ben yöneteceğim ve ilişkiler için çok meşgul olacağım."

Ağzım açık bir şekilde oğluma bakıyorum, bir an için nutkum tutuluyor.

Galen'in ifadesi ona bakarken yumuşar. "Hem dünyayı yönetebilir hem de hayatında aşka yer verebilirsin, Prodigy. Kalbini sevme fırsatından asla mahrum etme." Galen başını kaldırıyor, yoğun yeşil gözleri benimkilere kilitleniyor. "Neredeyse yapıyordum ve bu beni neredeyse öldürüyordu."

Dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Seni seviyorum."

Bishop'un başka bir "iğrenç" yorum yapmasını bekliyorum ama o sessiz. İçten içe, hepimizin birbirimizi bu kadar açık bir şekilde sevmemizi sevdiğini biliyorum. Annemle babamın birbirlerine ve bana karşı açıkça sevgi dolu olduğu bir evde büyüdüm ve çocukken benzer "iğrenç" düşünceler düşündüğümü hatırlarken, annemle babamın birbirlerini böyle sevdiklerini bilmenin kalbimi ne kadar ısıttığını da hatırlıyorum. Bu bana, babamı kaybettikten sonra bir daha tekrarlanamayacak olan doğuştan gelen bir güven duygusu verdi. Çocuklarımda da aynı güvenlik ve koruyuculuk duygusuyla büyümelerini istiyorum. Sadece sevgiden gelebilecek türden. Çocuklarımızdan hiçbir şeyi saklamamamızın nedenlerinden biri de bu. Tüm babalarıyla evli olduğumu biliyorlar ve ayrıca Theo ve Caz'in de özel bir sevgiyi paylaştıklarını biliyorlar.

"Ben de seni seviyorum."

Galen'den ya da kocalarımdan herhangi birinden bu

sözleri duymaktan asla bıkmayacağım. Yıllarımı, bir daha asla evlenemeyeceğime inanarak geçirdim.

Bu da dört adamımla paylaştıklarımı daha da özel kılıyor.

Rora sabrı tükenmiş bir halde öfkeyle ofluyor ve Galen onun saçlarını karıştırıyor. "Ateşyürek huzursuz. Sen git onu temizle, ben de kurabiyeler fırına girdikten sonra öğle yemeğine başlayayım."

"Teşekkür ederim." İtiraz etmeliydim çünkü Galen bütün sabah ben çalışırken çocuklarla ilgilendi, bu yüzden eminim bir mola verebilirdi, ama yapmıyorum çünkü biz bir ekibiz ve bu şekilde herkes daha çabuk doycak ve havuza dönecek. "İşim bitince yardım ederim."

Ayrıca, kimse beni mutfakta istemiyor. Bazı şeyler kesinlikle değişmedi. Galen ve ben haftada bir gece şehir merkezinde yemek kursuna gidiyoruz ve onun mutfak becerileri büyük ölçüde gelişirken, ben hala dokunduğum her şeyi yakıyorum. Ama pes eden biri değilim ve henüz havlu atmaya hazır değilim.

"Rahatlamalısın," diye söze giriyor Bishop, kaseinin ve diğer kurabiye malzemelerinin bulunduğu tezgâha doğru ilerleyerek. "Bütün sabah çalıştın. Bırak da baban öğle yemeğini hazırlasın. Ben yardım ederim."

"Babam da çalışıyordu." Bu herkese düzenli olarak hatırlattığım bir şey. Galen evde oturan bir baba olmayı seçti ve bu hiç de kolay değil. Geri kalanımızın kaçabileceği işleri varken, Galen'in böyle bir lüksü yok. Her zaman çocukların ve bu evin etrafında.

Sahibi olduğum ve işlettiğim fitness merkezinin hesaplarının yönetimini üstlenmesini istememin nedenlerinden biri de bu. İki yıl önce Jazz'ı işi yönetmeme yardımcı olması için işe almamın nedenlerinden biri de bu, böylece yarı zamanlı çalışabilir ve öğleden sonraları Galen'i rahatlatmak için burada olabilirim. Ayrıca, henüz küçükken yavrularımla olabildiğince çok vakit geçirmek istiyorum.

"Diplomatik olmaya çalışıyordum," diyor Bishop ve ben kaşlarımı çatıyorum. "Yemeklerin hâlâ berbat anne."

Galen kıkırdarak Bishop'ın siyah saçlarının tepesini karıştırıyor. "Diplomatik becerileriniz üzerinde biraz çalışmanız gerekebilir."

"Sorun yok. Ayrıca yalan da söylemiyor. Benim yeteneklerim mutfağın dışında yatıyor," diyerek Galen'a cilveli bir bakış atarken, sabırsız kızım kollarımda kıpırdanıp mırıldanarak çift kapıya doğru yürüyorum.

"Benden asla şikayet duymayacaksın," diye cevap veriyor, gözlerinde ateş parlıyor ve aklının benimkiyle aynı yere gittiğini biliyorum.

İçim ihtiyaçla çarpıyor ve Theo'yu öğle yemeğinden sonra bir süre çocuklara bakması için evdeki ofisinden çıkmaya ikna edip edemeyeceğimi merak ediyorum, böylece Galen ile hızlı bir sevişme yaşayabilirim.

"Sen her yönden mükemmelsin."

Onu boğucu bir bakışla kısıtıyorum, "kesinlikle sevişeceksin" diyen bir bakışla, her şeyi gözlerimdeki sıcaklıkla aktarıyorum, çünkü bu düşünceleri etraftaki masum küçük gözler ve kulaklar varken ifade edemem.

Galen'in gözleri şehvetle kararıyor ve ben kızımı yıkamak ve öğle yemeğini bitirip seksi planımı uygulamaya koymak için çaresizce odadan çıkıyorum.

Bölüm 2

Harlow

"POPS!" RORA, Theo'nun ofisinin parke zemininde koşarak kocama doğru ilerliyor. Önemli bir işinin ortasında onu rahatsız etmediğimizi umarak kapıya yaslanıyorum.

Geçen yıl Diesel, Theo'yu VERO bünyesindeki bilgi ve teknoloji departmanının başına terfi ettirdi. Bu büyük bir terfiydi. Tamamen hak ettiği bir terfiydi ve başardığı her şeyle daha fazla gurur duyamazdım. Tek dezavantajı, artık haftada en az iki ya da üç gün Washington, D.C.'deki merkez binalarında çalışmak zorunda olması. Her gün arabayla gitmek için çok uzak ve günlük özel jetleri kullanmak için çok pahalı, bu nedenle Theo Salı günleri D.C.'ye business class uçuyor ve Perşembe geceleri eve dönüyor.

Şehirde bir çatı katı dairesi aldık, böylece en azından oradayken ev diyebileceği bir yeri oldu. Arada sırada onunla Washington'a gidiyorum. O çalışırken ben de gündüzleri şehri keşfetmekten ve geceleri onun tüm ilgisinin tadını çıkarmaktan keyif alıyorum. Ama çocuklardan uzun süre ayrı kalmayı sevmediğim için bunu sadece birkaç kez yaptım. Caz de bazen ona eşlik ediyor ve çocuklar hepimizin farklı zamanlarda gelip gitmesine alıştı.

Geçen yıl Theo terfi ettikten sonra evin arka tarafına bir bina inşa ettik, mutfak-yemek odasını genişlettik, çocuklar için bir oyun odası ve ikinci bir ev ofisi ekledik

Theo için. Orijinal ofis geri kalanımız arasında paylaşıyor. Günlerimizi büyük ölçüde kendi işlerimizde geçirsek de, yine de evden bazı ek işler yapmak için bir yere ihtiyacımız var. Galen de benim fitness merkezimin ve Saint ile Caz'ın ortaklaşa sahip oldukları iki garajın hesaplarıyla ilgileniyor, dolayısıyla evden çalışabileceği bir yere ihtiyacı vardı.

Theo kulaklığındaki kulaklıkları çıkarır ve sandalyesinde dönmeden önce masanın üzerine bırakır. Rora ona çarpıyor ve onu kaldırıp havaya fırlatıyor.

Kıkırdamaları odanın içinde yankılanıyor. "Tekrar, babalık!"

Başını onun saçlarına gömüyor, küçük bedenini göğsüne sımsıkı sarıyor. "Neden yeni banyo yapmış gibi kokuyorsun?" diye soruyor, ayağa kalkarak.

"Çünkü az önce yaptım, şapşal" diyor, sanki günlerin çoğunun havuza girip çıkmakla geçtiği yaz mevsiminde, gün ortasında banyo yapmak normalmiş gibi.

Onu havaya fırlatıyor. Ciyaklamaları kulak zarımı gıdıklıyor ve gülümsüyorum. "Birileri yaramazlık peşindeymiş gibi görünüyor." Theo kaşlarını sallıyor, o da kirpiklerini kırıştırıyor ve ağzında tereyağı erimeyecekmiş gibi görünen en büyük, en masum gülümsemesini ona gösteriyor.

"Birisi kafasından aşağı bir torba un dökmenin eğlenceli olacağına karar vermiş," diye açıklıyorum, kapıyı itip onlara doğru yürürken. Gerçi Rora'nın bunu tekrar yapacağından şüpheliyim. Her şeyi dışarı çıkarmaya çalışırken çektiğimiz çileden sonra değil.

"Ateşyürek." Theo başını sallıyor ama gülümsüyor. "Seninle ne yapacağız? Hmm?" Onun yanağından öpüyor.

"Beni seviyor musun?" Rora kirpiklerini kırıştırarak söylüyor ve ben kahkahalara boğuluyorum.

Theo'nun ona hayranlıkla bakışı her parçamı eritiyor. "Sen zaten seviliyorsun, Rora." Yüzünün her yerine öpücükler konduruyor. "Çok, çok fazla."

"Ben de seni seviyorum, babalık." Mucizevi bir şekilde onun boynunun kıvrımına sokuluyor ve tombul kollarını ona doluyor. Aralarında özel bir bağ var ve bunun onu ne kadar mutlu ettiğini biliyorum.

Caz, biyolojik kızının sevgilisine özellikle ilgi duyduğunu söyler.

"Etrafta hiç sevgi kaldı mı?" Önlerine çıktığımda şaka yapıyorum.

Theo kolunu açıp beni kucaklarına çekerek, "Karım için her zaman bolca sevgi var," diyor. Öpüşüyoruz ve yumuşak bir avuç yanağıma yapışıyor.

"Büyüdüğümde tıpkı annem gibi olacağım," diyor Rora. "Bir sürü insan bandım olacak."

Ayrıldık ve kızıma gülümsedim. "Umarım sen de benim kadar şanslısındır."

Theo'yla bakışıyoruz ve onun ela gözlerinde on dört yaşımdan beri sevdiğim çocuğu görüyorum. Saçlarını bir kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve hâlâ ne kadar genç görüldüğüne hayret ediyorum. Sanki hiç değişmemiş gibi. VERO HQ'da ona attıkları gölgeye rağmen saçlarını hala ensesinde topluyor ve hala aynı tonda zayıf bir yapıya sahip. Diğerleri spor salonunda düzenli olarak egzersiz yapıyor ama Theo günlük yüzme dışında zayıf yapısından memnun.

"Bu sayıya bir sınır koymamız gerekebilir," diye mırıldanıyor Theo, Rora'yı dikkatlice yere bırakırken. Kolunu belime dolayarak beni kendi tarafına doğru çekiyor. "Saintly'nin bir tanesiyle bile başa çıkmakta zorlanacağını hissediyorum."

"Haksız değilsin," diyorum Rora'nın Theo'nun elini tutuşunu izlerken. "Zaten ikisine karşı da çok korumacı." Omzumun üzerinden onun masasına bakıyorum. "Öğle yemeği için bize katılabilir misin, yoksa rahatsız mı ediyoruz?"

Theo şakağıma bir öpücük konduruyor. "Aile yemeği için her zaman vaktim vardır. Bir sonraki görüşmemden önce otuz dakikam var."

"Hadi o zaman, babalık." Rora elini çekerek onu ileri doğru sürükler.

"İş nasıldı?" Ofisinden yan yana çıkarken Theo soruyor.

"Meşgul. Ve bekleme listesi her geçen gün artıyor. Jazz ve ben bir mimarla ve bir şirket temsilcisiyle görüştük."

genişletme planlarını görüşmek üzere bu sabah inşaat şirketiyle bir araya geldim."

Brown'dan mezun olduğumda Providence'da bir bina kiraladım ve fitness merkezimi kurdum. Sıradan bir fitness merkezi değil. Yeni başlayanlar için, sadece kadınlar için. Her zamanki fitness dersleri ve standart spor salonunun yanı sıra, kendini savunma dersleri ve boks dersleri veriyoruz ve arkada küçük bir atış poligonumuz var. Yakın zamanda, üyelerine destek hizmetleri sunmak için yerel bir cinsel saldırı hayır kurumuyla ortaklık kurduk.

Dört yıl önce, binanın kira kontratı satışa çıktığında, mülkle istediğimi yapabilmek için satın aldım. Bugünkü toplantıyı ayarlamamızın nedeni de bu. Eğer daha fazla alan eklersek, daha fazla yeni  ye kabul edebiliriz. "Kimseyi geri çevirmekten nefret ederim. İhtiyaçları olduğunda değil."

Kendini savunmanın okullarda genel bir ders olarak müfredatta yer alması gerektiğine inanıyorum, ancak bu gerçekleşene kadar, genç kızları giderek şiddetin arttığı bir dünyayla başa çıkmaya hazırlamak için elimden geleni yapıyorum. Yılda birkaç kez yerel okullarda ve kolejlerde kendini savunmanın önemi ve mevcut toplumumuzda kendini koruyabilmenin nasıl zorunlu olduğu hakkında konuşmalar yapıyorum.

Kızlarım yeterince büyür büyümez, onlara bildiğim her şeyi öğreteceğim.

"Devam edecek misin?" Mutfağa girdiğimizde Theo soruyor.

"Umarım öyledir, ama önce Galen'in benim için rakamları hesaplaması gerek." Beynimin işle ilgili kısmı, maliyetin öngörülen yeni üyeliklerle karşılanmaması durumunda genişlemenin akıllıca olmayacağını söylüyor, ancak şefkatli kısım parayı boş ver diyor. Bir darbe almayı göze alabiliriz. şanslıyız ki bol miktarda paramız var. Bana kalan mirastan henüz fazla bir şey kullanmadık ve Galen, Prestwick'teki eski evinin arazisinde bize bir tatil evi inşa etmek için birikimlerine dalmış olsa da, elinde bol miktarda para kaldı. Theo'nun yüksek maaşı tüm geçimimizi fazlasıyla karşılıyor.

Bu yüzden geri kalanımızın getirdiği para çoğunlukla tasarruf hesabımıza gidiyor.

Kendimi çok şanslı hissediyorum, bu yüzden Galen'in finansal analizinin ne ortaya çıkardığı gerçekten önemli değil. İnşaatta para kaybetmemiz anlamına gelse bile genişliyorum.

Galen, Bishop'a bir kase salata uzatarak, "Sana göstereceğim herhangi bir şey bir fark yaratacakmış gibi davranmayalım," diyor. "Ne olursa olsun bunu yapacaksın."

"Haklısın. Haklıyım." Beni bu kadar iyi tanımasına bayılıyorum. Hepsinin beni ne kadar iyi tanıdığını. "Para umurumda değil. Elimden geldiğince çok kıza ve kadına yardım etmek istiyorum. Önemli olan tek şey bu."

Rora Theo'nun elini bırakıyor ve dışarı çıktıklarında kolunu Luna'nınkine doluyor. Açık çift kapıdan bakıyorum, Galen'in açık havada öğle yemeği için dışarıda masa kurduğunu görüyorum. Benim favorim.

"Seninle gurur duyuyorum," diyor Theo, beni kollarının arasına alarak. "Hepimiz gurur duyuyoruz," diyor Galen, arkamdan gelerek. O da siyah saçlarımı bir tarafa tarıyor, boynuma öpücükler konduruyor.

Theo şehvet dolu iniltimi sıcak ağzıyla bastırıyor ve Galen kalçalarımı arkadan tutarken ben kollarına yapışıyorum. Kucaklaşmamızı ilk bozan Theo oldu. "Geri dönüşü olmayan noktaya ulaşmadan dursak iyi olur."

"Oyunbozan." Haklı olduğunu bildiğim halde surat asıyormuş gibi yapıyorum.

"Sana ihtiyacım var meleğim," diyor Galen kulağıma karşı. "Çok uzun zaman oldu. Saintly bu gece sana sahip olacağını düşünüyorsa siktirip gidebilir. Ben hak iddia ediyorum."

"Theo'dan çocuklara bakmasını istemeyi planlıyordum, böylece ayaküstü sevişebilirdik," diyorum başımı arkaya atıp Galen'in gözlerinin parlamasını izleyerek. "Ama bir telefon görüşmesi var."

"Görüşmemden sonra onları izleyebilirim," diye teklif ediyor Theo. "Eğer buna değecek bir şey yaparsan," diye ekliyor ve bana hınzırca sırıtıyor.

Yüzümü ona döndüğümde vücudumdaki her sinir ucu

canlanıyor. En son ne zaman seksi vakit geçirdiğimizi hatırlamıyorum.

ve hiç ikna edilmeye ihtiyacım yok. Ellerimi sert göğsüne koyup bedenimi onunkine bastırıyorum. "Güven bana, buna değmesini sağlayacağım."

Theo sırtıyor. "O zaman anlaştık."

Galen beni ana süitimin kilitli kapısına doğru iterken, "Aman Tanrım," diye haykırıyorum. Evimizin üst katında yer almasının ve duvarlarının ses geçirmez olmasının bir nedeni var. Diğer altı yatak odası alt katta olduğu için burada olup bitenlerin hiçbirini kimse duymuyor. Yatak partnerlerimi hala kocalarım arasında değiştiriyorum, ancak Saint son zamanlarda bu yeri daha düzenli olarak talep ediyor.

Galen'in ağzı ağzıma inerken bunun nedenlerini düşünmemeye çalışıyorum, çünkü tüm dikkatimi hak ediyor. Elleri çaresiz, dudakları açgözlü, yoga pantolonumu ve külotumu bacaklarımdan aşağı yırtarken ağzıma vahşice davranıyor. Koşan şortunu kalçalarının üzerinden aşağı çekiyorum, canavar horozunu serbest bırakıyorum ve dudaklarımı yalıyorum.

"Sana şimdi ihtiyacım var meleğim," diyor, beni belimden tutup kaldırıyor ve boynunu girişime dayıyor.

"Bekle!" Beni dürttüğünü hissettiğimde çığlık atıyorum. "Prezervatif." Ağır iç çekişi her şeyi anlatıyor. "Galen."

Yavaşça beni ayağa kaldırıyor ve şortunu tamamen çıkarmak için eğiliyor. "Sorun değil. Anlıyorum ve bunu Aziz için istiyorum. İkiniz için de ama tekrar prezervatif takmaktan nefret ediyorum. Hiçbir engel olmadan içinde olmayı özlüyorum."

"Sonsuza kadar sürmeyecek."

Umarım.

Çünkü işler tam olarak plana göre gitmiyor.

Spor ayakkabılarımı çıkarıyorum, Galen seks oyuncaklarımızı ve malzemelerimizi sakladığım komodine doğru yürürken yoga pantolonumu tekmeliyorum.

"Sorun değil. Bencilce davranıyorum." Çekmecedan bir folyo paket çıkardı.

Yatağa doğru yürürken üstümü başıma çekiyorum. "Bencil olman çok doğal ve kuzenini sevdiğini biliyorum."

"İstiyorum." Üstünü çırparak çıkarıyor ve yerdeki diğer giysilerimize katılmasına izin veriyor. "Ve seni seviyorum." Sütyenimi açıp kenara fırlatıyor ve iri elleriyle göğüslerimi avuçlayıp parmaklarıyla meme uçlarımı sertleşene kadar okşarken içimi bir ürperti kaplıyor. "O kadar çok ki." Dudakları bu sefer daha yumuşak bir öpücükle benimkini alıyor ve diliyle ağzımı keşfederken ona yapışıyorum. Beni yatağa ittiğinde bacaklarımı açıyorum, üzerimde sürünürken beklentim artıyor.

Diz çöküyor, prezervatifi boyunun üzerinde yuvarlıyor. "Keşke sana tapacak zamanım olsaydı. Yavaş gitmek için."

"Ama ikimiz de biliyoruz ki çocuklar bizi aramaya gelmeden önce bize fazla zaman vermeyecekler. Theo onları eğlendirse bile," diyorum, sikini amıma doğru hizalarken ellerimi yontulmuş karın kaslarının üzerinde düzleştiriyorum. "Ayrıca, sert ve hızlı olmak bizim işimiz, o yüzden beynimi sik Galen. Neden senin olduğumun tüm nedenlerini hatırlat bana."

Ve yapıyor da. İçime tekrar tekrar girerken kalçalarının her güçlü dalgalanmasıyla talebimi karşılıyor.

Bölüm 3

Harlow

"Lanet olsun," diye tıslıyor THEO, masanın altında çıplak bacaklarının arasına diz çöktüğümde dizüstü bilgisayarının ekranında gelen bir arama yanıp sönüyor. Şortu ayak bileklerinde toplanmış, kalçaları iyice açılmıştı ve ağzım, Galen'i becerebilmem için bebek bakıcılığı görevini üstlendiği için onu ödüllendirmeye hazır bir şekilde kalkmış sikiinin üzerinde geziniyordu. "Buna bakmam lazım," diyor teslim olmuş bir iç çekişle.

Parmaklarım onun zonklayan uzunluğunun etrafında kıvrılıyor. "Al o zaman." Ona şeytani bir sırıtma gösteriyorum. "Sessiz olabilirim."

Yavaşça elimle pompalamaya başladığımda bana bakıyor ve yüzündeki çatışmayı görüyorum. İçindeki profesyonel, ben onu tatmin ederken bu telefon görüşmesini yapmak istemiyor ama azgın ve patlamaya hazır ve buna ihtiyacı var.

"Cevap ver," diyerek kararı onun elinden alıyorum.

Kulaklığının yan tarafındaki bir düğmeye basıyor. "Diesel. Ne var ne yok?"

Bu iş çok daha ilginç bir hâl aldı. Tonlamayı siktir et.

Bununla çok eğleniyorum.

Dilim dışarı fırlayıp Theo'nun sikiinin tepesini okşuyor ve sandalyede sarsılıyor, beni uyaran bir bakışla gözleri açılıyor. Onu görmezden gelerek dudaklarımı onunkinin üzerine indiriyorum.

sert uzunluğunda, ereksiyonunda yukarı ve aşağı hareket ederken dişlerimi kadifemsi yumuşak tenine sürtüyorum.

"Uh-huh," diye mırıldanıyor, ben onu daha derin emerken kalçaları otomatik olarak ağızma giriyor. "Ben, ah, dün gece sana o raporu gönderdim. Almadın mı?"

Hızımı artırıyorum, parmaklarım shaftının tabanının etrafında kıvrılırken aletin derisini gerginleştiriyorum ve ağızım onu güzelce çalıştırırken elimle pompalıyorum.

"Tekrar göndereceğim," diye bağılıyor, dudaklarımı onun boyuna doğru sertçe emerken. "Ben iyiyim," diye ekliyor birkaç vuruştan sonra, görmezden geldiğim başka bir dolu bakışla bana ateş ediyor. Onu boğazımın arkasına alıp ağızımı sonuna kadar açtığımda gözleri yuvalarından fırlıyor. "Evet, tabii," diye pantolonunu indirirken bilerek yüksek bir höpürdetme sesi çıkarıyorum.

Eliyle boğazına doğru bir kesme hareketi yapıyor, kesmem için beni uyarıyor, ama bu yıllardır yaşadığım en eğlenceli şey ve şimdi durmayacağım. Uslu duruyormuş gibi yapıp sahte bir itaatkâr bakışla onu sabitliyorum, dudaklarım sessizce boğazında aşağı yukarı hareket ediyor ve yüzündeki korku birkaç kademe azalıyor.

Diesel'in söylediklerini dinlerken başını sallıyor, içgüdüsel olarak kalçalarını biraz daha açarken gözlerini kısa bir süreliğine kapatıyor. Boştaki elimle kayganlaştırıcıyı hızla açıp işaret parmağımı sıvıyla kaplıyorum. "Buna bir göz atabilirim. Nasıl-" Parmağımı kışına soktuğumda ağızından boğuk bir ses çıkıyor, ağızımı yenilenmiş bir amaçla onun uzunluğunda yukarı ve aşağı kaydırırken içeri ve dışarı pompalıyorum. Yüksek sesle höpürdeterek sesler çıkarıyorum, ekstra etki için birkaç inilti ve homurtu ekliyorum, Theo'nun yüzündeki dehşet dolu ifadeyi gördüğümde göğsümün yüzeyinin altında fokurdayan kahkahayı bastırıyorum.

Diesel'in şu anda neler olduğunu bilmemesine imkan yok.

Theo'nun taşakları geriliyor, ucundan precum sızarken siki geriliyor ve yaklaştığını hissediyorum. Duramayacağını biliyor

ve bence şu anda beni seve seve öldürebilir - yakın zamanda alacağı zevkin nedeni ben olsam bile.

"Ben, ah." Telefona doğru inliyor ve prostatını hissedene kadar parmağımı kışında daha da yukarı itiyorum. "Seni sonra ararım," diye kükrüyor telefonda, ağzımda patlamadan saniyeler önce, boğazımdan aşağı tuzlu sperm ipleri fışkırtıyor. Spermelerini ağzıma boşaltırken kalçaları sarsılıyor ve yüzümdeki sırtışı engelleyemiyorum. Sonunda onu bıraktığımda aleti bir patlama sesi çıkarıyor, ayak bileklerimin üzerine oturup azarlanmayı bekliyorum.

"Sen." Beni kucağına çekti. "Bunun bedelini ödeyeceksin." Kulak mememi çekiştiriyor. "Çok yaramaz, çok yaramaz bir kızsın." Yoga pantolonumun üzerinden zaten nemli olan kasıklarımı avuçluyor. "Diesel ne yaptığını kesinlikle biliyor."

Kaşlarımı çatıyorum. "Amaç da buydu zaten."

"Benim bir profesyonel olmam gerekiyor." Elinin topuğunu kasıklarıma doğru itiyor ve kıyafetlerimin üzerinden beni okşuyor.

Kucağında kıvranıyorum, kollarımı boynuna doluyorum. "Sen bir profesyonelsin. Sen çalışırken benim sana sakso çekmem bu gerçeği değiştirmez."

"Patronumun seks hayatımın ayrıntılarını bilmemesini tercih ederim." Amımı okşamaya devam ederken gözlerini kısıyor.

"O bir aziz değil. Denise'i düzenli olarak ofisinde becerdiğini biliyorum. Masanın üzerinde, pencerelere karşı, üstünde-"

Eliyle ağzımı kapattı. "TMI, bebeğim." Kıs kıs gülüyorum. "En azından artık siz hanımların birlikteyken ne konuştuğunuzu biliyorum."

Diesel altı yıl önce Denise ile evlendi ve üç yaşında ikiz kızları var. Ona hemen ısındım ve iyi arkadaş olduk. Başkentte yaşadığı için yüz yüze görüşmeye pek vaktimiz olmasa da haftada bir telefonla konuşuyoruz. Kendisiyle olan tüm geçmişimi biliyor.

Diesel, ve geçmişte birlikte yatmış olmamız onu hiç rahatsız etmedi. O iyi bir insan.

"Seks, seks ve daha fazla seks," diye şaka yapıyorum, onu öpmek için eğiliyorum. "Spermilerimi dilinde tatmaya bayılıyorum," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, eli pantolonumun bandını aşır külotumun altına kayarken. Parmakları kıvrımlarımı ayırırken ağzımdan bir inilti kaçıyor ve iki parmağını ıslak sıcaklığımın içine kaydırıyor. "Ama tadına bakmayı sevdiğim kadar değil dölün dilimde."

Beni üzerinden kaldırıp pantolonumu ve külotumu indirip masanın kenarına koyarken çığlık atıyorum.

"Aç onları kraliçem," diye emrediyor, bakışları çıplak amıma odaklanırken gözleri şehvetle kararıyor.

Bana söyleneni yapıyorum, kalçalarımı ayırıyorum ve sıcak dili klitorisime karşı düzleşirken masanın kenarını tutuyorum ve çok geçmeden tekrar parçalanıyorum.

"Tatlım, ben geldim!" Birkaç saat sonra akşam yemeği için yemek masasını hazırlarken Caz sesleniyor. Theo mutfakta Galen'e yardım ediyor ve çocuklar televizyonun karşısına geçip çizgi film izliyorlar.

"Selam kraliçem," diyor devasa oyuncak ayı kocam odaya girerken. "Beni özledin mi?" diye soruyor beni kaldırıp sallamadan önce. Kıkırdıyorum. Caz ve Saint işten döndüklerinde her gün aynı rutini uyguluyorlar ve ben bunu seviyorum, onun sözlerinde aşinalık buluyorum ve her gün sıcak bir kucaklaşma yaşadığımı bilmenin rahatlığını yaşıyorum. Ayaklarımı yere koyarak beni kucaklıyor. "Dikkat et," diye fısıldıyor kulağıma. "Aydın kaçtığı olduğunu unutmamış. Bir görevi var."

Onun sözleri karşısında keyfimin kaçmasından ve verdiğim doğal tepki nedeniyle kendimi suçlu hissetmekten nefret ediyorum.

Bu durum uzadıkça işler daha da karmaşık bir hal alıyor.

Aziz odaya giriyor ve sanki onun varlığı havadaki tüm oksijeni emiyor. Ya da belki de sadece ben böyle hissediyorum.

"Baba!" Luna oyun odasından kapıda beliriyor, küçük güzel yüzü Aziz'i görür görmez aydınlanıyor.

"Prenses." Aziz tek dizinin üzerine çöküp kollarını açtı. "Gel bana biraz sevgi ver." Adam kaşlarını sallıyor ve Luna kıkırdayarak mutfağa koşup kendini Aziz'in kollarına atıyor. Onun Luna'ya sarılışını izlerken gözlerim doluyor, gözleri kapanıyor ve göğsü onu sımsıkı tutarken duyguyla kabarıyor.

Saint'in tüm çocukları ne kadar çok sevdiğini ve Luna ile özel bir yakınlık paylaştığını biliyorum. Ama aynı zamanda onun kendi kanından ve canından olduğunu hayal ederek ona sarıldığını da biliyorum. Onunla aynı DNA'yı paylaşmayı diliyor çünkü kendi çocuğuna sahip olmak için yanıp tutuşuyor.

Bu sözleri bana hiç söylemedi.

Sanırım o da bu sözleri diğerlerine hiç söylememiştir.

Emin değilim çünkü meselelerin etrafından dolanıyoruz ki bu bizim için alışıldık bir durum değil. Açık iletişim en başından beri ilişkimizin temel taşı olmuştur, ancak bu farklı. Keşfedilmemiş bir bölgedeyiz ve hiçbirimizin nasıl yol alacağımızı bildiğini sanmıyorum. Saint'i üzmem istemiyorum. O da beni üzmem istemiyor. Ve diğerleri de ikimizi de üzmem istemiyor.

Burada inşa ettiğimiz şeyi yok edeceğinden korkuyorum. Şimdiden çatlaklar oluştuğunu hissediyorum ve bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Keşke hamile kalabilsem ama sekiz aydır deniyoruz ve başarılı olamadık.

"Beni özledin mi?" Aziz Luna'ya sorar ve Luna başını sallayarak Aziz'in göğsüne sokulur.

"Kurabiye yaptık," diyor Rora, Bishop'ın ardından mutfağa girerken.

"Çikolata parçacıklı mı?" Caz, vahşi kızını kucağına alarak soruyor.

"Ayı Baba!" Caz onu gıdıklarken Rora kıkırdıyor. "Bu gıdıklıyor!"

"Çünkü ben Gıdıklama Canavarı'yım," diyor Caz, ona eziyet etmeye devam ederken kıkırdayarak. Rora ciyaklıyor, yüksek sesli kahkahası duvarlarda yankılanıyor ve stresimin azalmasına yardımcı oluyor.

Aziz Luna'yı serbest bırakır, ayağa kalkar. "Akşam yemeğine ne kadar var?" diye soruyor Galen'e.

"Yirmi dakika."

Saint elimi tuttu. "Bu kadar zaman yeter."

"Daha sonraya kadar bekleyebiliriz," diyorum, gerçekten havamda değilim.

"Queenie." Beni kendine çekiyor, sıcak ağzını kulağıma bastırıyor. "Yumurtlama dönemindesin ve kaybedecek bir dakikamız bile yok. Bazı uzmanlar yumurtayı döllemek için sadece on iki saatin olduğunu söylüyor. Beklediğimiz her saniye boşa harcanmış bir fırsat."

Saint dölleme ve üreme üzerine bir ansiklopedi gibi. İlk başta sevimli olduğunu düşünmüştüm. Şimdi, keşke bıraksa diyorum. O gündemi zorladıkça ben daha da stresli hissediyorum. Hatta öyle bir aşamaya geldi ki onunla seks yapmaktan korkmaya başladım.

Ve seksi seviyorum. Bu hiç değişmedi.

Saint'i tüm varlığımla sevdiğim gerçeği de öyle.

Onu mutlu etmek istiyorum. Ona biyolojik bir çocuk vermek istiyorum. Ama bu gerçekleşmediği için onu hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyorum ve ben daha mutsuz olurken o daha da öfkeleniyor.

"Dönmezsek bizsiz başla," diyor Saint, beni becermeye kararlı.

Theo araya girerek, "Elbette, sonrasına kadar bekleyebilir," diyor, sıkıntılı bakışları benimkilere kayıyor.

"Defol git, dostum." Saint, Theo'yu kendi işine bakması için uyarırken elime yapışıyor. O kadar gergin ki, buna sebep olduğum için kendimden nefret ediyorum.

"Sorun değil," diyorum, hızla artan gerginliği yatıştırmak isteyerek. "Hadi gidelim." Saint'in elini çekiştiriyorum, sadece

Bu iş şimdi bitecek.

Saint birkaç dakika sonra içime girerken, "Zamanlama doğru geliyor," diyor. "Bu ay gerçekleşecek." Yatağımda üzerimde duruyor, beni sikerken bana bakıyor ama sanki içime bakıyor gibi.

Şu anda yanımda değil.

Bir görevi var, beni hamile bırakma hedefi ve bugünlerde tek görebildiği bu. Beni hamile bırakmayı takıntı haline getirmiş durumda ve sanki önemli olan diğer her şeyi gözden kaçırmış gibi.

Ona zayıf bir gülümseme sunuyorum çünkü konuşmaya çalışırsam tuttuğum gözyaşlarımın bir volkan gibi patlamasından korkuyorum.

Bana şiddetle çarpıyor, gidebildiği kadar derine vuruyor, yüzünde şiddetli bir konsantrasyon ifadesi var. Sert elleriyle kalçalarımı yerinde tutuyor, beni sabit tutuyor, sikini içime sokarken, salıverildiğini haykırana kadar tekrar tekrar itiyor, üstüme yığılıyor. Bir gözümün kenarından sinsice bir damla yaş sızıyor ama o fark etmeden önce gözyaşımı siliyorum.

Yan dönüyor, göğsü kabarıyor. Parmakları vücudumda aşağı doğru kayarak klitorisime bastırıyor. Sarsılarak ondan uzaklaşıyorum ve bacaklarımı yatağın diğer tarafına doğru sallıyorum. Sırtımı ona dönerek, "Kalkmamız gerek," diyorum. "Akşam yemeği soğuyor."

"Sen gelmedin," diyor, sesi düz ve duygudan yoksun.

Fark etmesine şaşırdım. Onunla seks robotik bir hal aldı ve bundan nefret ediyorum. Artık beni zar zor öpüyor bile çünkü öpücüklerden hamile kalamıyorum.

Sanki tek derdi karnıma bir bebek koymak ve bana ne kadar zarar verdiğini görmüyor. Ne kadar uzak

Beni diğerlerinden çok daha fazla becermesine rağmen.

Buna daha ne kadar devam edebilirim bilmiyorum.

Artık bana dokunmasını bile istemiyorum.

"Daha önce Theo ve Galen ile geldim. Ben iyiyim," diye cevap veriyorum, aynı derecede monoton bir sesle.

"Güzel," diyor, sanki ciddi değilmiş gibi. "Ama tekrar yapmalısın. Kadın seks sırasında orgazm olursa hamilelik daha olasıdır."

"Flaş haber," diye bağırdım, omzumun üzerinden ona bakarak. "Zaten seviştik ve ben sevişme sırasında boşalmadım, o yüzden bırak artık."

"Peki," diye terslenerek yastıklardan birini kaptı. "En azından arkana yaslan da bunu kalçalarının altına koyabileyim."

"Ne?" Çığlık atıyorum çünkü bu yeni bir şey.

"Bugün okuduğum bir makalede, seks yaptıktan sonra kalçalarınızı dik tutarak hareketsiz kalırsanız, spermimin yumurtanıza ulaşma şansının daha yüksek olduğu yazıyordu."

Durum bu kadar yürek parçalayıcı olmasaydı yorumu komik olurdu. Öfke, derimin yüzeyinin altında karıncalanıyor ve ona siktirip gitmesini söylemeye çok yakınım.

Ta ki yüzündeki ifadeyi görene ve kelimeleri geri tıkana kadar.

Yakışıklı yüzündeki öfke ve hayal kırıklığının altında kırılğanlık ve yıkım yatıyor. Benden saklayamayacağı kadar çok acı çekiyor ve ben de onu inkar edemiyorum, kulağa kocakarı masalı gibi gelse ve hiçbir şey fark etmeyecekmiş gibi görünse bile.

Bunu onun için yapabilirim.

Yatağa uzanıyorum ve yastığı kalçalarımın altına koymasına izin veriyorum. O da yanıma uzanıyor, ikimiz de sırt üstü yatıp sessizce tavana bakıyoruz. Gözlerimi kapatıyorum, bundan nefret ediyorum. Onunla konuşamamaktan nefret ediyorum. Yanlış bir şey söylemekten korkuyorum. Konuşmayı onun henüz gitmemiş olabileceği bir yere götürmekten korkuyorum.

Diğer seferlerde çok az çabayla kolayca hamile kaldım, bu yüzden bu sefer hamile kalamamamın nedeninin Aziz'le ilgili bir sorun olup olmadığını merak ettim. Bunu düşündüğüm için bile kendimden nefret ediyorum, ama yakında hamile kalmazsak, bir sonraki mantıklı adım nedenini araştırmak olacak. Ya sperm sayısı düşükse ya da başka bir sorunu varsa? Bu onu mahveder. Bu yüzden konuyu açamıyorum bile.

"Zaman doldu" der ve yataktan inerken yatak hareket eder.

o.

Gözlerimi kırıştıtararak açıyorum ve oturup arkama yaslanıyorum.

yatak başı. Göğsümde keskin bir acı hissediyorum ve onun giyinmesini izlerken düşüncelerim ağırlaşıyor.

"Seninle aşağıda buluşuruz." Başka bir şey söylemeden çekip gidiyor ve ben kendime sessiz bir moral konuşması yapıyorum, bir topun içine kıvrılıp uyuyana kadar ağlama ihtiyacına boyun eğmek yerine harekete geçmem için kendimi zorluyorum.

Bir şekilde kalktım, giyindim ve aşağıya indim.

Ben odaya girdiğimde çocuklar babalarıyla şakalaşıyor, yemek çoktan başlamıştı. Galen zıplayarak yemeğimi almak için ocağa doğru yürüyor. "Ben hallederim," diyorum yanında belirterek. "Yemeğinin soğumasına izin verme." Bana şöyle bir bakıyor ve kaşlarını çatıyor. Hızla omzunun üzerinden bakarak tabağı tezgâhın üzerine bırakıyor ve kolunu belime doluyor. "İyi misin?" diye soruyor, ses tonunu alçaltarak.

"Ben iyiyim." Ona sahte bir gülümseme gösteriyorum ve kaşları daha da çatılıyor. "Onunla konuşmamı ister misin?"

Gözyaşlarım gözlerimin arkasına saplanıyor. *O biliyor.* Belki de hepsi biliyordur. Başımı sallıyorum, gözyaşlarımın dinmesi için zorluyorum. "Sen karışma. Bu ikimizin arasında."

Tartışmak ister gibi görünüyor ama vazgeçiyor. "Hadi gel. Sana biraz yemek verelim."

Galen'in beni masaya götürmesine, sandalyemi çekmesine ve yemeğimi önümdeki masaya koymasına izin

veriyorum. Otomatik pilota bağlanmış gibi çatal bıçak takımımı kaldırarak yemeği boğazımdan zorla geçirdim ve

Masanın etrafındaki konuşmalara ve kahkahalara sanki bir seyirci gibi katılıyorum.

Sonra yalan söylüyorum, onlara migrenim olduğunu söylüyorum, yatağa gönderilmeden önce üzerime titremelerine izin veriyorum, Aziz'in yüzündeki öfkeyi görmüyormuş gibi yapıyorum ya da yatakta tek başıma kıvrılıp ağlayarak uyurken rahatlama selini hissetmiyorum.

Bölüm 4

Harlow

"Hediyelerle geldim," diyor Jazz ertesi gün, davetsiz bir şekilde ofisime girerken. Elindeki kâğıt torbayı bana doğru sallıyor. "Şarküteriden öğle yemeği."

"Ders verdiğini sanıyordum?" Dizüstü bilgisayarımdan başımı kaldırarak sordum. İş biz yürütüyor ve derslerin çoğunu işe aldığımız eğitmenlere bırakıyor olsak da, ikimiz de haftada birkaç ders vermeye özen gösteriyoruz, bundan zevk almamızın başka bir nedeni yok.

"Monica'ya yerime bakmasını söyledim. Yemeğe ve konuşmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyordun." Kapıyı kapattı ve masama doğru yürüdü.

"O kadar belli mi ediyorum?" Kalemimi bırakarak soruyorum.

"Ben senin kankanım." Oturmadan önce önüme bir çanta koydu. "Üzgün olduğunda bunu fark etmek benim işim. Neyin var?" Kendi çantasını açıyor ve içinden bir dürüm, bir elma ve bir şişe su çıkarıyor.

Jazz'ı dört yıl önce, binayı satın aldıktan hemen sonra işe aldım. Başlarda sadece iş arkadaşıydık ama zamanla çok iyi arkadaş olduk.

Kolay kolay güvenmem ve hiçbir zaman tonlarca arkadaş olan bir kadın olmadım. Üniversitede takıldığım kızlar vardı ama hiçbirine arkadaşım demedim ve artık hiçbirini görmüyorum ya da onlarla iletişim kurmuyorum. Onlar sadece tanıdıktı. Hepsi bu kadar.

Bazen diğer kadınlarla ilişki kurmakta zorlanıyorum. Kısmen, çünkü yaşam tarzım çoğundan farklı ve çok eşli bir ilişki içinde olduğumu keşfettiklerinde diğer kadınlardan çok fazla önyargı, yargılama ve kıskançlık var. Ayrıca evliydim ve partilere katılmakla ya da erkek arkadaşlarla takılmakla ilgilenmiyordum, bu da beni diğer üniversite öğrencilerinden ayırıyordu.

Diesel'in Denise'i Sariah'dan beri iyi bir arkadaş diyebileceğim ilk kadındı. Jazz'a kadar. Ancak hem Denise hem de Jazz ile yakın olmama rağmen, ikisine de bu konuda sır vermedim ve bunun benim hakkımda ne söylediğinden emin değilim. Belki de hiç kimse hayatımda Sariah'nın yerini tutamayacak, çünkü eğer hala hayatta olsaydı, hiç şüphe yok ki hemen ona sırrımı açardım.

"Lo." Jazz masanın üzerinden uzanıp elimi tuttu. Gözleri şefkat dolu. "Bana her şeyi anlatabilirsin. Bunu biliyorsun.

Seni asla yargılamayacağım ya da güvenine ihanet etmeyeceğim." "Bunu biliyorum." Sözcükler içimdeki yumrudan boğulmuş gibi

Boğaz.

"Bishop mu?" diye soruyor, elimi sıkarak. "Yine mi hasta?"

Başımı salladım. "Hayır, Tanrı'ya şükür. Ameliyattan bu yana durumu çok daha iyi ve Galen'le birlikte geçen hafta onu kardiyoloğa kontrole götürdük. Her şey iyi görünüyor."

Geçen yıl Bishop anaokulunda fenalaştı ve acilen acil servise götürülmesi gerekti. Doğuştan gelen bir kalp rahatsızlığı olduğunu ve doğumundan beri teşhis edilemediğini öğrendik.

Kalbindeki küçük deliği onarmak için bir ameliyat geçirdi ve doktoru bize uzun, sağlıklı ve mutlu bir yaşam sürmesi gerektiğini söyledi. Sık sık izlenmesi gerekecek, ancak kendine baktığı ve düzenli kontroller yaptırdığı sürece endişelenmesi için bir neden olmamalı.

Tanrı biliyor ya, geçen yıl hepimiz bunu yeterince yaptık. Çok korkmuştuk.

"Galen mi o zaman? Hâlâ kendini suçlu hissediyor mu?"

Kendi elimi çekmeden önce onun elini sıkıyorum, çantamı açıyorum ve konuşurken öğle yemeğimi çıkarıyorum. "Bishop'la yaşadığı her şeyi atlatmış ve diğer tarafa geçmiş olsa da Galen'in her zaman kendini suçlu hissedeceğini düşünüyorum."

Galen o sırada kötü durumdaydı. Bishop için endişeleniyordu ve bu durum gömülü anılarını su yüzüne çıkardı. Onun için bu, kız kardeşinin acı çekmesini çaresizce izlemek gibiydi. Bishop iyileştikten ve biz onun iyi olacağını bildikten sonra bile Galen sık sık kabuslarla uyanıyordu. Birçok geceyi erken saatlerde onu teselli ederek geçirdim ve duygularını çözene kadar saatlerce bu konu hakkında konuştuk.

"Kız kardeşi Mya'nın kalp rahatsızlığı farklı olsa da," diye devam ediyorum, "bunun kendi hatası olmadığını ona kabul ettirmek için hiçbirimizin söyleyebileceği bir şey yok. Bunu her zaman taşıyacak ama en azından yeniden yaşamamanın bir yolunu buldu. Çok uzun süre depresyonda kaldı ve korktu."

Hepimizin onun için ne kadar endişelendiğini hatırlayarak bir an duraksıyorum. Ama Galen dayanıklı biri ve artık bu durumla barışmış durumda. "Doktorlar genetik olup olmadığını bile kesin olarak söyleyemiyor. Bishop'ın da teyzesinin de kalp rahatsızlığı olması tesadüf olabilir. En önemli şey, onun sağlıklı ve iyi olması. Bu durum onu korkutmadı ya da herhangi bir şekilde değiştirmedir."

"Peki, seni rahatsız eden *nedir*?"

İtiraf etmeye karar verdim - eğer bu konuda biriyle konuşmazsam, muhtemelen dağılacam. Bundan da öte, ne yapmam gerektiği konusunda onun tavsiyesine ihtiyacım var. Suyumdan bir yudum alıyorum ve o da sabırla açıklamamı beklerken dürümünden bir ısırık alıyor. "İlk hamile kaldığımda, biyolojik babanın kim olduğunu öğrenmemek için ortak bir karar aldık. Luna ve Aurora doğduğunda da aynısı oldu. Damarlarında kimin DNA'sının dolaştığı önemli değil çünkü hepsi bizim çocuklarımız. Eşlerimin her biri harika birer baba ve Bishop hastalanana kadar her şey yolundaydı.

şeyler." Hayatımın en zor zamanlarından birini hatırlarken kalbim ağırlaşıyor. Duygularımla boğuşurken dürümünden bir ısırık alıyorum.

"Ne şekilde? Kan nakli ya da başka bir şey için mi bilmeniz gerekiyordu?"

"Farkında olmamız gereken başka genetik sorunlar olması ihtimaline karşı bilmemiz gerektiğini fark ettik."

"Caz'in annesinin Parkinson olması gibi."

Başımı salladım. "Aynen öyle." Bishop'a teşhis konulduktan hemen sonra Bayan Evans'tan haberdar olduk ve o zamandan beri bu konuda bir karar vermemiştik. Çocuklarımızın hayatlarını riske atmayacağız ve tüm aile geçmişini bilmek daha iyi, böylece gelecekteki herhangi bir duruma karşı hazırlıklı oluruz.

"Sorunun ne olduğunu hâlâ anlamış değilim," diyor Jazz elmasını ısırırken.

Sandalyeme çökmeden önce bir yudum daha su içiyorum. Konunun özüne inerken şişenin kapağını parmaklarımın arasında çeviriyorum. "Babalık testleri Galen'in Bishop'ın, Theo'nun Luna'nın ve Caz'in de Rora'nın biyolojik babası olduğunu gösterdi."

Gözlerinde farkındalık kıvılcımları canlanıyor. "Aziz hiçbirinin onun olmamasına üzülüyor."

Başımı sallıyorum. "Tüm kocalarım arasında Saint her zaman en sahiplenici, en alfa olmuştur. Sonuçları aldığımız anda kendini dışlanmış hissedeceğini biliyordum. Durumu düzeltmek isteyeceğini de."

"Daha fazla çocuk istemiyor musun?"

Dirseklerimi masaya dayayarak doğruluyorum. "Dürüst olmak gerekirse, bir futbol sahası dolusu çocuğum olurdu. Bebekleri severim. Çocuklarıma tapıyorum. Mesele bu değil." Boğazımdaki acılı yumruyu yutkunarak bastırıyorum. "Sekiz aydır deniyoruz ve ben hâlâ hamile değilim."

Yüz hatları yumuşar. "Bu çok uzun bir süre değil. Özellikle de dört yıl içinde üç çocuk doğurmuşsan. Vücudunun yeniden hazır olabilmesi için muhtemelen biraz zamana ihtiyacı var."

"Bu doğru olabilir, ama Saint görevde olan bir adam ve her şeyi ele geçiriyor." Acı göğsümü kesiyor. "O takıntılı, Jazz. Döngümü benim bildiğimden daha iyi biliyor. Eline geçen her kitabı okuyor. Neredeyse vitaminleri ve sağlıklı smoothie'leri boğazımdan zorla geçiriyor. Atıştırmalıklarla kendimi şımartmaya korkuyorum çünkü vücuduma sağlıklı bir şey sokmaya cüret edersem bana nasıl baktığını görüyorum. Yanlışlıkla hamile kalmayayım diye diğerlerine prezervatif kullanıdırıyor ve geçen hafta vücudumun daha az yorgun ve ona daha hazır olması için diğer kocalarımla seks yapmaktan kaçınmamı önerdi. Kulağa gerçekten deli gibi gelmeye başladı. Ne yapacağı belli olmuyor, dengesiz davranıyor ve bazen beni becerirken sanki benden nefret ediyormuş gibi kızgın görünüyor." Göğsümden bir hıçkırık kopuyor ve başımı öne eğiyorum, derin bir ıstırap içime hücum ederken bedenim titriyor. "Oh, Harlow." Uzanıp tekrar elimi tutuyor.

"Neden bunları bana daha önce anlatmadın?"

Başımı kaldırıp yüzüne bakıyorum. "Saint gururlu bir adamdır ve kimsenin bilmesini istemedi. Sana ya da Denise'e bundan bahsetmememi istedi ve ben de onun isteklerine karşı gelmek istemedim."

"Anlıyorum ve kızgın değilim. Sadece bununla tek başına uğraştığın için üzgünüm. Senin yanında olmalıydım."

"Ne yapacağımı bilmiyorum ve her şey daha da kötüye gidiyor." Gözyaşlarım yüzümden aşağı damlıyor ve onları durduracak gücüm yok. "Cinsel olarak aktif olduğum andan itibaren seksi sevdim, ama Saint ile seksten korkmaya başladım çünkü artık zevkli değil. O çok soğuk ve klinik bir adam."

Hıçkırıklarım daha da şiddetleniyor ve masanın etrafında dönerek kollarını bana doluyor. "Dün gece eve geldi ve bana merhaba bile demedi. Sadece 'yumurtlama dönemindesin, sevişmemiz lazım' dedi ve iş bittikten sonra bana dokunmaya çalıştığında irkildim."

Yüzüne bakarken alt dudağım titriyor. "Bunun hayatımızı ele geçirmesinden ve onunla olan ilişkiyi mahvetmesinden korkuyorum."

onu. Ve eğer bu olursa, tüm aile dinamiği mahvolur. Daha da kötüsü, ya hamile kalamazsam? Ya ona o çok istediği çocuğu veremezsem? Kendimi başarısız hissederim ve beni affedip affedemeyeceğini bilmiyorum."

"Bu senin hatan olmayabilir, Lo. Sorunun Aziz'de olabileceğini hiç düşündün mü? Belki de ikiniz de test yaptırmalısınız."

Göğsüm acıyla kabarıyor. "Bunu düşündüm ama bu sadece işleri daha da kötüleştirir. Saint'in onun olduğunu düşünmesindense benim başarısız olmamı tercih ederim. Eğer çocuk sahibi olamazsa, bu onu mahveder Jazz." Boğazımdaki acı dolu yumruyu bastırmak için yutkunuyorum. "Saint'ten başka biri olsaydı, bununla başa çıkabilirlerdi. Ama Saint bununla iyi başa çıkamaz. Kaldıramayacağını biliyorum. O..."

Başımı ellerimin arasına gömüp hıçkırığa hıçkırığa ağlarken Jazz bana sarılıyor ve yatıştırıcı elini sırtımda aşağı yukarı gezdiriyor. "Her şey yoluna girecek, Lo."

"Keşke buna inanabilseydim," diye mırıldanıyorum, bulanık gözlerle ona bakarken.

"Üç sağlıklı bebeğiniz oldu. Hala gençsiniz ve hamile kalmak için bolca vaktiniz var. Herhangi bir sorun olsa bile, günümüzde çok fazla seçenek var. Bir bebeğiniz daha *olacak*. Bunu iliklerime kadar hissediyorum." Dudağının kenarını ısırtıyor. "Ne düşündüğümü bilmek ister misin?"

"Her zaman." Başımı sallıyorum, burnumu çekiyorum ve bana uzattığı mendili alıyorum.

"Sanırım tüm bu stres hamile kalmanızı engelliyor. Ben doktor değilim ama bunun bir faydası olamaz."

"Sanırım haklısın, ama bununla nasıl başa çıkacağım? Bunları Saint'e söylemeye korkuyorum çünkü onun duygularını incitmek istemiyorum. Diğerleriyle de konuşamıyorum çünkü onları bu işin ortasına atmak adil değil."

Yanaklarımdaki nemi siliyor. "Onlarla konuşmamış olmana şaşırdım çünkü ilişkinizde iletişim her zaman kilit rol oynadı. Bu konuda sana imreniyorum. Ken'e sorabilirsin. Ona evliliğimizin sizinki gibi açık bir iletişim üzerine kurulması gerektiğini söylediğimi söyleyecektir."

"Bu farklı."

"Öyle." Koltuğuna dönüyor ve bana bir mendil daha uzatıyor. "İşte bu noktada iletişim daha da önemli hale geliyor. Sen Saint'i seviyorsun, o da seni seviyor. O senden bir bebek istiyor, sen de ondan bir bebek istiyorsun. İkiniz de aynı şeyi istiyorsunuz. Bu konuda izlediğiniz yol tamamen yanlış ve eğer şimdi konuşmazsanız, ilişkinizde onarılamaz bir hasar meydana gelebilir."

Bana bilmediğim bir şey söylemiyor, ama Jazz'ın bunu söylediğini duymak bana eksikliğini hissettiğim güven desteğini veriyor.

Ben Harlow Westbrook'um ve hiçbir şeyden kaçmam.

Özellikle de sevdiğim adamlardan biriyle yaptığım zor konuşmalardan.

Ve asla yere yatıp yenilgiyi kabul etmem.

Kararlılık damarlarımda dolaşıyor ve gözlerimdeki son yaşları da siliyorum, dudaklarımda gerçek bir gülümsemenin ilk ipucu beliriyor. "Haklısın ve bunu bana söylemene ihtiyacım vardı." Ayağa kalktım ve Jazz ayağa kalktı. Onu kucaklamak için çekiyorum. "Teşekkür ederim."

"Her şey yoluna girecek, Harlow. Öyle olduğunu biliyorum. Saint'le ilişkini tekrar rayına oturt. Üzerindeki baskıyı kaldır, eminim her şey kendiliğinden gelişecektir."

"Ben gidersem işleri halledebilir misin?" Şimdiki zaman gibisi yok. Bugün hiçbir erkek çalışmıyor ve biliyorum ki ya havuzda ya da çocuklarla özel plajımızda olacaklar, bu yüzden Saint'i kalpten kalbe bir kenara çekmek için mükemmel bir zaman.

"Git. Burada eşyalarım var."

Ona tekrar sarıldım. "Sana borçluyum."

"Her zaman. Ken ve ben zor bir dönemden geçerken sen de benim için aynısını yaptın."

"Arkadaşlar bunun içindir."

"Doğruluk, kardeşim." Gülümseyerek beni serbest bırakıyor. "Beni sonra ara ve nasıl gittiğini haber ver."

"Yapacağım," diyorum, ofisimden çıkarken çantamı alıyorum, bugün işe geldiğimden daha az yük altında hissediyorum.

Bölüm 5

Aziz

"Çocuklar nerede?" Spor salonundan döndüğümde evi ürkütücü bir şekilde sessiz bulduğumda soruyorum. Lo çalışıyor, ama çocuklar çalışmıyor, bu yüzden ev dağınık ve gürültülü olmalı, ama değil. Galen, Theo ve Caz'ın şu anda havuz kenarında uzandıkları verandaya çıkıyorum.

"Freya onları dondurma yemeye götürdü." Freya komşumuzun çocuklarından biri. On altı yaşında ve yakın zamanda bize bakıcılık yapmaya başladı, ancak onu genellikle sadece geceleri, Lo'yu yemeğe çıkardığımızda işe alıyoruz, bu yüzden bu alışılmadık bir durum.

Spor çantamı yere bırakıp elimi yeni yıkanmış saçlarımda gezdiriyorum. "Çocukları bırakmamızın bir nedeni var mı?"

Adamlar bakıştılar ve ben anında gardımı aldım.

"Evet." Galen ayağa kalkar. "Seninle konuşmamız gerek ve çocukların etrafta olmasını istemedik."

Sinirlerim anında geriliyor ve kollarımı göğsümde kavuşturarak onlara karanlık bir bakış fırlatıyorum. "Pusuya düşürülmek konusunda ne hissettiğimi biliyorsun," diye hırlıyorum.

Theo soğukkanlılıkla, "Lo hakkında ne düşündüğümüzü biliyorsun," diyerek Galen'in yanında ayağa kalkıyor.

"İçeride konuşalım," diyor Caz. "Rüzgârda hiçbir şeyin taşınmasını istemeyiz."

Onları içeride takip ediyorum, kalbim söyleneceklerin bilgisiyle ağırlaşıyor.

Uzun zamandır ilk kez kendimi yalnızlık içinde buluyorum ve bu hiç de iyi bir yer değil.

Theo ve Caz oturma odasındaki kanepelerden birine, Galen ise diğerine uzanıyor. Ayağa kalkıyorum, kollarımı tekrar göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve kendimi buna hazırlıyorum.

"Otur dostum," diyor Galen.

"Ayakta durmayı tercih ederim."

"Bunu medeni yetişkinler gibi konuşmak istiyoruz," diyor Theo. "Meşhur yumrukları kaldırmaya gerek yok. Biz bir aileyiz ve bunu tartışmamız gerekiyor. Sadece oturun ve rahatlayın." "Biz böyle y a p m a y ı z , " diye ekliyor Caz.

"Görünüşe göre hepimiz

unuttum."

İsteksizce oturuyorum, hâlâ onları dikkatle izliyorum. "Ne söyleyeceğinizi biliyorum ve bu işe karışmamalısınız. Bu Lo ve benim aramda."

Galen daha dik oturur. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Bu hepimizi etkiliyor ve çok uzun sürdü. Hıyarlık ediyorsun ve eğer onu incitmeyi bırakmazsan büyük bir sorunumuz var demektir."

Yumruklarımı sıkıp taşak haline getirdim. "İşlerin biraz gergin olduğunu biliyorum ama beni ona zarar vermekle suçlayamazsın. Ona *asla zarar* vermem. Bunu hepiniz biliyorsunuz."

"Bunun kasıtlı olmadığını biliyoruz," diyor Theo, her zamanki uzlaştırmacı tavrıyla. "Ama ona zarar *veriyorsun* Aziz. Bunu hepimiz görüyoruz."

Bir elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Anlamıyorsunuz çünkü hiçbiriniz için böyle değildi. Daha önce de bu şekilde hamile kalmıştı" -parmaklarımı şıklatıyorum- "ve babanın kim olduğu bizi ilgilendirmiyordu, çünkü o zamanlar bunun bir önemi yoktu."

"Artık gerçekten bir önemi var mı?" Caz dirseklerini dizlerine dayarken ses tonunu yumuşatarak soruyor. "Çocuklar sana tapıyor, dostum. Damarlarında hangi kanın dolaştığı kimin umurunda? Onlar her yönden bizim. Hepimiz Westbrook'uz."

"Benim için önemli. Önemsiyorum amına koyayım." Elimi kalbimin üzerine vuruyorum ve boğazımdaki acı dolu yumruyu yutkunarak bastırıyorum. "Bishop, Luna ve Rora'yı tüm kalbimle seviyorum ama

Lo ile kendi çocuğumu istiyorum. Benim yerimde olsan aynı şekilde hissetmeyeceğini mi söylüyorsun?"

Sessizlik sağır edici.

"Aynen öyle." Kanepeye geri yığıldım.

"Nasıl hissedeceğimizi bilmiyoruz," diyor Galen, yüzü şefkatle parlıyor. "Belki biz de sizin hissettiklerinizi hissederdik, ama benim takıntılı olduğumu ve bu süreçte karımıza zarar verdiğimi görseydiniz müdahale edeceğinizi düşünmek isterdim."

"Ne oluyor lan?" Ellerimi havaya kaldırarak kükredim. Biliyorum biraz abartmış olabilirim ama bana böyle şeyler fırlatmak hiç hoş değil. "*Takıntı yapmıyorum.* Kendimi eğitiyorum, böylece iyi bilgilendirildim. Yani gebe kalmak için her türlü şansımız var. Lo'nun tüm sorumluluğun kendisinde olduğunu düşünmesini istemiyorum, bu yüzden sorumluluğu paylaşıyorum."

"Çok ileri gidiyorsun," diyor Caz. "Onu hamile bırakma arayışında neyin önemli olduğunu gözden kaçırıyorsun."

Ayağa fırladım. "Kim öldü de seni uzman yaptı lan?" Parmağımı Caz'a doğru salladım. "Bu konuda bana emir veremezsin."

"Karımızı strese sokup üzdüğün zaman yapıyorum," diye cevap veriyor, ayağa kalkıyor ve bana ters ters bakıyor.

"Herkes sakın olsun." Theo ayağa kalkıyor, bakışları aramızda gidip geliyor. "Böyle devam ederse hiçbir yere varamayız."

"Lo bu kadar üzgünse neden bana gelmedi?"

"Çünkü seni incitmekten korkuyordum," diyor arkamdan. Arkamı döndüğümde onu kapının pervazına yaslanmış görünce şaşırdım.

"Neden eve erken geldin?" Theo soruyor, bakışları kızın üzerinde gezinirken kaşları çatılıyor. "Ve neden ağlıyormuş gibi görünüyorsun?"

"Çünkü öyleydim," diyor ve bize zayıf bir gülümseme sunuyor.

"Benim yüzümden mi?" Onun sözlerini inatçı beynime kaydederek soruyorum. Görünüşe göre çocuklar haklıydı. Bilmeden onu incittim ve bunun için kendimden nefret ediyorum.

Lo benim her şeyim. Öyle değilmiş gibi hissetmesini asla istemem.

"Durum yüzünden," diye cevap veriyor sessizce, kapıyı iterek. "Jazz'la konuştum." Konuşmak için ağzımı açtığımda bir elini kaldırıyor. "Ve bunun için özür dilemiyorum. Onunla aylar önce konuşmalıydım ama senin isteklerine saygısızlık etmek istemedim."

"Başkalarının işimizi bilmesini istemiyorum," diyorum, sesimden öfkeyi uzak tutmak için çok çalışıyorum. Onu hamile bırakamamam yeterince kötü zaten. İhtiyacım olan son şey çevremizdeki herkesin bunu öğrenmesi.

"O benim en iyi arkadaşım, Saint. Dedikodu yapmaz." Yaklaşıyor ve üzgün gözlerini çevreleyen kızarıklığı fark ediyorum.

"Buraya gel, bebeğim." Theo kollarını açıyor ve kız hemen kollarının arasına giriyor. Onu kendine doğru çekerken gözlerini sıkıca kapatıyor ve saçlarına öpücükler konduruyor.

Ağzından bir hıçkırık kopuyor ve bu beni öldürüyor. Beni öldürüyor. Bunu nasıl göremedim?

"Lo," diye mırıldanıyorum, ona doğru bir adım atıyorum ama Theo başını sallayarak geri durmam konusunda beni uyarıyor.

"Çok üzgünüm Aziz," diye ağlıyor, sözleri Theo'nun göğsünde boğuklaşıyor. "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için nefret ediyorum ama bunu yapmaya devam edemem. Bu beni mahvediyor."

Her şey içimde kilitleniyor. "Benden bir bebek istemiyor musun?" Sesimin ne kadar soğuk olduğunu duyuyorum ama sözleri kalbimden şeritler koparıyor.

"Hayır!" Başını kaldırıyor ve gözyaşlarıyla dolu hüzünlü gözlerle beni süzüyor.

Nefesim göğsümde tekliyor ve göğüs kafesimi yırtan delici ağrıyı ovuyorum.

"Yani evet," diye hızla yanıtlıyor Theo'nun kollarından sıyrılarak. "Bu doğru gelmiyor." Bana doğru ilerliyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Tabii ki senden bir bebek istiyorum. Seni seviyorum, Saint. Hiçbir şey beni daha mutlu edemez."

"Ama?" Çünkü bir tanesinin geldiğini hissediyorum.

Ellerini iki yanına indiriyor. "Ama değişiklik yapmadığımız sürece bu gerçekleşmeyecek."

"Anlamıyorum."

Dili dışarı fırlıyor, dudaklarını ıslatıyor ve ağzının kenarını ısırtıyor.

İçimden onu öpmek, tüm endişelerini yok etmek için ani bir istek geliyor ama şu anda bunu takdir edeceğini sanmıyorum.

"Oturabilir miyiz?" Kanepeyi işaret ediyor. "Gitmemizi ister misin, Lo?" Theo sorar.

Başını iki yana sallar. "Hayır, lütfen kal. Bunu bir aile olarak çözmemiz gerekiyor." Etrafına bakınıyor ve kaşları birbirine çarpıyor. "Çocuklar nerede?"

"Freya ile birlikte. Bir süre eve gelmeyecekler," diyor Galen. "Saint ile konuşmayı planlamıştık," diye ekliyor sözlerinin sonuna, kızın yüzündeki şaşkınlığı görünce.

"Yaptın mı?" diye soruyor, bakışları aramızda gidip geliyor.

Theo, "Dün gece üzgün olduğunuzu biliyorduk ve aranızın gergin olduğunu fark ettik," diye açıklıyor.

"Mahremiyetinize saygı göstermeye çalıştık," diye ekliyor Galen. "Ama şimdi bir hata yaptığımızın farkındayız. İşin bu kadar ileri gitmesine izin vermemeliydik. İkiniz de üzgünsünüz ve bu hepimizi etkiliyor."

"Her şeyi hep birlikte yaptık," diyor Caz. "Ve bunu da birlikte atlatacağız."

Karnına bir bebek koymaya ihtiyacı olan, bunu isteyen, bunu *arzulayan* benken nasıl olur anlamıyorum ama bu düşüncelerimi kendime saklıyorum.

Hepimiz oturuyoruz ve ben uzanıp Lo'nun elini kendi elime alıyorum, parmaklarımızı birleştiriyorum. "Seni incitiyor muydum?"

Gözleri tekrar doluyor ve bu anda kendimden nefret ediyorum. "Evet," diye usulca itiraf ediyor. "Öyle demek istemediğini biliyorum. Sadece beni hamile bırakmaya odaklandığını biliyorum, ama sanki artık bir önemim yokmuş gibi. Sanki ben sadece bir bebek yapma makinesiymişim, senin hamile kalmanı sağlayacak bir taşıyıcıymışım ve ben bunu bile doğru düzgün yapamıyorum." Gözyaşları yanaklarından aşağı dökülüyor ve ben boğazımı tıkayan dağınık top yüzünden güçlükle konuşabiliyorum.

"Hayır, Lo. Sen benim için öyle biri değilsin." Gözyaşlarını

yanaklarından siliyorum. "Seninle bir bebek sahibi olmayı çok istiyorum. Hem benim hem de senin bir paran olan bir ocuk istiyorum. Onun ya da senin

sana mı yoksa bana mı daha çok benzediğini ve Bishop'a ya da kızlarımızdan birine benzeyip benzemediğini merak ediyorum. Ama bunun ilişkimize zarar vermesini istemiyorum, çünkü hiç kimse ya da hiçbir şey benim için senden daha önemli değil. Davranışlarım bundan şüphe etmene neden olduysa özür dilerim. Benden şüphe et." Gözlerinin içine bakıyorum. "Seni çok seviyorum. Sen benim kraliçemsin."

Gözlerinden taze yaşlar akarken usulca gülümsüyor. "Çocuğumuzun neye benzeyeceğini ben de görmek istiyorum. Bebeğimizin olmasını en az senin kadar çok istediğimi söylediğimde bana güven. Ama her şey berbat durumda."

Göğsü kabarır ve bir an duraklar. Alt dudağı titriyor. "Beni en son ne zaman öptün Aziz? Ya da en son ne zaman beni yakın hissetmek dışında hiçbir neden olmadan kollarına aldın? En son ne zaman bir programımız olduğu için değil, istediğin için benimle kendiliğinden seviştin?"

Ona inanmaz bir bakış fırlatıyorum, çünkü saçmalıyor. Yumurtlama dönemindeyken onu beceme konusunda biraz takıntılı olduğumu biliyorum, ama bu bir angarya değildi ya da ona karşı şefkatli olmayı bırakmış değildim. "Dün gece yataktayken seni öptüm," diyorum ona.

Başını sallıyor, yüzünü hüznün kaplıyor. "Hayır, yapmadın Aziz. Beni soydun ve isimsiz, yüz­süz bir vajinaymışım gibi siktin, zamanlamanın ne kadar mükemmel olduğunu ve bu ayın o ay olacağını söyledin. Sonra boşaldınız ve bana dokunmanızı istemediğimde, spermlerinizin yumurtama ulaşabilmesi için beni yastıkların üzerine oturtup on beş dakika beklettiniz."

Zihnim dün geceyi tekrar gözden geçiriyor ve onun haklı olduğunu keşfetmenin dehşetiyle sahne sahne tekrar oynuyorum. Nasıl bu kadar kör olabildim? Daha da geriye gidip onu en son ne zaman öptüğümü hatırlamaya çalışıyorum ama hatırlayamıyorum. Midem bulanıyor. O haklıydı. Çocuklar haklıydı ve ben bunu görememiştim.

Aylar sonra regl olduğunda ne kadar depresyona girdiğimden bahsederek kendimi savunmayacağım. Ya da onu doğuramayacağım düşüncesinin beni ne kadar strese

soktuğundan.

Çünkü bahane uydurmak işe yaramayacaktır. Onu dışlamanın kabul edilebilir bir gerekçesi yok. Ona bu kadar soğuk davranmamın. Kendimden öğreniyorum.

Onun benim için ifade ettiği her şeyi unutacak kadar takıntılı mıyım? Önemli olan her şeyi?

Theo bana gerçek bir endişeyle bakıyor, Caz şok olmuş gibi görünüyor ve Galen kafamı omuzlarımdan ayırmaya iki saniye uzaktaymış gibi görünüyor. Bana yeni bir tane attıkları için hiçbirini suçlayamam. O kadar tek düşünceliydim ki, hedefe o kadar odaklanmışım ki, neyin önemli olduğunu gözden kaçırmıştım.

Karımı gözden kaybettim ve ona doğru davranmadım. Onu yemin ettiğim gibi sevmedim ve ona değer vermedim ve kendimden nefret ediyorum. Kafama, istediklerime ve ihtiyaçlarıma o kadar takılmışım ki onu nasıl incittiğimi göremediğim için öğreniyorum.

Utanç her yanıma sarıyor ve başımı öne eğiyorum. Göğsümde şiddetli bir acı hissediyorum ve omuzlarıma yoğun bir baskı çöküyor. Herkesi hayal kırıklığına uğrattım ve artık erkek olup sorumluluğu kabul etme zamanı geldi. Çenemi kaldırarak güzel ve cesur karıma bakıyorum. "Haklısın Lo. Özür dilerim. Çok, çok üzgünüm."

Kolu sırtıma dolanıyor. "Sadece kocamı geri istiyorum," diyor hıçkırarak. "Sadece beni sevmeni ve her şeyin eskisi gibi olmasını istiyorum."

Bu beni melankolimden kurtarıyor. Onu sevmekten hiç vazgeçmedim.

Bu sanal bir imkansızlık.

"Bebeğim." Yüzünü ellerimin arasına aldım. "Sen her zaman benim kraliçem oldun ve bu hiç değişmedi. Yolumu kaybetmiş olabilirim ama seni sevmekten asla vazgeçmedim. Sen benim dünyamsın. Sana nasıl davrandığım için çok üzgünüm. Yapmak istediğim son şey seni incitmek." Gözlerim yaşardı. "Sadece senden bir bebek istiyorum." Gözlerim onun düz karnına kayıyor. "Karnının çocuğumla şiştiğini görmeyi hayal ediyorum. Senin dışında bu kadar çok istediğim tek şey bu."

"Biliyorum, tatlım." Alnını benimkine bastırıyor ve ben de ellerimi bırakıp onunkileri tutuyorum. "Ben de bunu istiyorum ama bu rutinle devam edersek hamile kalabileceğimizi sanmıyorum çünkü bu beni strese sokuyor ve mutsuz ediyor."

"Bu artık bitecek. Söz veriyorum." Rahatlamış gülümsemesi omuzlarımdaki düğümlerin bir kısmını gevşetiyor. "Ne öneriyorsun?" Muhteşem yeşil gözlerine bakarak soruyorum.

"Tüm planları bir kenara bırakalım ve eski halimize dönelim. İsteddiğimiz zaman sevişelim, zorunda olduğumuz zaman değil. Bırakalım kendiliğinden olsun. Acele etmemize gerek yok."

"Ya gerçekleşmezse?" Soruyorum çünkü her şeyi masaya yatırmamız gerekiyor. Bu korkuyu dile getirmekten korkuyorum, sanki kelimeleri yüksek sesle söylemek onu gerçeğe dönüştürebilirmiş gibi. "Ya bende bir sorun varsa?"

Kollarını bana doluyor, beni sıkıca kavlıyor. Kollarım onun sıcak bedenine dolanıyor ve son birkaç aydır eksik olan bir memnuniyet duygusu iliklerime kadar işliyor. Ona sıkıca sarılıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve onun bana karşı hissettiği baskının tadını çıkarıyorum.

"Eminim zorlamamızdan başka bir sorun yoktur," diyor bir süre sonra, bana bakacak şekilde geri çekilerek. "Ama gelecek yıla kadar olmazsa, bir uzmanla konuşabiliriz."

"Tamam." Başımı salladım.

Gözleri yine yaşlarla doluyor ve Lo'nun bu kadar duygusal olması hiç hoş değil. Belki de o... Düşüncelerimi durduruyorum çünkü bu işin peşini bırakmalıyım. Hiçbir şey benim için karımdan daha önemli değil. Kalbimin istediği her şey olsa bile bir bebek bile. Ama Lo ile işleri yoluna koymak öncelikli. Onu incittiğim için nefret ediyorum. Onu artık sevmediğimi hissettirdiğim için. Şu anda önemli olan tek şey bunu düzeltmek.

"Gerçekten mi?" Gözleri umutla parlıyor.

"Evet." Yanağından öperim. "Bunu telafi etmek istiyorum. Her şeyin yolunda gideceğine söz veremem ama-"

"Kim olduğunu biliyorum, Saintly." Sırılarak **b e n i** kesiyor ve benimle en son ne zaman böyle alaycı bir tonda konuştuğunu hatırlamıyorum. "Ben de kim olduğumu biliyorum. Ben de yolumu kaybetmiş gibiyim ama artık değil. Gündemi zorlamana izin vermeyeceğim." "Biz de izin vermeyeceğiz," diyor Galen. Neredeyse unutmuştum. oradaydı.

Theo, "Siz ikiniz önümüzdeki hafta sonu bir yerlere gitmelisiniz," diye öneriyor. "Lo'yu doğum günün için özel bir yere götür."

"Bunu ister miydin?" Yüzündeki gevşek saç tellerini fırçalayarak soruyorum.

"Bunu çok isterim." Yüzündeki hülyalı ifade bedenimdeki son gerilimi de çözüyor.

"O zaman olmuş bil." Başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum ve gözle görülür bir şekilde titriyor. Gözleri uzun zamandır görmediğim bir sıcaklıkla parlıyor. Ağzının köşesini öpüyorum. "Seni seviyorum."

Gülümserken gözleri tekrar cam gibi oluyor. "Ben de seni seviyorum."

Onu öpmek için izin istemek üzere ağzımı açıyorum, sonra zihinsel olarak kendi kafama bir tokat atıyorum.

Ben Aziz Westbrook'um ve güzel karımı öpmek için izne ihtiyacım yok.

Başımı eğerek dudaklarına yapışıyorum ve yemyeşil ağzı benimkiyle birlikte hareket ederken vücudumun her parçası seviniyor.

Bölüm 6

Harlow

"ARKADAŞ İSTER MİSİN?" Caz o gecenin ilerleyen saatlerinde yatak odama giriyor. Kitabımı yere bıraktım ve kocama gülümsedim.

"Ben de isterim." Az önceki aile konuşmasından sonra kendimi bu kadar hafiflemiş hissetmem inanılmaz.

Diğerleri Freya ile buluşmaya giderken Saint ve ben sahilde yürüyüşe çıktık. Saatlerce konuştuk, sarıldık ve öpüştük ve ikimizin de buna ihtiyacı vardı. Onunla bu şekilde tekrar birlikte olmak bana kaçırdığımız her şeyi hatırlattı ve romantik kaçamağımız için sabırsızlanıyorum. Saint bunu organize etmekte ısrar ediyor ve Cuma gününe kadar bunu bir sır olarak saklamak istiyor. Şimdiden geri sayıma başladım.

Yorganı sıyırıp yanımdaki boş alanı okşuyorum. Caz eşofmanlarını çıkarıp sadece boxer'ıyla yatağa tırmanıyor. Kollarını açıyor ve ben de başımı çıplak göğsüne koyuyorum. "Çok sıcaksın." Daha da sokuluyorum, parmaklarım göğsündeki mürekkebin üzerinde hafifçe geziniyor. Çocuklar geçen yıl yaptırmışlardı; içinde benim ve çocukların adının yazılı olduğu büyük bir kalp. Gelecekte aileye katılması planlanan çocuk için de yer bırakmışlar ve umarım gelecek yıl mürekkeplerini güncellerler.

Hepsinin isimleri, çocukların isimleriyle birlikte sağ kolumun iç kısmına kazınmış durumda ve onlara her baktığımda yüzümde kocaman bir gülümseme beliriyor. Caz'ın güçlü kolları

Etrafımı sıkıca sarıyor ve ben kısa bir süre gözlerimi kapatarak onun tarafından tutulmanın tadını çıkarıyorum. "Beni her zaman çok korunmuş hissettiriyorsun." Eli saçlarımın arasından geçerken memnuniyetle iç çekiyorum.

"Sevindim çünkü senin için dünyanın öbür ucuna bile giderim kraliçem."

Göğsüne, tam kalbinin üzerine, aile mürekkebinin bulunduğu yere bir öpücük konduruyorum. "Bunu yapacağını biliyorum. Tıpkı benim de senin için istediğim gibi." Başımı kaldırıp ona bakıyorum, gözlerinin altındaki mor gölgeleri fark edip kaşlarımı çatıyorum. "Geceleri seni uyutmayan ne?"

Gözlerini benimkilere indiriyor ve ben o sıcak kahverengi derinliklerde kayboluyorum. "Sen ve Saint de bunun bir parçasıydınız. Her şeyi konuştuğumuz için memnunum."

"Ben de, ve her şey yoluna girecek." Başını sallıyor ve işleri yoluna koyduğumuz için mutlu olduğunu söyleyebiliyorum. "Annen mi?"

"Evet." Yüzünde endişesi okunuyor. "Bir şey mi oldu?" Acısını fark edemeyecek kadar bencil miydim?

"Pek sayılmaz. Sadece Nelia çok üzgün olduğunu ve hareket kabiliyetinin pek iyi olmadığını söylüyor."

Caz'ın babası Sinner'ın öldüğü gece Galen'in evindeki çatışmadan sağ kurtuldu, ancak daha sonra tutuklandı, suçlandı ve hayatta kalan diğer birkaç Azizlik üyesiyle birlikte hapsedildi. Üç yıl önce hapisanede akciğer kanserinden öldü - serbest bırakılması planlanandan sadece birkaç ay önce.

Bayan Evans, Caz hapse girdikten birkaç yıl sonra ondan boşanmış ve bu boşanma Caz'ın tüm çocuklarıyla arasındaki bağı yeniden kurmasına yardımcı olmuş. Caz annesine Prestwick'in daha güzel bir yerinde yeni bir ev aldı ve küçük kardeşleri hâlâ onunla birlikte yaşıyor. Nelia kısa süre önce yirmi iki yaşına girdi, Jake ise on sekiz yaşında. Liseden yeni mezun oldu.

Bishop'ın kalp rahatsızlığını öğrendikten hemen sonra Caz'ın annesinin Parkinson hastası olduğunu öğrendik. Bu stresli bir durumdu.

Caz için zaman. Bu kadar uzakta olmanın aklını kurcaladığını biliyorum ve Rhode Island'da kalmamızın bencillik olup olmadığını merak ediyorum. Bu düşünce pek cazip gelmese de hayatlarımızı değiştirip Prestwick ya da Lowell'a dönmeyi düşünmemeli miyiz?

"Neden bu hafta onu ziyarete gitmiyorsun? Theo'nun işlerinin yoğun olduğunu biliyorum ama birkaç gün izin alıp seninle gelebilirim?" Teklif ediyorum. "Çocukları da getirebiliriz. Büyükkannelerini görmeyi çok isterler."

"Öneriniz için teşekkür ederim ama mantıklı değil. Önümüzdeki ay orada tatil yapacağız," diye hatırlatıyor bana.

Her Ağustos ayında, Caz'ın ailesiyle vakit geçirmek ve Bry ile hasret gidermek için Lowell'a dönüyoruz. Bry'nin artık kendi dövme dükkânı var ve işler hızla artıyor. Yıllardır kız arkadaşı Deana ile birlikte, ancak ikisi de evlenmek için acele etmiyor gibi görünüyor. Genellikle Galen'in ailesinin arazisindeki evde bir hafta geçiriyoruz - çocuklar labirentte oynamaya bayılıyor - ve sonra annem ve Lincoln ile bir hafta geçirmek için Arizona'ya gidiyoruz. Artık evliler ve yaşadıkları kasabada başarılı bir hukuk bürosu işletmekten mutlular. Diesel ve Denise aynı anda orada olmaları için koordinasyon sağlamaya çalışıyorlar ve çocuklarımız onların kızlarıyla oynamayı çok seviyor.

"Ve garaj bu hafta tamamen dolu," diye devam ediyor Caz. "Ayrıca, Harry tatilde ve bir kişi daha eksilmeyi göze alamayız." Bir işletme sahibi olarak, istediğiniz zaman izin alabileceğinizi düşünürsünüz, ancak gerçek genellikle bunun tam tersidir.

"Çok yazık ama haklısın. Belki de annene çiçek göndermeliyiz ya da Nelia'yla konuşup ikisine de bir spa günü ayarlayabilirim?" Gözlerinin içine bakıyorum. "Sence bundan hoşlanır mı?"

Burnumun ucunu öpüyor. "Bence bu onu neşelendirebilir ve çok düşünceli bir davranış." Beni nazıkçe sıkıyor. "Teşekkür ederim."

"Hiç daha yakın bir yerde yaşamayı diledin mi? Taşınmayı?" Parmağımın ucuyla göğsünde daireler çizerek soruyorum.

"Çünkü isterseniz bunu diğerleriyle de tartışabiliriz."

Çenemi yukarı kaldırıyor. "Bunu benim için yapar mısın?" Ses tonundan kuşku damlıyor. Ve anlıyorum. Bir sürü nedenden ötürü büyüdüğümüz bölgeye dönmeye hevesli olmadığımı biliyor.

"Olmasını istediğin buysa tabii ki yaparım." Ve bunda ciddiylim. Bunlar boş sözler değil.

Ağzını benimkine yaklaştırıp beni şefkatle öpüyor. "Beni sevme şeklini seviyorum, Lo."

"Hislerimiz kesinlikle karşılıklı." Dudaklarına karşı gülümsüyorum. "Ve teklifin için çok minnettarım, ama ben olsam

herhangi birinizin. Çocukları kökünden söküp atmak istemiyorum. Burada mutlular ve oraya geri dönmenin herkes için acı verici olacağını biliyorum. Özellikle de sen ve Theo için."

Theo'nun aile durumu değişmedi ve her ne kadar umursamadığını söylese de -ailesinin onu terk etmesini geride bıraktığını söylese de- kardeşleriyle olan ilişkisini etkilediği için bunun devam eden bir acı kaynağı olduğunu hepimiz biliyoruz.

Theo yılda birkaç kez kız kardeşi Ria ile buluşuyor. Ria ondan üç yaş küçük ve bir doktor. Jefferson City, Missouri'de çalışıyor ve bir doktor arkadaşıyla nişanlı. Ria çok tatlı biri ve Theo'nun onunla iyi bir ilişkisi olmasına sevindim. İkizler farklı bir konu. Şu anda on yedi yaşındalar ve yakında son sınıfa başlayacaklar ama Theo'nun onlarla çok az teması var.

Ailesi Theo'yu evden kovduğunda çok küçüklerdi, bu yüzden bir bağ kuracak zamanları olmadı. Birbirlerine neredeyse yabancıdırlar ve Ria'nın onları sürekli Theo'yla görüşmeye ikna etme çabalarına rağmen, ebeveynleri zihinlerini kardeşlerine karşı zehirlemiştir ve onu tanımak için hiçbir çaba göstermezler. Bu Theo'yu incitir. Kabul edebileceğinden çok daha fazla. Tek umudum, ikizler olgunlaşıp büyüdüklerinde, olayları farklı bir açıdan görmeleri ve ona ulaşmaları.

"Annen, erkek ve kız kardeşin buraya taşınmayı düşünür mü?" Aklıma gelen fikri ortaya atıyorum. "Onun için yakınlarda güzel bir yer bulabilir ve Prestwick'teki evini satmasına yardım edebiliriz. Newport'un deniz havası ruh haline iyi gelebilir."

Caz birkaç kez göz kırpmıyor. "Bunu neden ben düşünemedim?" Gözleri parlıyor. "Nelia'nın üniversitede sadece bir yılı kaldı ve Jake liseden mezun olduktan sonra çıraklık yapmak istiyor. Gelip benimle ya da Saint ile garajlardan birinde çalışabilir." Beyninin artıları ve eksileri düşündüğünü neredeyse görebiliyorum. Dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor. "Sen lanet olası bir dahisin, Lo. Bu mükemmel bir çözüm. Açıkçası ailemin Prestwick'e o kadar yatırım yaptığını sanmıyorum. Onlar için de bir sürü kötü anı barındırıyor." Saatine bakıyor ve yorganı üzerinden atıyor. "Onları aramak için çok geç değil." Yerden eşofmanlarını kapıp aceleyle üzerine geçiriyor. Yatağın üzerinde sürünerek beni tekrar öpüyor. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Yüzüne tutunup daha fazla öpücük talep ediyorum.

Dudakları dudaklarıma değerken kıkırdıyor. "Merak etme kraliçem. Geri döneceğim ve kesinlikle bir ödül alacaksın."

Arzu karnımda kıvrılıyor. "Aynen öyle." Yataktan inerken poposuna vuruyorum. "Çok uzun sürmesin. Ben burada çırılçıplak durup kendime dokunurken senin ellerinin vücudumu sardığını hayal edeceğim."

Omzunun üzerinden bana bakarak durdu. "Lanet olsun, Lo. Kaya gibi sertleştim."

Kıkırdarak geceliğimi başımın üzerinden çekip fırlatıyorum. Dudaklarımı yalarken göğüslerimi avuçluyorum, meme uçlarımla oynuyorum, ona doğru baştan çıkarıcı bir şekilde somurtuyorum. "Çabuk, çabuk, Caz. Git anneni mutlu et, sonra geri gel ve karını mutlu et."

Bölüm 7

Harlow

Saint arkamdan gelip kollarını belime doladığında, **"BURASI MUHTEŞEM BİR YER,"** diyorum. Onun sert göğsüne yaslanıp önümdeki muhteşem sahil şeridine hayranlıkla bakıyorum. Küçük altın sarısı kumlu plaj özeldir ve sadece sakinleri tarafından erişilebilir, bu yüzden gerçekten mükemmel bir kaçış noktasıdır.

"Onaylamana sevindim," diye mırıldanıyor ve lavanta çizgili yeni saçlarımı kenara iterek boynumun bir tarafına öpücükler konduruyor. "Evden çok uzaklaşmadığımızı biliyorum ama arabada saatlerce vakit kaybetmek istemedim."

Kucağında dönüyorum, kollarımı boynuna doluyorum. "Bu mükemmel, Saint. Hafta sonu için bu güzel sahilde kendimize ait lüks bir kulübemiz var ve yürüme mesafesinde çok sayıda restoran, mağaza ve bar var. Daha iyi bir seçim yapamazdın." Uzanıp ağzının kenarından öpüyorum. "Bu hafta sonu nerede olduğumuzla değil, birlikte olduğumuz gerçeğiyle ilgili. Dikkat dağıtacak bir şey yok. Çocuklar yok. Sadece biz."

"Yeni saçlarını ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydin?" diyor, parmaklarını omuzlarımin üzerinde dalgalanan uzun, ipeksi saç tellerinin arasından geçirerek.

Sırıtiyorum. "Bir ya da iki kez bahsetmiş olabilirsiniz." Tamamen lavanta rengi yaptırmak istiyordum ama kuaför bunun için birkaç kez gitmem gerekeceğini söyledi, bu yüzden bugün lavanta rengi röfle ile başladık ve yavaş yavaş

saçlarım tamamen değişene kadar. Yıllarca koyu renk kullandıktan sonra, bu değişiklik için heyecanlıyım.

"Göz kamaştırıcısın," diye ekliyor ve kalbim eriyor. "Her geçen yıl daha da güzelleşiyorsun."

Ellerimi koyu sarı saçlarında gezdirirken, "Ya da gözlerin daha da kötüleşiyor olabilir," diye takılıyorum. Saint yıllarca saçlarını kırpırmıştı ama şimdi uzattı ve alnına düşen dalgaları seviyorum. Tutkunun sancıları içindeyken yakalayabileceğim daha çok şey var.

"Gözlerimde hiçbir sorun yok, kraliçem." Avuçlarını kıkımın üzerinde düzleştirip sıkıyor. "Sen harikasin ve biz de şanslı piçleriz."

Birlikte hareket ediyoruz, dudaklarımız ayak parmaklarımın ucuna kadar hissettiğim tutkulu bir öpücükle çarpışıyor.

Saint bu hafta, geçen hafta sonu söylediklerinin o anda söylenmediğini kanıtlamak için büyük bir çaba sarf etti. Her gün bana çiçek gönderdi. İş yerindeki ofisim çiçekçiyi andırıyor. Sonra bu sabah Jazz'la bana manikür ve pedikür için yer ayırttı ve bir hevesle saçımı boyamaya karar verdiğim kuaför salonuna bir gezi düzenledi.

Diğer kocalarım henüz görmedi çünkü Saint beni kuaförden aldı ve doğruca buraya geldik.

"Sana karşı çıkmayacağım," diye takılıyorum, kıkımın yanaklarını yoğurmaya devam ederken kalçalarımı onunkilere sürüyorum. "Ben lanet bir avım."

"Ve hâlâ çok alçakgönüllü," diyerek kalçalarını benimkilere doğru itiyor.

Arzu içimde güçleniyor ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıp ağzını yalayıp yutuyorum. Saint'i öpmeyi özlemiştim. Onun dilinin benimkine dolanmasını özledim. Aşkının yoğunluğunu hissetmeyi özledim. Her gün beni öpmeye ve sarılmaya özen gösteriyor, beni şefkat yağmuruna tutuyor ve her şeyin bu kadar çabuk normale dönmesi inanılmaz. Tanrıya şükür, çünkü sahiplenici alfa erkeğimi deli gibi özledim.

Saint öpüşmemizi kesiyor, başparmağını dudaklarıma sürüyor. "Bu ağız." Gözleri sıvı şehvetle kararıyor. "Bu ağız çok seviyorum." Dudaklarımı hızlıca okşuyor. "Ve onun için daha sonra planlarım var." Göz kırıyor ve bedenim arzuyla dolup taşıyor. "Ama şimdi giyinmen gerek, yoksa akşam yemeği rezervasyonumuzu kaçıracacağız."

Elimden tutup beni içeri götürdü. Kır evi çok büyük değil ama Fransız kapılarla çevrili güverteye açılan geniş bir açık plan yaşam alanıyla yeterince büyük. Tesisin ön tarafında, her ikisi de kral boy yataklı ve en-suite banyolu iki yatak odası var.

Saint beni ana yatak odasına götürüyor ve yatakta beni bekleyen şey karşısında gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Beni gerçekten şımartıyorsun," diyorum, benim için hazırlanmış güzel elbiseye doğru adım atarak. "Gören de doğum günüm olduğunu sanacak." Omzumun üzerinden hızlı bir gülümseme fırlatıyorum, ona duyduğum sevgiyle dolup taşıyorum. Parmaklarım elbisenin yumuşak kumaşının üzerinde geziniyor, bozulmamış beyaz ipeğin üzerine işlenmiş güzel pembe, mor ve gümüş çiçek desenlerine hayranlıkla bakıyorum. Aynadaki yansımama bakarak elbiseyi kendime doğru tutuyorum. "Saçımınla mükemmel uyum sağlıyor," diye düşünüyorum. Mutluluk cildimin yüzeyinin altında kabarcıklar oluşturuyor ve kalbim yükseliyor.

"Gerçekten beğendin mi?" Saint soruyor. "Jazz'ı bana yardım etmesi için kandırdım ama senin tarzın olup olmadığından pek emin değildim."

Ne demek istediğini anlıyorum. Genelde bu kadar canlı bir şey giymem, ama kesinlikle muhteşem ve Dior, yani sevilmeyecek ne var?

Saint giyinmem için beni yalnız bırakıyor ve bir saat sonra yeni elbisem ve gümüş stiletto larımla güverteye çıktığımda kendimi bir milyon dolar gibi hissediyorum. "Ne düşünüyorsun?" Dönerek soruyorum, ipeksi kumaş hareketle kalçalarımın ve baldırlarımın etrafında sallanıyor. Elbisenin üst kısmı halter tarzında, bel kısmı imparatorluk şeklinde ve etekli kısmı vücudumdan aşağıya doğru akarak farklı uzunluklarda bir etekle son buluyor. Bu

Cildimde muhteşem bir his bırakıyor ve fazla abartılı olmadan yazlık ve zarif.

"Becer beni." Saint'in bakışları vücudumun her yerinde geziniyor. "Neden dışarıda yemek yemenin iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki?" diye mırıldanıyor, bana doğru niyetle yaklaşıyor.

Siyah kısa kollu düğmeli gömleği ve yırtık kot pantolonuyla, çenesinde ve yanaklarında şık bir kirli sakal tabakasıyla ve alnının üzerinde seksi dalgalar halinde yuvarlanan evcilleşmemiş saçlarıyla ateşli görünüyor. Beni kollarının arasına alırken muhteşem mavi gözleri sahiplenmeyi haykırıyor. "Bu elbiseyi seviyorum, ama gerçekten onu yırtıp atmak ve çıplak teninin her santimine tapmak istiyorum."

Ellerimi omuzlarına koyup kolonyasının baharatlı, misk kokusunu içime çekiyorum. Kokusunun güzelliğine bayılıyorum ama planlarımızın canı cehenneme diyecek kadar değil. Bu hafta sonunun sadece seksten ibaret olmasını istemiyorum. Son birkaç aydır ilişkimiz bundan ibaretken olmaz. Onunla yatak odası dışında da vakit geçirmek istiyorum. Gülmek, eğlenmek ve kocamla birlikte olmanın tadını çıkarmak. "Bir sonraki sefere erteleyebilirsin çünkü şu an süslendim ve gitmeye hazırım."

"O yağmur çekini daha sonra arayacağım." Beni bırakıp cebinden cep telefonunu çıkarırken gözleri alev alev yanıyor.

"Buna güveniyorum." Dudaklarımı kasıtlı olarak yalıyorum ve göğsümü dışarı çıkarıyorum, bir elimi kalçama koyup poz veriyorum.

"Çocuklar için bir fotoğraf çekmem lazım. Yoksa beni öldürecekler."

En baştan çıkarıcı dudak büküşümü sunuyorum, Saint fotoğraf çekerken vücudumu birkaç farklı poza sokuyorum.

Saint parmaklarını tuş takımında gezdirerek, "Çok seksisin," diyor. "Erkekler bunları görünce çıldıracak." Bana kendini beğenmiş bir sırıtış atıyor, telefonunu tekrar cebine koyuyor ve bana kolunu uzatıyor.

Art niyet seziyorum ve bu klasik Saint. "Kendine engel olamıyorsun, değil mi?" Kolumu dolayarak soruyorum

onun aracılığıyla.

"Hayır." Kıkırdıyor. "Yine de burunlarını sürtmeyi seviyorum." "Çok rekabetçisin." Bizi merdivenlerden aşağı indirip evin yanından dolaştırırken yanına sokuluyorum.

"Ama ben

başka türlü olamazdı."

Yarım saat sonra şık bir bar ve ızgarada, arka planda boğucu ritimler yankılanırken kadife sırtlı bir kabinde yan yana oturuyoruz. Şampanya kokteylimden bir yudum daha alarak, "Burası harika," diye itiraf ediyorum.

"Neredeyse rezervasyon yaptırdığım Michelin yıldızlı restorandan daha çok seveceğinizi düşündüm."

Michelin yıldızlı bir restoransa yemeklerin enfes olduğuna eminim ama burası daha çok benim tarzım. "İyi iş çıkardın, Saintly." Yanağına kalıcı bir öpücük konduruyorum. "*Gerçekten iyiydin* ve daha sonra sevişeceksin."

Eğilip ağzını kulağıma dayadığında sıcak bir el kalçama konuyor. "Umarım fazla uyumayı planlamıyordun çünkü vücudunun her santimini yeniden tanımak istiyorum."

Yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Bu kulaklarıma müzik gibi geliyor, Azizim."

"Müzikten bahsetmişken..." Saint ellerimi nazikçe yüzünden çekip parmaklarını benimkilerin arasında dolaştırıyor. "Benimle dans eder misin?" Kaşlarını çattı.

"Çok isterim." Barın arka tarafındaki küçük dans pistinde kimsenin olmaması ya da Saint beni oraya götürürken herkesin bize bakması önemli değil çünkü benim için her şeyiymişim gibi bana bakan adamdan başka kimse yok. Saint beni döndürüyor, aşağıya indiriyor ve utanmadan kalçalarını benimkilere sürttüğünde beni kucaklıyor ve dans ederken gülüyor ve öpüşüyoruz, çevremizden habersiz, sadece garson kız yemeğimizin masamızda olduğunu söylediğinde duruyoruz.

Kabinde birbirimize yaslanmış oturuyoruz, öpücükler arasında birbirimizi besliyoruz ve ben ona yeniden aşık oluyorum.

Sahil boyunca yalınayak, birbirimize sarılarak eve yürüyoruz ve kalbim dolu, zihnim hafif, gelecek parlak.

"Seni seviyorum kraliçem," diyor Saint, çıplak bedenini hâlâ üzerimde tutarak, gözlerimin derinliklerine bakarak. Altında kıvranan bir arzu kütlesiyim, sözüne sadık kalarak vücudumun her parçasına sanki ilk kez birlikteymişiz gibi tapındığı için şimdiden üç kez uçurumun kenarına geldim. Şehvet, bir dereden süzülen su gibi uzuvlarımdan akıyor ve onun içimde hareket ettiğini hissetmeye fazlasıyla hazırım.

"Bunu sana bir daha asla unutturmayacağım." "Olanlar geçmişte kaldı," diyorum ve parmaklarımı yanaklarındaki kirli sakalların üzerinde gezdirmek için uzanıyorum. "Şimdi sadece ilerlemeye odaklanmalıyız." Olacak bir şey yok yakın geçmişin hatalarını aşırı analiz etmekten kazanmıştır.

Başını sallıyor ve girişimi dürttüğünü hissediyorum. "Sana asla hak ettiğinden daha az davranmak istemiyorum. Bana hayal bile edemeyeceğim bir hayat verdin Lo ve sen benim tüm evrenimsin. Sen, çocuklar ve ailemiz benim için her şeysiniz." Yavaşça içime itiyor ve ikimiz de zevkle inliyoruz. "Bu, bebeğim." Kabzasına kadar itiyor, kendini sabit tutuyor, tamamen içime oturuyor. "Bu her şeyim."

Eğilerek ağzımı tutkulu bir öpücükle kapıyor ve içimde hareket etmeye başlıyor. Ama bu son birkaç aydaki gibi çılgınca bir çiftleşme değil. Hamleleri ölçülü ve yavaş; sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi çekip tekrar itiyor. İçimde hareket ettiğini hissediyorum ve bu hatırladığım kadar büyülü. Duvarlarım sikini kucaklıyor, ona yapışıyor ve parmaklarım onun sıcak tenini keşfediyor, güzel vücudunun tüm hatlarını ve düzlemlerini hatırlıyorum.

Dudakları dudaklarıma ve sonra boynuma taparken bileklerimi başımın üzerinde tutuyor. Ağız aşağıya doğru iniyor, köprücük kemiğimi baştan çıkarıcı bir şekilde okşuyor ve kızarmış tenimde ürpertiler yaratıyor. Çok yumuşak bir şekilde

Kalçaları stratejik olarak hareket etmeye devam ederken meme ucunu ağzına alıyor, ereksiyonu zaman sonsuzmuş gibi içime girip çıkıyor. Bu yavaş, sürekli bir baştan çıkarma, aklımı başımdan alırken, vücuduma girerken ve kalbimi geri kazanırken dil, dudaklar, parmaklar ve horozun senkronize bir evliliği.

Onun ellerinde macun gibiyim, durgun itişlerini eşleştiriyorum, ustaca keşiflerini kendi keşiflerimle karşılıyorum, karşılığında ağzıyla sevişiyorum, ne ben ne de o kalana kadar. Kendimizden geçerken bir oluyoruz, birlikte patlayarak parçalanıyoruz, tüm çatlaklar onarılırken ve yeniden yaratılırken cam gibi gözlerle birbirimize bakıyoruz.

Bölüm 8

Harlow

Saatlerce seviştik ve Saint bana porselenden yapılmışım gibi taptı. Bu bizim için tamamen yeni bir deneyimdi ve ikimiz de yeni bir kafaya ihtiyaç duyan bağımlılar gibi can atıyorduk. Sonunda uykuya daldık ve ikimizi de uykudan uyandıran yüksek bir sesle kollarımız bacaklarımız birbirine dolanarak uyandık.

"Bu da ne böyle?" Gözlerimi açmak için mücadele ederek göğsüne doğru mırıldanıyorum. Vücudum uzun zamandır olmadığı kadar lezzetli bir şekilde ağrıyor ve kızışmış bir kedi gibi mırıldanarak onun yanına uzanıyorum.

Galen, Caz ve Theo odaya dalarken Saint, "Sürpriz kraliçem," diye mırıldanıyor.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Saint bizi yatak başlığına yaslarken gözlerimdeki uykuyu silerek soruyorum.

Caz yatağın ucuna uzanarak, "Partiyi basmak," diyor. "Başka?" Bana yaramaz bir sırıtış fırlatıyor.

"Çocuklara kim bakıyor?" Ailelerimizden çok uzakta yaşadığımız için çok fazla bebek bakıcılığı seçeneğimiz yok.

"Jazz ve Ken'de var."

"Bunu sen mi yaptın?" Saint'e dağınık saçlarımı gözlerimden uzaklaştırarak soruyorum.

"Evet. Uzun zamandır birlikte olmamıştık. Seni tüm hafta sonu boyunca rahatsız etmek doğru gelmedi."

"Bu ciddi *benim* doğum günüm gibi hissettiriyor," diyorum, hangi gün olduğunu hatırlamadan önce. Ciyaklayarak kollarımı Saint'e doluyorum. "Mutlu yıllar, bebeğim." O bana eğlenerek bakarken ben onun yakışıklı yüzünü öpücüklere boğuyorum.

"Evet, mutlu yıllar bebeğim," diyor Caz, yüzünü Saint'in yüzüne dayayıp dudaklarını büzerek.

Aziz onu iter ve o da kıkırdayarak geri çekilir. "Kes şu saçmalığı, göt surat. Git Theo'yu öp."

Theo, Saint'i başından savarken sırtarak, "Oradaydım, yaptım, tişörtü aldım," diyor. Yanıma, yatağın kenarına oturup dudaklarımı okşuyor. "Saçını sevdim." Birkaç tutamı parmaklıyor. "Çok seksi."

"Bunu zaten ayarlamamış olsaydık," diyor Galen, yatağın ortasına doğru sürünerek. "Saint dün gece bize o fotoğrafları gönderdikten sonra kığımızı buraya getirmek için her türlü iyiliği yapardık." Eğilip beni öpüyor. "Daha seksi olabileceğini düşünmemiştim, ama lanet olsun, o saçlar çok sansasyonel."

"Hepiniz seksin garanti olduğunu biliyorsunuz, değil mi?" Bakışlarım aralarında dans ederken kaşlarımı çatarak söylüyorum. "Beni iltifat yağmuruna tutmana gerek yok. Amım sizindir. Ağzım ve kığım da öyle." Aç bakışlarım onların üzerinde gezinirken ağızma en sahte tatlı gülümsemeyi yerleştiriyorum. Grup seks yapmayalı uzun zaman olmuştu.

"Bir seks partisi kokusu alıyorum." Caz kaşlarını sallıyor ve neşeyle ellerini ovuşturuyor.

"Önce yemek," diyor Galen midesi yüksek sesle guruldarken. "Yaşlanıyorsun dostum," diyor Saint. "Yemek ne zaman hiç seksten önce geldi mi?"

"Karıma en iyi zamanı göstermek için yiyeceğe ihtiyacım olduğunda." Galen sırtarak başını yana eğiyor. "Ve ben resmi olarak bebeğim, bu yüzden gölge atamazsın."

Theo ona, "Sen bizden sadece birkaç ay daha gençsin," diye hatırlatıyor.

"Ben hâlâ otuz yaşındayım. Geri kalanınız çok *yaşlısınız*."

"Hey!" Galen'e bir yastıkla vurdum. "Herkes senin sikine binmemi istemediğini düşünebilir."

Yastığı bir kenara fırlatıyor, beni Aziz'in kollarından çekip alıyor ve kucağına oturtuyor. "Bir ayı ormana sıçar mı? *Canavar* sikime binmeni istemeyi bıraktığım gün, öldüğüm gündür."

"Oraya gitmek zorundaydın, değil mi?" Saint bacaklarını yatağın kenarından dışarı sallamadan önce başını sallıyor. Esniyor ve bu beni de heyecanlandırıyor.

Galen göğsünü kabartarak, "Gerçekleri inkâr edemezsin," diye alay ediyor. "Aletlerinizi ölçtüğünüze hâlâ inanamıyorum," diyorum. "İcidden söyleyecek sözüm yok." Bir rekabet var, bir de kocalarım var. "Nereye gidiyorsun?" Saint ayağa kalktığı anda soruyorum.

"İşemek için." Ukala bir gülümsemeyle beni iğneliyor. "Tabii tutmak istemiyorsan?"

"Ew. *Benim* bile yapmayacağım bazı şeyler var. Git başımdan." Onu ellerimle kovalıyorum ve o en-suite banyoya adımını atar atmaz ayağa fırlayıp çıplak bir şekilde hafta sonu çantama koşuyorum. Eğilip zarfı bulana kadar etrafı karıştırıyorum.

Sıcak eller kalçalarımın altına iniyor ve beklenmedik temas karşısında çığlık atıyorum. "İşte böyle, güzelim," diyor Caz, kalçalarını müstehcen bir şekilde sallayarak kışıma doğru ileri geri itiyor. "Aynen böyle, kraliçem."

Doğrulup zarfı ve ipek bornozumu bir elimle yumruklayarak kocamı şakacı bir şekilde itiyorum. "Birileri azmış."

"Hepimiz azmış durumdayız," diye ekliyor Galen. "Herhangi bir karışıklık olması ihtimaline karşı."

Theo, "Neden gece çantalarımızı getirme zahmetine girdik bilmiyorum," diyor. "Zamanımızın çoğunu çıplak geçirecekken olmaz."

"Siz her şeyi ayarladınız, değil mi?" Dizime kadar uzanan kırmızı ipek bornozumu vücuduma sarıp kemerini bağlarken Caz'ın surat asmasına gülerek takılıyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor Caz. "Ve cüppe giymek planın bir parçası *değildi*." Kemerimi çekiştiriyor ve bornozum açılıyor. "Bu çok daha iyi," diye mırıldanıyor, gözleri şehvetle kararıyor. Bornozumun altından uzanarak göğüslerimden birini avuçluyor. "Çok, çok daha iyi."

Elini geri ittim. "Seks için bolca zamanımız olacak. Aziz'e doğum günü hediyesini vermek, kahvaltı etmek istiyorum, sonra da seks partisi başlayabilir." Bornozumu tekrar sıkıca bağlarken ona şeytani bir sırıtış atıyorum.

"Ne hediyesi?" Saint banyodan çırilçıplak çıkarken tekrar esneyerek soruyor. Aleti gururla dışarı fırlamış, beni selamlıyor ve arzu içimde sıkılaşıırken dudaklarımı yalıyorum.

Theo kıkırdıyor ve Galen sırıtıyor. Saint beni kollarının arasına aldı. "Bu benim için mi?" Elimdeki zarfı işaret ediyor.

Kucağında dönüyorum, gülümsüyorum. "Evet." Kağıdı ona veriyorum, kağıdı yırtmama izin verdiğinde sırıtışım genişliyor.

"Hayır. Asla." Ses tonundan huşu sızıyor ve elindeki araba anahtarlarını avuçlarken fotoğrafa bakarken gözleri kocaman açılıyor. "Bu gerçek mi?" Başını kaldırıp önce bana sonra da çocuklara bakıyor. "Cidden bana 1969 model bir Ford Mustang Boss 429 mu buldunuz?" Yüzünde bir şok ifadesi belirdi.

On yıl önce babamın araba koleksiyonunu kulübeden Newport'a taşıdıgımdan beri Saint klasik arabalara takıntılı hale geldi. Bugünlerde kulübeyi pek ziyaret edemiyoruz, bu yüzden arabaların tozlanmasına izin vermek utanç verici görünüyordu. Çocuklar da aynı fikirdeydi ve arabaları yerleştirmek için evimizde yeni bir garaj inşa ettik. Şimdi, ne yapacağımızı bildiğimizden daha fazla arabamız var, ancak bu yine de çocukları koleksiyona eklemekten alıkoymadı.

Saint, Caz ile birlikte sahip olduğu garajların işletme tarafını yönetirken ve Caz ikiliden daha eli yatkın olanı olsa da, hobi olarak arabalarla uğraşmayı hala seviyor. Saint 1969 model bir Ford Mustang Boss istediğini kafasına koymuş ve

tamir edebileceği bir tane bulmak için yıllarca internette araştırma yapmış ama başarılı olamamış.

"İnternette klasik araba bulma konusunda uzmanlaşmış bir adam buldum," diye açıklıyorum. "Aslında neredeyse iki yıl önce otuzuncu doğum günün için bir tane bulma umuduyla onunla iletişime geçtim ama olmadı. Geçen ay bana ulaşarak bir tanesinin açık artırmaya çıkacağını söyledi ve bizim için teklif verdi."

Saint buna iki yüz binden fazla para verdiğimizizi öğrenince çığına dönecek ama bundan yıllarca keyif alacak ve büyüdülerinde çocuklardan birine bırakabileceği özel bir şeye sahip olacak. Ayrıca, aslında iyi bir yatırım. O kadar nadirler ki, önümüzdeki yıllarda satmayı seçerse paramızı telafi etmekte zorlanacağımızı sanmıyorum.

"A kodlu motoru var ve oldukça iyi durumda," diyor Caz. "Ama kaporta ve iç mekanın elden geçmesi gerekiyor. Akşamları üzerinde birlikte çalışabileceğimizi düşündüm. Pazartesi günü Newport garajında olacak."

Saint arabasının ve bizim resmimizin arasına bakıyor, başı bir aşağı bir yukarı sallanıyor ve bir kez olsun söyleyecek söz bulamıyor.

Caz kıkırdar. "Dili tutuldu."

"Bu anı kaydetmemiz gerekiyor," diye ekliyor Theo.

"En azından artık onu nasıl susturacağımızı biliyoruz," diyor Galen. "Pislikler," diye mırıldanıyor Saint, orta parmağını yukarı kaldırarak bakışları arabasının resmine kilitleniyor.

Saint'e yatakta kahvaltı hazırlamayı planlamıştım. Tamam, bunu *deneyecektim*, ama şimdi çocuklar burada, mutfağa yaklaşmama izin vermiyorlar.

Bunu bir zafer olarak görüyorum. Saint de öyle.

Diğerleri sıcak sobanın başında köle gibi çalışırken biz dışarıdaki şezlonglarda oturuyoruz. Mayolarımızı giymiş, mimozalarımızı yudumlarken dalgaların kıyıya vuruşunu dinliyoruz. Gün aydınlık ve açık, gökyüzünde tek bir bulut bile yok. Sıcaklık üzerimize vuruyor ve ben yüzümü güneşe doğru eğerek ışınlarının sıcaklığını içime çekiyorum.

Koluma dokunarak, "Gelmelerini benim ayarlamamın bir sakıncası var mı?" diye soruyor.

Başımı ona doğru çeviriyorum. "Bu mükemmel. Yaptığına sevindim."

"Biz bir takımız," diye ekliyor boş boş kolumu okşayarak. Gözlerimi kapatarak dokunuşunun ve hissettiğim derin memnuniyet duygusunun tadını çıkarıyorum. "Sadece seninle aramı düzeltmem gerekmiyordu. Kardeşlerimle de aramı düzeltmem gerekiyordu."

"Biliyorum, tatlım." Eğildim ve onu öptüm. "Yeniden bir arada olduğumuz için mutluyum. Hatta bence bunu bir kural haline getirmenin zamanı geldi. Yılda en az bir hafta sonu kaçamak yapmalıyız."

Önceden ayarlarsak, annem ve Linc'in çocuklara bakması için uçakla gelmelerini sağlayabilirim. Torunlarıyla vakit geçirme fırsatını çok sever. Ya da Caz'ın ailesi Rhode Island'a taşınırsa, Nelia'nın Büyükanne Evans'a bakıcılık yapacağından eminim.

Howie bir seçenek olabilir, eğer ebedi bekar olmasaydı. Onu bir hafta sonu için çocuklarla yalnız bırakırken gergin hissederdim, çünkü çocuklar söz konusu olduğunda hiçbir şey bilmiyor.

Howie de artık VERO'da çalışıyor, Theo'dan farklı bir bölümde, ancak zaman zaman bazı projelerde birlikte çalışıyorlar. Yıllar geçtikçe Saint diğer amcasını affetmeyi kalbinde buldu ve artık ailenin gerçek bir parçası. D.C.'de yaşıyor ve genellikle iki ayda bir hafta sonu için geliyor.

Lezzetli bir kahvaltının ardından yüzmeden önce sahilde dinleniyoruz ve ardından eve geri dönüp yatak odasına doğru yol alıyoruz.

"Oh Tanrım. Evet, Galen. Aynen böyle. Bu çok iyi hissettiriyor," diye inliyorum, kalçalarını yukarı doğru eğerken, ben onun üstünde aşağı yukarı zıplarken, siki içimdeki mükemmel noktaya çarpıyor.

"Büyük bir kafası olmasına şaşmamalı," diyor Saint, memelerimi avuçlamak için uzanırken. Onları kabaca yoğururken

kıçıma girip çıkıyor. "Ona çok fazla kredi veriyorsun."

"Canavar gibi bir sikim var ve onu nasıl kullanacağımı biliyorum diye kıskanıyor musun?" Galen ilkel iniltiler arasında alay ediyor.

"Sanki," diye alay ediyor Saint. "Onlara dün gece seni ne kadar iyi hissettirdiğimi söyle, bebeğim." Boynumun kenarına sıcak öpücükler kondurmadan önce kulak mememi ısıtıyor.

"Benimle iyi seviştin, Saintly. Beni iyi *sevdin*." Başımı çeviriyorum ve dudakları hiç tereddüt etmeden dudaklarıma değiyor.

Caz, "Eğer sidik yarıştırmayı bitirdiyseniz, bazılarımız dışlanmış hissediyor," diyor ve ses tonundaki somurtmayı duyabiliyorum.

O ve kuzeni ustaca hareketler ve kavurucu dokunuşlarla vücudumu kuşatırken dudaklarımı Saint'inkilerden ayırıp inliyorum. Kahretsin, bunu özlemişim.

"Theo'yla kendi küçük partinizi yapmıyormuşsunuz gibi davranma," diye takılıyorum, Caz'ın yüzünü avuçlamak için uzanıyorum. "Birbirinize sakso çektiğinizi gördüm."

"Siktir. Angel," diye tıslıyor Galen, amımdan sıvı sıcaklığı fişkirirken. Caz ve Theo'yu birlikte izlemek asla eskimeyecek. Beni inanamayacağın kadar tahrik ediyor.

Theo yatağın diğer tarafına kayarak, "Şimdi senin ağzına ihtiyacımız var bebeğim," diye onaylıyor.

Ona doğru eğilip ağzına tutkulu bir öpücük konduruyorum. "Hmm. Dudaklarında Caz'ın siki tadını alabiliyorum."

Caz'ın parmakları Saint'inkilerin yerini alarak bir göğsümün üzerinde duruyor ve başparmağıyla işaret parmağı arasında meme ucumu çimdikliyor. "Benim sıram, kraliçem. O pis ağza ihtiyacım var."

Etrafımda dönerek Caz'ı öpüyorum, dilimi yemyeşil dudaklarının arasında kaydırarak kendi tadına bakmasına izin veriyorum. Ağzının yerini çabucak siki alıyor ve aşıklar arasında gidip gelerek sırayla ikisini de emiyor, onları uçurumun kenarına getiriyorum.

Saint ve Galen ile geldim, sonra yer değiştirdik. Kuzenler pencere kenarındaki koltuklara oturuyor, kendimizi yeniden konumlandırmamızı izlerken bir yandan da esrar içiyorlar.

Ben Theo'nun yanına uzanıyorum.

Caz kışının içinde kayarken ellerini zayıf vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. Kocamla sikişmesini şaşkınlıkla izliyorum ve kalçalarım kendiliğinden Theo'nun yanına sürtünüyor. "İkiniz birlikte çok ateşlisiniz. Buna bayılıyorum." Theo ensemden tutup ağzımı kendine çekerken parmaklarım onun uzunluğunun etrafında kıvrılıyor. Caz onun kışını sikerken ben de onun sert uzunluğunu okşuyorum ve sonra kendimi Theo'nun üstüne yerleştiriyorum, ben onun sikini amıma sokarken o da kalçalarımı tutuyor.

Caz sırtıma bastırıp ben Theo'nun sikine binerken o da Theo'nun kışını beceriyor. Karşılıklı pantolonlar ve inlemelerle birlikte ten tokatlama sesleri odada yankılanıyor.

Dostum, seksi seviyorum.

Elimden gelse yirmi dört saatimi çıplak, sırtüstü yatarak, adamlarımla defalarca sevişerek geçirirdim.

"Yoga için şükürler olsun," diye nefes alıyorum, bacak ve uyluk kaslarım Theo'yu bu şekilde becermek için harcadığım çabayla geriliyor.

"Hadi gidelim," diyor Theo, her zaman benim rahatımı düşünerek.

Ben sırtüstü yatarken Theo üzerimde geziniyor ve prezervatifle kaplı aletini yavaşça içimde gezdiriyor. Eğilip beni öpüyor ve Caz'ın büzülmüş deliğine girebilmesi için poposunu yukarı kaldırıyor. İki kuzen sandalyelerinde kafayı bulmuş bizi izlerken, bunu defalarca yapmış aşıklar gibi pratik bir kolaylıkla sevişiyoruz.

Öğleden sonranın geri kalanını yatak odasında geçiriyoruz, sadece açlık hepimizi ele geçirdiğinde oturma alanına geçiyoruz. Duş aldıktan sonra kanepelerde birbirimize sarılarak uzanıyoruz ve paket servisimizin gelmesini beklerken içkilerimizi yudumluyoruz.

Galen televizyonda kanallar arasında geziniyor, izlemeye değer bir şeyler bulmaya çalışıyor.

"Bekle!" Theo ayağa fırlayarak bağırır. "Şu spor kanalına geri dön."

Caz dirseklerini dizlerine dayayarak, "Chicago Bears," diye onaylıyor.

"Bir de yıldız oyun kurucuları var," diye ekliyor Saint.

Sean'ın yakışıklı yüzü görüldüğünde ekrana bakıp gülümsüyorum. Yıllar boyunca kariyerini takip ettik ve maçlarının çoğunu televizyonda izlemeye çalışıyoruz. Sariah onunla çok gurur duyardı. O ve Emmett üniversitede top oynamış olsalar da, Sean NFL'e giden tek kişidir. Bears'ın üçüncü tur draft seçimiymiş ve o zamandan beri Chicago'da yaşıyor. Geçen yıl Lainey ile evlendi. Üç küçük çocuğu olan dul bir kadın. İlk kocası ordudaymış ve o en küçük çocuklarına hamileyken Afganistan'da hayatını kaybetmiş.

Sean yıllarca biriyle çıkmadı, kendini üniversite eğitime ve futbola verdi ve onun için çok endişelendim, bu yüzden Lainey ile tanıştığında çok heyecanlandım ve bir yıl sonra bana evleneceklerini söylediğinde daha da heyecanlandım.

Sariah'dan çok farklı, bu kötü bir şey değil. Bizden birkaç yaş büyük ve kendi psikiyatrist muayenehanesini işletiyor. Ona büyük saygı duyuyorum. Okurken ve çalışırken tek başına çocuk yetiştirmenin ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Ona çok yakın değilim ama görüştüğümüzde iyi anlaşıyoruz. Çok sık olmasa da Sean ile telefonda görüşmeye özen gösteriyorum ve yılda birkaç kez konuşuyoruz. O benim Sariah ile olan son bağlantım ve asla irtibatı koparmak istemiyorum.

Emmett ile irtibatımı yıllar önce kaybettim ve Sean'ın da artık ondan nadiren haber aldığını biliyorum. Hepimiz dağılmışken ve herkes yoğun bir yaşam sürerken herkesle iletişim halinde olmak zor. Tek bildiğim Emmett'in eşi ve iki çocuğuyla birlikte Teksas'ta mutlu bir şekilde yaşadığı ve başarılı bir elektrik mühendisliği kariyerine sahip olduğu.

Tayland yemeğimizi yerken ve birkaç biranın tadını çıkarırken arkadaşımızı destekleyerek maçı izliyoruz. Kısa bir süre sonra kapı zili çaldığında kalkıp pastanın bulunduğu kutuyu mutfığa götürüyorum. Theo mumları yakmama yardım ediyor ve

Hepimiz Aziz'e mutlu yıllar şarkısını söylüyoruz. "Bir dilek tut, Azizim," diyorum pastayı onun önünde tutarak.

"Çoktan yaptım, kraliçem." Mumları tek seferde söndürürken bakışlarımı tutuyor.

Kimsenin ona ne dilediğini sormasına gerek yok çünkü biz zaten biliyoruz.

Sonsöz

Harlow

Altı ay sonra

Arabayı kaldırıma park ederken ellerim titriyor, kendimi toparlamak için bir an durmadan önce motoru durduruyorum. Kalbim göğüs kafesimin arkasında çılgınca atıyor ve umut derimin yüzeyinin altında kabarcıklar oluşturuyor. Buraya gelmekle hata yapmadığım için dua ediyorum, çünkü Saint'i asla incitmek istemiyorum, ama içimde iyi bir his var ve bunu onsuz yapmak istemiyorum.

Sinirlerimi bir kenara iterek SUV'umdan çıkıyorum ve garajın girişine doğru yürürken anahtarlıkla kilitliyorum.

"Neyin var?" Saint beni görür görmez sordu. "Bishop'un başı yine okulda belaya mı girdi?"

Resepsiyona doğru yürürken başımı sallıyorum. "Bildiğim kadarıyla hayır ve eminim ki bir sorun olsaydı Galen beni arardı."

Bishop geçen yıl ilkokula başladı ve en hafif tabiriyle olaylı geçti. Yaşına göre normalin üzerinde bir zeka seviyesine sahip ve kolayca uyum sağlayamıyor. Hayes adında bir en iyi arkadaşı var, ancak sınıfındaki diğer birkaç çocukla düzenli olarak tartışıyor ve bu da bazı sürtüşmelere neden oluyor. Birkaç kez öğretmeni ve müdürle görüşmek için çağrıldık ve

Onu kaydettirdiğimiz özel okulun uygun olduğuna ikna olmadım.

Bishop her şeyi olağan karşılıyor ve bu durum onu üzmüyor gibi görünüyor ama endişelenmeden de edemiyoruz. Onu taşımayı düşündük ama yeni bir okula gitmek istemiyor çünkü Hayes ile çok iyi arkadaş ve ondan ayrılmak istemiyor. Ayrıca, Luna Ağustos ayında ona katılacak ve ona göz kulak olabilmek için kız kardeşiyle aynı okula gitmek istiyor. Onun sözleri, benim değil.

"Rora mı?" Saint beni selamlamak için masanın arkasından çıkıp soruyor. Beni kollarına almadan önce usulca öpüyor.

"Hayır. Bu hafta Galen'la birlikte evde. Hatırladın mı?" Rora Eylül ayında anaokuluna başladı ve son zamanlarda durulmuş gibi görünse de orada da bazı sorunlar vardı. Bu hafta ara verdiler ve Galen onu ve Luna'yı yanında görmekten her zamankinden daha çok keyif alıyor.

"Tamam. Belli ki yoldan çıkmışım," diye mırıldanıyor saçlarıma doğru.

"Bir kadın kocasının garajına bir sebep olmadan uğrayamaz mı?" Burada olmamın bir nedeni *olmasına* rağmen soruyorum, ama gerçekten daha sık uğramalıyım. Bazı günler merkezdeki mesaimden sonra öğle yemeği yiyebiliriz.

"Elbette, gelebilirsiniz. Sadece seni gördüğüme şaşırdım ama hoş karşılanmadığımdan değil. Henüz yemek yemedim," diye ekliyor, parmaklarını lavanta rengi saçlarımdan arasından geçirerek. "Seni öğle yemeği için dışarı çıkarayım."

"Kulağa harika geliyor. Ama önce bir şey yapmamız gerekiyor."

Kaşlarını çatıyor ve küçük kâğıt torbayı eline tutuştururken boğazımdaki endişeli yumruyu yutkunarak bastırıyorum. Açıyor, hamilelik testini çıkarırken nefesini tutuyor.

"Bir nedeni var," diye fısıldıyor, sesi sersemlemiş gibi çıkıyor. Başını kaldırdığında gözlerinde yaşlar var. "Gerçekten düşündün mü-"

"İki hafta geciktim, Aziz," diye itiraf ediyorum, onun sözünü keserek. Daha önce bir şey söylemek istememiştim, çünkü artık bunu yapmıyoruz. Kalpten kalbe konuştuğumuzdan beri her konuda rahatladık. Saint eskiden her ay beni bir çubuğa işlemeye zorlarken, şimdi sadece regl dönemimden bahsetmemi bekliyor. Bu kadar uzun zaman geçmesine rağmen bunu sormamış olması ne kadar ilerlediğimizi gösteriyor. Hatırlamadığını düşünecek kadar saf değilim ama konuyu zorlamıyor. Aramızdaki her şey yine harika, ama her şeyin arkasında her zaman bu küçük kıpırtı var ve hepimiz bunu hissediyoruz.

"Korkuyorum," diyor, sesi boğuk çıkıyor. "Ve heyecanlıyım," diye ekliyor, gözleri parlıyor.

"Ben de, ama bu farklı hissettiriyor." Bunu söylemeye en fazla bu kadar yaklaşabilirim.

Çantayı çantama sokup elimi tutarken yüzünde çelik gibi bir kararlılık ifadesi beliriyor. "Hadi yapalım şu işi." Beni garaja götürüyor ve çocuklar biz geçerken el sallayıp sesleniyorlar.

Saint'in ofisinin yan tarafındaki özel banyosuna girdiğimde göğsüm kabarıyor. Ben nemli ellerimi yoga pantolonumun ön kısmına silerken Saint kapıyı kilitliyor ve kendime nefes almam gerektiğini hatırlatıyor.

"Kraliçem." Aziz yüzümü ellerinin arasına aldı. "Endişelenme. Ne derse desin, bununla birlikte başa çıkacağız." Alnını benimkine yaslıyor. "Eğer olması gerekiyorsa, olacaktır."

Dudaklarına sert bir öpücük konduruyorum. "Seni seviyorum, Aziz Westbrook."

"Ben de seni seviyorum bebeğim," diyor ben işe koyulurken.

İşim bittikten sonra çubuğun sonucu göstermesini beklerken birbirimize sarılıyoruz. Hayatımın en uzun üç dakikasıydı.

"Lo," diye fısıldıyor Saint, omzumun üzerinden bakarak.

Elini tutarak kollarından kurtuluyorum ve dijital çubuğu kaldırıp bulanık gözlerle kelimeleri okuyorum.

"Hamilesin," diye mırıldanıyor ve titreyen elleriyle çubuğu benden alıyor. Mutlu gözyaşları yüzümden aşağı yuvarlanırken ona bakıyor. "Bebeğimi doğuruyorsun." Testi yere bırakıp ellerini nazikçe karnıma koyarken gözyaşları utanmadan yanaklarından aşağı süzülüyor. "Başardık. Bebeğim orada büyüyor."

Yarı gülerek yarı ağlayarak kollarımı ona doluyorum, o da beni kaldırıyor, dikkatlice döndürüyor ve yüzümün her yerine öpücükler konduruyor. Ayaklarımı yere koyuyor, geniş bir gülümsemeyle beni sabitliyor ve ağzıma sevgi dolu bir öpücük konduruyor. "Seni seviyorum, Harlow. Seni o kadar çok seviyorum ki. Tüm hayallerimi gerçeğe dönüştürdün."

Aziz

Yedi ay sonra

"Tebrikler," diyor ebe. "Bir oğlunuz oldu." Bebeğimizi bana uzatıyor ve ben de onu göğsüme bastırıyorum, yüzümden akan gözyaşları arasında onu zar zor görebiliyorum. Etime ve kanıma ilk kez bakarken göğsüm anlaşılabilir duygularla kabarıyor. Başında ince bir tabaka halinde koyu renkli tüyler var ve yüz hatları buruşmuş, gözleri kapalı, kirpikleri anne rahmi dışındaki hayata alışmaya çalışırken dalgalanıyor.

Küçücük. Kollarımda neredeyse hiç ağırlığı yok ve diğer çocuklarımızda olduğu gibi koruyucu içgüdülerim devreye giriyor. Bu çocuk için adam öldürebilirim. Ona zarar vermek isteyen herkesi yok ederdim. Şakağına bir öpücük konduruyorum, hâlâ kan ve sıvı parçalarıyla kaplı olduğunu umursamadan. Hemşire, oğlumu kucağıma almadan önce bir dakika daha bekleyemeyeceğimi anladığı için onu yumuşak bir havluya sarıp bana vermeden önce hızlıca temizledi.

Sistemime dolan duygu dalgası daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. "Dünyaya hoş geldin küçük adam," diye fısıldadım. "Seninle tanışmak için uzun zamandır bekliyordum."

Lo'nun hamile kalması bir yıldan fazla sürmüş olsa da aslında o kadar da uzun sürmedi. Diğer çiftlerin beklemek zorunda kaldıkları süreye kıyasla bu çok uzun değil. Ama ben sabırsız bir hıyarım ve o on dört ay bana on dört yıl gibi geldi.

Lo hamile kaldığından beri zamanımızı en iyi şekilde değerlendirdik, çocuk odasını ikizleri barındıracak şekilde yeniden düzenledik ve ihtiyaç duydukları her şeyle donattık. Taramada bir erkek ve bir kız beklediğimiz doğrulandıktan sonra isimlerini bile seçtik. Lo'nun erken doğum yapma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyorduk, bu yüzden iyi hazırlanmak istedik. İkizler genellikle otuz beş hafta civarında doğarlar ve Lo'nun daha önce üç çocuk doğurmuş olması nedeniyle, ailemize yeni katılanları bu dönemde karşılayacağımız oldukça kesin bir sonuçtu.

Oğlum Soren'i kollarımda tutmak dünyanın en güzel duygusu. Şimdi tek ihtiyacım olan kızım Willow'un doğması ve karımın iyi olması ve her şey mükemmel olacak.

Bu Harlow ile doğumhaneye ilk girişim değil. Bishop doğduğunda Galen ve ben yanındaydık, Luna doğduğunda da Theo ve ben Lo'nun yanındaydık. Caz ve Theo da Rora'nın doğumunda ona destek oldular. Biyolojik çocuklarımız doğduğunda hepimizin orada olması ironik ya da kismet. Diğerlerine bugün bizimle birlikte olmak isteyip istemediklerini sorduk, ancak doğumun uzun sürmesi durumunda onları eğlendirmek için diğer çocuklarla birlikte olmak istediklerini belirterek reddettiler.

Bunun doğru olduğundan emin değilim. Belki de Lo ilk kez biyolojik babasının kim olduğunu bilerek doğum yaptığı için bu anı birlikte yaşamamıza izin veriyorlardı. Ya da belki de kişiliğimin sahiplenici tarafına hitap ediyorlardır. Sağlık ekibinin başka birinin girmesine izin verip vermeyeceğinden bile emin değilim, çünkü doğum sırasında daha yüksek bir risk var

Birden fazla bebek. Sebep ne olursa olsun, sadece Lo ve ben olduğumuz için mutluyum. Bu beni bencil yapıyorsa siktir et. Daha özel kılıyor, özellikle de bu noktaya gelmek için yaşadığımız onca şeyden sonra.

Lo homurdanarak yatağın kenarını kavradı ve ben de çömeliş oğlumuzu ona yaklaştırdım, kardeşini doğurmak için teşvike ihtiyacı olduğunu düşündüm. Karıma hiç bugünkü kadar hayran olmamıştım. O çok güçlü. Çok güzel. Bir savaşçı. Bir kraliçe. Hayatımın aşkı. Çocuklarımin annesi. Kalbimin ve ruhumun sahibi. Lo tam bir asker ve nasıl dayanıyor bilmiyorum ama pek şikâyet etmiyor. Sadece d e v a m ediyor. Kendimi asla buna layık hissetmeyeceğim. Kadın.

Soren'e "Annene selam söyle," diyorum ve dudaklarından gürültülü bir feryat kopuyor. Parmağımı onun eline koyuyorum, minik parmakları benimkilerin etrafında kıvrıldığında sessizce havayı yumrukluyorum. Yeni yaşlar gözlerime batıyor ve kendimi zor tutuyorum.

Lo oğlumuzu bakarken dişlerini sıkarak nefes alıp veriyor. "O iyi mi?" diye soruyor pantolonunun arasından.

Hemşire onu yıkamaya götürmek için geldiğinde, "O mükemmel," diyorum. "Zaten ciğerleri de çok iyi." Yatağın yanındaki su dolu kabın içindeki bezi sıkarak Lo'nun alnını kuruluyorum, ter boncuklarını siliyorum ve yüzündeki yapışkan saç tellerini fırçalıyorum.

"Sadece birkaç saniye daha ve sonra büyük bir ıkınma, tatlım," diyor ebe bacaklarının arasından.

Kolumu Lo'nun sırtına doluyorum ve elini tutuyorum, aşağı inmeye hazırlanırken onunla birlikte nefes alıp veriyorum.

Ebe, "Şimdi Harlow," diye emrediyor ve Lo dişlerini gıcırdatıyor, kızımızı doğururken nefes nefese kalıyor ve inliyor.

Küçük Willow'umuz tekmeleyerek ve çığlık atarak dünyaya gelirken delici çığlıklar duyuluyor.

Lo bana yaslandı ve ben şakağına sert bir öpücük kondururken hemşire küçük kızımızı temizledi ve ebe

karımla ilgileniyor. "Seni seviyorum," diyorum ona. "Seni çok seviyorum. Beni bugün yaşayan en mutlu adam yaptın." Onu öperken ve sarılırken gözyaşlarımı saklamıyorum.

"Ben de seni seviyorum" diyor, mutluluk gözyaşları döküyor ve hemşire kızımızı teslim ederken gülümsüyor. "Vay canına. Sarışın olacak." Parmağını kızımızın kafasına yapışmış sarı saçların üzerinde hafifçe gezdiriyor.

"Acaba Luna gibi bukleleri olacak mı?" diye düşünüyorum, güçlü duygularım tekrar içime sızarken burnumu çekiyorum.

Hemşire, yanımızda getirdiğimiz yumuşak mavi battaniyenin altında uzun kollu bir tulumu sarılmış, tertemiz ve lavanta kokulu oğlumuzu geri getiriyor. Kızımızın yıkanıp geri getirilmesini beklerken onun üzerine titriyoruz ve sonra diğerlerini almak için dışarı çıkıyorum.

Ailemiz odaya dalıyor ve Rora heyecan içinde ciyaklarken gürültü seviyesi birkaç desibel yükseliyor. Caz, yeni kardeşlerine saldırmamasını engellemek için onu kucağına almak zorunda kalıyor. Luna Lo'ya sarılıp yeni kardeşini kucağına alırken gülümsüyor, ben de oğlumu kucağıma alıp Bishop'a gösteriyorum.

"Şuna bakın," diyorum en büyük oğlumuza, tüm oda duysun diye yüksek sesle konuşarak. "Bu süper, süper, süper spermin kanıtı." Kadınımızı hamile bıraktım ve iki çocuğu oldu. İki bebek, orospu çocukları. O pisliklerin hiçbiri bunu başaramadı.

"Saintly!" Lo çığlık atıyor.

Galen, Caz ve Theo'ya doğru kendini beğenmiş bir bakış atarak sırtıyorum. "İtiraf edin, orospu çocukları," diye ekliyorum, küfürleri umursamadan. Bizim evde çocuklarımızı küfürden korumanın bir yolu yok. "Ben lanet olası bir bombayım." Göğsümü şişiriyorum, kalbim sevinçle kabarıyor.

"Bunun sonunu asla duyamayacağız," diye mırıldanıyor Galen ama sırtıyor. Omzuma bir tokat attı. "Senin adına sevindim, dostum."

"Tıpkı Lo'ya benziyor," diyor Caz, yeni oğlumuza bakmak için eğilerek. "Şükürler olsun."

"Yeni kızımız babasının tıpatıp aynısı," diye ekliyor Lo, kucağındaki minik prensese hayranlıkla bakarak. "O yüzden yala yut Caz," diye takılıyor.

"Evet, Ayı Baba," diyor Rora, alt dudağını dışarı çıkararak. "Em bakalım!"

Kahkahalar etrafımızı sarıyor ve bakışlarımı ailemin üzerinde gezdirirken, bize bu iki yeni mucizeyi bahşedene şükranlarımı sunuyor, onları ve çocuklarımızı asla hayal kırıklığına uğratmayacağıma söz veriyorum.

SON

Başka bir karanlık romantizm üçlemesi okumak ister misiniz? Sadece Amazon'dan temin edebileceğiniz [Rydeville Elite Box Set](#)'ime göz atın. Ya da bu tamamlanmış romantizmin birinci kitabı olan [Cruel Intentions](#)'ı indirin. Serideki tüm kitapları Kindle Unlimited'ta okumak ücretsizdir.

2021 için planladığım birçok harika kitap var, bu yüzden Siobhan Davis ile ilgili her şeyden haberdar olmak [için](#) beni [Amazon/Facebook](#) üzerinden takip ettiğinizden veya [haber bültenime](#) abone olduğunuzdan emin olun!

TEŞEKKÜRLER

Ve böylece bir serinin daha sonuna geldim ve gerçekmiş gibi sevmeye başladığım karakterlere veda etme zamanı geldiğinde her zaman içinde bulunduğum o mutlu, gururlu, acı tatlı boşlukta yaşıyorum. Ne kadar çılgın bir yolculuktu ve Harlow, Saint, Galen, Caz ve Theo'nun uzun, çok uzun bir süre düşüncelerimde kalacağını biliyorum.

Umarım Azizlik serimi yazarken olduğu kadar okurken de keyif almışsınızdır!

Her zaman bir kitabı doğurmak için küçük bir ordu gerekir derim ve bu çok doğru! Kelly Hartigan, Danielle Sanchez ve Wildfire Marketing Solutions'daki ekibi, Robin Harper, Michelle Lancaster, CP Smith, Lola Verroen, Sarah Puckett, Sarah Ferguson, prova hanımlarım, BETA ve ARC okuyucularım ve kitaplarımın duyurulmasına yardımcı olan tüm blog yazarları, bookstagrammerlar ve okuyuculara özellikle teşekkür ederim.

Jennifer Gibson'a, olağanüstü eleştiri ortağıma ve kelimenin tam anlamıyla aklımı başımda tutan kadına, hayatımda olmanın benim için ne kadar önemli olduğunu ifade edecek kelimelerim yok. Sana şahsen sarılacağım günü iple çekiyorum. Bu karakterleri ve bu dünyayı benim kadar sevdiğin ve beni doğru yolda tutmaya yardımcı olduğun için teşekkürler.

Facebook'taki sokak takımım Siobhan's Elite'e kocaman bir alkış. Siz bayanlar çok iyisiniz. Hepiniz yanımda olduğunuz için çok minnettarım. Harika desteğiniz ve internette tanışma şerefine nail olduğum en hoş bayanlardan biri olduğunuz için teşekkür ederim. Korkusuz lideriniz ve sürekli değişen bağımsız romantizm topluluğunda gezinirken yanımda olmasından gurur duyduğum bir kadın olan Christina Santos'a çok teşekkürler. Bunu sensiz yapamazdım Christina ve beni ve kitaplarımı tanıtmak için yaptığın her şey için çok minnettarım. Hepsinden önemlisi, sadık dostluğun için minnettarım.

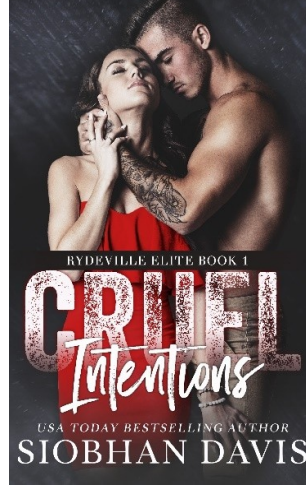
Ayrıca Siobhan's Squad ve The Sainthood Spoiler Group'un tüm yöneticilerine ve üyelerine teşekkür etmek istiyorum. Burası benim FB'deki mutlu yerim ve bu kadar çok cesaretlendirici, hevesli okuyucuyla etkileşime girmeyi seviyorum. Düşünceli yorumlarınız ve paylaşımlarınız zor günlerimde beni ne kadar neşelendiriyor bilemezsiniz. Bu seriye olan sevginiz beni çok etkiledi, bu yüzden kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim.

Tüm yazar arkadaşlarıma, desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için çok teşekkür ederim. Yazar arkadaşlarını yıkmak yerine inşa etmekten zevk alan bu kadar çok benzer fikirli insanla çevrili olmak harika. En iyi arkadaşlarım Susan Alexander, Shantel Tessier, Dee Kelly, Lianne Cotton ve Coralee June'a özel bir söz. Sizi seviyorum hanımlar. Kocaman kucaklıyorum.

SİZE ÇOK TEŞEKKÜRLER, sevgili okuyucu! Sizin gibi okuyucular olmasaydı, hayallerimdeki kariyere sahip olamazdım. Bunu asla unutmayacağım. Sizi daha uzun yıllar eğlendirmek için sabırsızlanıyorum.

Başta eşim Trevor ve oğullarım Cian ve Callum olmak üzere ailemin sevgisi ve desteği olmadan bunu yapamazdım. Sizler benim dünyamsınız ve her şey sizin için.

AMAZON'DA EN ÇOK SATANLAR LISTESİNDE İLK 25'TE

İki elit grup arasındaki güç mücadelesinde, alıngan bir kız onları dize getirecektir...

Hayat, sadece en acımasızların hayatta kaldığı acımasız bir oyundur. Annemin isyan ettiği bir gerçektir bu ve bedelini hayatıyla ödedi. Şimdi ben de *onların* oyununu oynuyorum. On sekiz yaşıma geldiğimde beni bekleyen kaderi alenen kabul ediyorum.

Ama kapalı kapılar ardında kaçışımı planlıyorum.

Trent, Charlie ve ikizim Drew, Rydeville Lisesi'nin koridorlarını kibir ve demir yumrukla yönetiyorlar. Rolümü mükemmel bir şekilde yerine getiriyorum, her saniyesinden nefret ediyorum ama bu dünyadaki yerimi unutmama asla izin vermiyorlar.

Herkes kurallara uyuyor. Nesillerdir uyarlar. Çünkü ailelerimiz her zaman kontrolü ellerinde tutmuşlardır.

Cam, Sawyer ve Jackson ortaya çıkana kadar. Yeni paralarını etrafa saçıyorlar. Statükoya meydan okuyarak. Muhteşem yüzleri, ateşli vücutları ve kötü çocuk tavırlarıyla kalpleri hızlandırıyorlar.

Savaş hatları çizilir. Taraflar belirlendi. Ve ben ortada sıkışıp kaldım, çünkü bir kader gecesinde V-kartımı nişanlıma açık bir F you yaparak bir yabancıya verdiğimde bir hata yaptım. Sahip olduğum tek şey olduğunu sanıyordum. Her karanlık günde beni taşıyacak değerli bir hatıra. Daha fazla yanılmış olamazdım.

Çünkü o yabancı Camden Marshall'dı, yeni elitlerin lideri ve benim daimi işkencecim. Benden rakipsiz bir tutkuyla nefret ediyor ve tek nefret eden o olmayacak. Gerçek ortaya çıkarsa ateş yağacak, ittifaklar tehdit edilecek ve güç mücadelesi kısırlaşacak.

Hayatım dengede duracak.

Ama hazır olacağım ve savaşmadan yenilmeyeceğim.

E-KITAP, CILTSIZ KİTAP VE SESLİ KİTAP FORMATLARINDA
ŞİMDİ MEVCUT. YEREL AMAZON MAĞAZANIZI KONTROL EDİN.

ZALIM NİYETLER ÖRNEĞİ

PROLOGUE

DALGALAR boş kıyıya çarpıyor, görünmez kollarıyla beni çağırıyor ve ayaklarım sanki bir ip tarafından çekiliyormuşum gibi buz gibi suya doğru ilerliyor. İçim uyuştı. İçim boşaldı. Ve sadece bu sözde hayatım olan maskaralığa bir son vermek istiyorum.

Bu dünyada geçirdiğim on yedi yıl boyunca özgür iradeye sahip olduğum bir zamanı hiç hatırlamıyorum. Hayatımın her yönünün kontrol edilmediği ve planlanmadığı.

Ve ben bittim.

Takmaktan başka çarem olmayan maskeyle işim bitti.

Katılmaya zorlandığım elit saçmalıklarla işim bitti.

Kendine babam diyen o canavarla işim bitti.

Dışarı çıkmak istiyorum ve çalkantılı deniz bana kurtuluş sunuyor. Yıkıcı bir sevgilinin baştan çıkarıcı okşaması gibi ayak bileklerimin etrafında dönerken ölümcül soğukluktaki suyu neredeyse hiç hissetmiyorum. İpek bornozum, uzun siyah saçlarımı yüzüme savuran sert rüzgara karşı çok az koruma sağlıyor ve açıkta kalan her yerde tüylerim diken diken oluyor.

Suyun içine doğru yürüyorum, vahşi dalgalar baldırlarıma vurdukça bedenim titriyor ve sarsılıyor. Zihnimde ürkütücü bir ses yankılanıyor ve beni durmaya çağırıyor.

Geri dönmem için yalvarıyor.

Vazgeçmemem için yalvarıyordu.

Dünyamın değişmek üzere olduğunu ima ediyor.

Bu alaycı sesi duymazdan geliyorum, başımı yukarı kaldırıyorum, karanlık gece vakti gökyüzünde hilal şeklindeki ayı inceliyorum, aşağıdaki topraklara garip şekilli gölgeler düşürüyor. Kulaklarım diken diken

Arkamdan gelen su sıçrama sesiyle kalbim daha hızlı atıyor, damarlarımda adrenalin dolaşıyor ama arkama dönmüyorum.

"Hey, iyi misin?" diye soruyor yakınlardan gelen erkeksi bir ses.

Gecenin b i r yarısı küçücük kıyafetlerle dizime kadar buz gibi suyun içinde duruyorum. İyi gibi mi görünüyorum? Hınzır ikinci benliğim zihinsel olarak onun sorusuna yanıt veriyor ama ben sessiz kalıyorum. Konuşmak ya da yabancının hakkımda ne düşündüğünü umursamak için gereken enerjiyi toplayamıyorum.

Sadece gitmesini istiyorum. Beni yalnız bırakmasını. En azından bana bunu vermesini.

Ama öyle bir şans yok.

Suyun içinde ilerliyor, etrafımda dolanırken karanlık formu koluma sürtünüyor, doğrudan görüş alanıma giriyor, böylece ona bakmaktan başka çarem kalmıyor.

Neredeyse siyah denecek kadar derin olan boğucu kahverengi gözlerine bakarken göğsümde bir sıcaklık titreşimi hissediyorum. Ayın ışıltısı, erkeksi güzelliğini tüm ihtişamıyla ortaya çıkaran bir gölge oluşturuyor. Üzerinde düşük askılı pamuklu bir şort var, başka bir şey yok. Çıplak göğsü, spor salonunda inanılmaz bir özveri gösterdiğini anlatan etkileyici bir sanat eseri. Kesik karın kasları o kadar keskin ki boyanmış gibi görünüyor. Ama dikkatimi çeken göğsündeki ve kollarının altındaki dövmeler. Rydeville Lisesi'ndeki hiçbir çocuk derisine dövme yaptırmaya cesaret edemez. Bu, özenle geliştirdikleri itibarlarına ya da iğrenç ebeveynlerinin gelecekleri için planlarına uymaz. Seçkinler kendilerini böyle taşralı bir şeye indirgemeyi hayal bile edemezler.

Bu adam bir muamma ve içimde ilk merak kıvılcımları çakıyor.

Gözlerim onun nefis gövdesinde geziniyor ve tekrar yüzüne odaklanıyor. Beni dikkatle izliyor. Sanki içime gömülmek ve beni anlamak istiyormuş gibi bakışlarımı emiyor. Parmaklarım çenesini süsleyen ince tüyler boyunca gezinmek için kaşınıyor.

ve çene çizgisi. Tepede uzun tutulmuş ve iki yandan kafatasına yakın kesilmiş saçlarını karıştırmak. Yontulmuş elmacık kemiklerini keşfetme ve dolgun dudaklarının tadına bakma arzusu, bana hala hayatta olduğumu hatırlatarak aniden ortaya çıkıyor.

Bir erkeği görür görmez ona karşı bu kadar güçlü, fiziksel bir tepki verdiğimi hiç hatırlamıyorum. Eve döndüğümde Trent hariç hiçbir erkek beni bu kadar etkilememişti - o da en ufak bir bakışta tüylerimi diken diken ediyordu - ama bu tam tersi.

Bu yabancının bir bakışı kanımı ısıtıyor ve karnımdaki arzuyu harekete geçiriyor. Başımı yana eğiyorum, ilgimi çekiyor ve tahrik oluyorum, önceki kendi kendini yok etme görevimi unutuyorum.

Konuşmuyoruz. Sadece birbirimize bakıyoruz ve bir elektrik akımı aramızdaki küçük boşluğu dolduruyor. Bedenim yarı koma halinden çıkıyor ve hem sıcak hem de soğuk hissediyorum. İçimi bir ürperti kaplıyor ve kollarımı ince bedenimin etrafına sararak solgun tenimi pençeleyen ısıracı soğuk havadan umutsuzca korunmaya çalışıyorum.

"Isınmaya ihtiyacın var." Yabancı elini uzatır. "Benimle gel."

Hiç tereddüt etmeden elimi onunkine doluyorum ve suyun içinden kıyıya doğru ilerliyoruz. Nasırlı avuç içi tenime sıkıca değiyor ve kolumda aşağı yukarı dolaşan ateşli bir karıncalanma dalgası gönderiyor. Denizden çıkarken konuşmuyoruz, nemli kumların üzerinde yakınlardaki küçük ahşap bir kulübeye doğru yürüyoruz. İlk geldiğimde fark etmemiştim çünkü tek bir noktaya odaklanmıştım.

Dar bir bacadan ince bir duman süzülüyor ve el ele düzgün ahşap yapıya doğru yürürken bulutlu spiralleri hayranlıkla izliyorum. Uzakta, bu geç saatte karanlığa gömülmüş, geniş bir malikâne en önemli araziye kaplıyor.

Kapıyı iterek açıyor ve önce benim girebilmem için kenara çekiliyor. Bir ısı patlaması yüzüme tokat gibi çarptı.

Kükreyen açık ateş ve vücudum günlerdir ilk kez rahatlıyor. Kulübe küçük ama rahat ve misafirperver. Ana odada ocak, lavabo ve üç tabureli uzun bir tezgahın bulunduğu kompakt bir mutfak var. Sağ tarafta bir sehpanın önüne yerleştirilmiş üç kişilik bir kanep ve şöminenin üzerinde duvara monte edilmiş bir televizyon var. Bir yan oda, en-suite banyolu bir yatak odası olduğunu düşündürüyor ve alanın kapsamı bu kadar.

Yatak odam bu kulübenin tamamından daha büyük ama onun yarısı kadar bile davetkâr değil.

Vernikli parke zeminin üzerinde duran parlak bir halı, kanepenin üzerindeki yumuşak renkli örtü ve bol miktarda canlı minder, rahat ve yaşanmış bir his veriyor. Duvar ile kapı arasındaki köşeye sıkıştırılmış eski kitaplık, kitaplar, DVD'ler ve hatıralarla dolu ve ev sıcaklığında bir atmosfer yaratıyor. Tek ışık, şöminenin titreyen alevlerinden ve sehpanın üstündeki eski moda lambadan geliyor.

Kapıyı kapatıyor ve beni ateşin önüne yönlendiriyor. Otomatik pilotta avuçlarımı kaldırıyorum, soğuk tenimi saran sıcaklığın tadını çıkarıyorum. Arkamda dolaşıyor ama dönüp bakmıyorum. Ateşin önünde duruyorum, donmuş uzuvlarımı çözmesine ve kalbimi çevreleyen buz tabakasını kırmasına izin veriyorum.

"Otur," diye emrediyor o sert sesiyle, üst bedenime bir battaniye örtüyor.

Tek kelime etmeden yere çöküyorum, ona bakarken dizlerimi göğsüme çekiyorum. Önüme çöküyor, bacaklarımı nazikçe açıyor, yumuşak mavi bir havluyla nemli tenimi kurularken bir tanesini kucağına çekiyor. Hem ayaklarımı hem de bacaklarımı kurularken birbirimize bakıyoruz ve aramızda görünmez bir bağlantı kuran, daha önceki aynı çekim titreşiyor.

"Seni daha önce hiç görmediğim halde bir yerlerden tanıyor gibiyim," diye itiraf ediyorum, sonunda sesimi buluyorum.

Ellerini ayaklarıma koyup duruyor, yoğun çikolata renkli bakışlarıyla bakışlarımı deliyor. "Biliyorum," diyor birkaç vuruştan sonra.

Havluyu bir kenara attığında ona yaklaşıyorum, vücudum ayak bileklerimin üzerinde duracak şekilde dizlerimin üzerine oturuyorum. Uzanıp başının kırılmış tarafına dokunurken gözlerimi ondan ayırmıyorum, parmaklarım kadifemsi yumuşak saçlarının üzerinde geziniyor ve kafatası dövmesinin kenarını takip ediyor. Dışarısı fark edemeyeceğim kadar karanlıktı ama şimdi beni kurtarmak için aniden ortaya çıkan bu ele avuca sığmaz, ateşli yabancı daha da ilgimi çekiyor.

Dövme haç şeklinde ve sembolizmin onun için kişisel bir anlamı olup olmadığını merak ediyorum. Tek bildiğim çok seksi olduğu ve vücudumun doğal olarak ona karşılık vererek daha da yaklaştığı.

Elimi başından çekip bileğimdeki hassas tene tüy kadar hafif bir öpücük konduruyor ve şefkatli dokunuşunu ayak parmaklarımın ucuna kadar hissediyorum. Nazik dokunuşu, sinirli görünümüyle tam bir tezat oluşturuyor. Belirgin karın kasları, şişkin pazıları ve mürekkeple kaplı bronz teniyle, her kızın hakkında uyarıldığı özlü kötü çocuk gibi görünüyor. "Neden dışarıdaydın?" diye soruyor, bakışlarını benimkilere kilitleyerek.

Yalan söyleyebilirim ama yalanlardan bıktım.

Bekleneni söylemekten ve olmadığım biri gibi davranmaktan yoruldum.

"Daha fazla hissetmek istemedim."

Bana bakarken hamile bir duraklama oldu, şüphesiz bunu içtenlikle söyleyip söylemediğimi merak ediyordu. "Seni fark etmemiş olsaydım ne yapacaktın?" diye soruyor, hâlâ beni çözmeye çalışıyor.

Omuz silktim. "Büyük ihtimalle yürümeye devam ettim." Korumam Oscar'ı atlatıp buraya gelirken niyet ettiğim gibi denizin beni sahiplenmesine izin verdim.

"Kimsin sen? Adın ne senin?"

Tekrar gerçeği söylemeye karar vererek yüzünü avuçluyorum. "Ben hiç kimseyim.

Ben görünmezim. Onların emirlerine itaat etmek dışında bir varlığım yok." Kaşları hafifçe çatıldı. "Eğer başın beladaysa. Eğer-" "Yapma." Sözünü kestim. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Birkaç dakika boyunca sessizlik bizi sarıyor. "Ne istiyorsun?" diye soruyor, sesi bir kademe düşüyor, tamamen baştan çıkarıcı geliyor, ancak bunun kasıtlı olup olmadığından emin değilim.

"Gerçek bir şeyler hissetmek istiyorum," diye cevap veriyorum tereddütsüz. "Bedenimi bağlayan bu zincirlerden kurtulmak istiyorum. Sadece bir yanılsama olsa bile kontrolün bende olduğunu hissetmek istiyorum." Gözlerim onunkilere kilitleniyor ve havada yine elektrik çatırdıyor.

Bakışlarını vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor, meme uçlarım sertleşirken ateşli bakışları göğsümde kalıyor. Dudaklarını yalamadan önce gözleri ağzıma kayıyor ve bakışlarını yukarı doğru sürüklüyor. Gözleri benimkileri delip geçiyor ve göğsümde kelekler uçuşuyor, vücudum yepyeni bir şekilde ısınırken kalbim daha da hızlı atıyor. "Bu konuda yardımcı olabilirim."

Bu kez niyetinden şüphe duymuyorum ve içim ihtiyaçla sızlıyor. Bakışlarım gözlerini delip geçiyor, kabul ettiğimi ve izin verdiğimi yansıtıyorum.

Yavaşça başını sallayarak beni kucağına çekiyor ve kollarını belime doluyor. "Emin misin?"

Başımı sallıyorum. "Lütfen bana yaşadığımı hissettir. Kendim gibi hissettir. Bana neden yaşamam gerektiğini hatırlat."

Bu çılgınlık.

Onu tanımıyorum.

O beni tanımıyor.

Ama şu anda yıllardır hissetmediğim kadar umutluyum.

Yavaşça yüzünü yüzüme yaklaştırıyor ve dudaklarını ağzıma değdiriyor. Bedenim rahatlayarak sarkarken gözlerimi kapatıyorum. Kollarımı boynuna dolayarak, tatlı dudaklarıyla ağzımı okşarken başımı eğiyorum. Öpüşü telaşsız ve taparcasına. Ağız benimkine karşı yavaşça ve

baştan çıkarıcı bir şekilde hareket ediyor ve bu öpücük daha önce yaşadıklarına hiç benzemiyor.

Trent, cezalandırıcı dudaklarının ardında yılların bastırılmış öfkesi ve saldırganlığıyla öpüyor ve bu beni içten içe ölü hissettiriyor. Bu yabancının şefkatli öpücükleri, genellikle içimde kıvrılan düğümleri çözüyor, kalbimi kafesleyen duvarları kırıyor, sıcaklığın ve zevkin her bir parçamı istila etmesine izin veriyor.

Dudaklarımı ve bedenimi onunkiyle birleştiriyorum, kalçalarına sarılıyorum ve sert boyu en yumuşak yerimi dürttüğünde nefes nefese kalıyorum. Kalçalarını ustaca, ölçülü hareketlerle hafifçe sallıyor ve içimden bir arzu patlaması fışkırıyor, mantığı, uyarıyı ve sağduyuyu geride bırakıyor.

Bunu burada tanımadığım bir adamla yapmamalıyım.

Beni görselerdi babam, ikiz kardeşim Drew ve nişanlım Trent çok kızardı ama bu düşünce beni daha da cesaretlendiriyor, kararlılığımı artırıyor.

Beni kendine çekerek ayağa kalkıyor ve yatak odasına doğru yürürken bacaklarımı beline doluyorum. Beni yatağa yatırırken ağızlarımız hiç ayrılmıyor ve yavaş yavaş dış katmanlarımızdan sıyrılıyoruz.

Daha önce hiçbir erkeğin önünde çıplak kalmamıştım. Trent defalarca beni soymaya çalıştı ama ben onu reddetmekten zevk alıyorum. Şimdi, bu güzel, sağlam yabancı için bacaklarımı açıyorum, hiçbir sinir ya da kırılma belirtisi olmadan, yatağının başucundaki masadan bir prezervatif çıkarıp etkileyici uzunluğunun üzerinde yuvarlarken muhteşem vücuduna hayranlıkla bakıyorum.

Konuşmuyoruz ama kelimeler gereksiz. Kalçalarımın arasına yerleşiyor, sıcak ağzını amıma götürüyor ve beni diliyle ve parmaklarıyla yiyip bitirirken neredeyse yataktan kalkıyorum, beni hızla uçurumun kenarına getiriyor.

Daha önce hiçbir erkek bana bunu yapmamıştı ve vücudumda dolaşan zevkli hisler tamamen yeniydi. Hayatımın en iyi orgazmını yaşadıktan sonra üzerime tırmanıyor, elleri küçük göğüslerimi okşarken beni tutkuyla öpüyor. Pürüzlü parmakları meme uçlarımı bir gitarın tellerini koparır gibi cımbızlıyor, onları ustaca yuvarlıyor

Gergin zirveler haline gelene kadar ve çok geçmeden tekrar ihtiyaç içinde kıvranıyorum.

Giriş kapımda duruyor ve bana bakmak için duraklıyor. "İstediğinin bu olduğuna emin misin?" diye soruyor ve kalbimin etrafındaki bloktan küçük bir parça daha eriyor.

Hiç kimse bana neye ihtiyacım olduğunu ya da ne istediğimi sormayı umursamadı ve onun gözlerindeki bariz endişe karşısında gözlerim yaşardı.

"Evet. Bunu seninle yapmak istiyorum."

Yavaşça içime girerken gözleri benimkilere yapışmış durumda. Yarı yolda durup parmaklarını yanağımda gezdiriyor. "Çok güzelsin." Biraz daha sokuyor. "Ve çok sıkı." Çenesini esnetiyor ve temkinli davrandığını anlayabiliyorum. Biraz daha ittiğinde, keskin bir acı beni sarsıyor ve irkiliyorum.

Kendini sabit tutarken gözleri kocaman açılır. Şok yüzüne yayılıyor. "Sen bakire misin?" diye sıçradı.

Ağzımdan sinsi bir sırıtma geçiyor. "Öyleydim."

"Siktir." Eğilip beni öyle tatlı öpüyor ki ağlayacak gibi oluyorum. "Söylemeliydin."

Peki fikrinizi değiştirdiniz mi? Hiç sanmıyorum.

Bekâretimi o psikopat Trent'e kaybetme düşünceleri beni bu gece denize çeken nedenlerden biriydi. Onu yıllardır oyalıyordum ama düğün yaklaşırken daha fazla dayanamayacağımı biliyorum.

Onu bu zaferden mahrum bırakmak sadece bu anın neşesini artırır.

Ama bu Trent'i geçmek istemekten çok daha fazlası.

Vücudumu bu muhteşem yabancıya vermek istiyorum.

İçinde yaşadığım yaldızlı kafese dönmeden önce kendim için bir şeyler alabileceğim bu tek gecenin tadını çıkarmak için.

"Fark etmez," diyorum, kalçalarımı cesaretle yukarı kaldırarak. "Bunu seninle yapmak istiyorum. Tam burada. Şu anda. Uzun zamandır hiçbir şey bu kadar anlamlı olmamıştı."

Beni o kadar uzun süre inceliyor ki, geri çekilip fikrini değiştireceğinden korkuyorum, ama sonra yolun geri kalanını itiyor

İçime giriyor ve acı çığlıklarımı yutuyorum. Boynuma ve köprücük kemiğime küçük öpücükler konduruyor, içimde yavaşça ileri geri sallanırken memelerimi nazikçe yoğuruyor. "Artık acımayana kadar yavaş gideceğim," diye fısıldıyor artık aşırı ısınmış tenime. "Ve eğer durmamı istersen, duracağım."

"Durmanı istemiyorum," diyorum parmaklarımı güçlü alnına düşen uzun, koyu saç tellerinin arasından geçirerek. "Devam et."

O zaman benimle sevişiyor, sadece artık acımadığını onayladığımda hızını artırıyor, ama asla kaba değil, ihtiyaçlarıma tamamen dikkat ediyor ve kendi doruğa ulaştığında beni ikinci bir orgazma ulaştırıyor.

Birkaç saat sonra sıcak bedenine yayılmış, kalbinin rahatlatıcı atışını dinliyor, göğsünün uykuda şişip inmesini izliyor, bu küçük sahil kulübesinde bu güzel yabancıyla sonsuza kadar kalabilmeyi diliyorum.

Ama bunun sadece hüsnükuruntu olduğunu biliyorum. Eğlenemeyeceğim bir fantezi. Hayatıma birini sokmak onlarınkini de riske atar ve bu bana hayatımın sonuna kadar değer vereceğim bir gece yaşatan bu adamı ödüllendirmek için kötü bir yol olur.

Onu bu şekilde bırakmaktan nefret etsem de, en iyisi bu.

Benim kim olduğumu bilemez ya da az önce yaptığımız şeyin sonuçlarını anlayamaz.

İsteksizce onun sıcak yatağından ve hayatından çıkıyorum, giyinirken ezici bir üzüntü hissediyorum, kendimi onu geride bırakmaya hazırlıyorum. Uykusunda huzurlu görünüyor, dövmeli bir koruyucu melek gibi, her şeyi bir perspektife oturtmaya yardımcı olmak için mükemmel bir anda geliyor.

Eğer bu gece dediğimi yapsaydım, onlar kazanacaktı ve biliyorum ki ölmüş annem bunu benim için istemezdi.

Ben bundan daha güçlüyüm.

Oynamak istemediğim bir oyunda piyon olabilirim ama bu kazanamayacağım anlamına gelmez.

Strateji belirlemem lazım.

Zaferimi planlamak için, böylece beni bekleyen işkence dolu gelecekte kaçabilirim.

Damarlarımda kararlılık dolaşıyor ve bana vücudundan çok daha fazlasını veren bu güzel adama hayranlıkla gülümsüyorum. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve ona bir öpücük gönderiyorum. Keşke son bir kez dudaklarının tadına bakabilseydim ama onu uyandırmak istemiyorum. Bu şekilde ayrılmam daha iyi.

Sehpanın üzerinde bir kalem ve karalama defteri gördüğümde elim kapının kolunda kıvrılmıştı. Kendimi sorgulamayı bırakıp boş bir sayfanın ucundan bir şerit koparıyorum ve kısa bir not yazıyorum.

Bunu bilmeniz mümkün değil ama bu gece hayatımı birden fazla şekilde kurtardınız. Bana hayatta kalmanın neden önemli olduğunu hatırlattın. Bana istediğim şey için savaşıma gücü verdin. Ve bana son nefesime kadar saklayacağım değerli bir anı verdiniz. Teşekkür ederim. A.

Kapıyı kapatıp arabama doğru, küçümsediğim hayatıma geri dönerken, bu özel geceyi hayatımın geri kalanında her gün yeniden yaşayacağımı biliyorum.

Ama bu yabancıyla yatmanın bazı şeyleri harekete geçireceğini bilmiyordum. Geri alınamayacak şeyler. Ve kesinlikle ondan nefret edeceğimi ve bekâretimi ona verdiğim için umutsuzca içereceğimi bilmiyordum.

BİRİNCİ BÖLÜM

"Çek ellerini üzerimden!" Trent'in geniş omuzlarını iterek onu birkaç adım geriye itiyorum. Hemen alanı geri alıyor ve yüzünü yüzüme doğru itiyor. "Bu lanet olası soğuk davranışlar artık eskidi, *sevgilim*," diye alay ediyor, son kelimeyi öyle bir telaffuz ediyor ki alayından hiç şüphem kalmıyor.

Trent estetik açıdan muhteşem bir adamdır -altın sarısı saçları, çarpıcı mavi-gri gözleri, güçlü erkeksi çenesi, yüksek elmacık kemikleri ve doğru yerlerinden yırtılmış etkileyici bir vücudu vardır- ancak dış görünüşünün ardındaki kişi iğrençtir ve kurtuluşu yoktur.

İnanın bana, denedim. O dangalakla sıkışıp kaldığımı fark ettiğimde, içindeki en iyi şeyi ortaya çıkarmak için elimden geleni yaptım.

Ama var olmayan bir şeyi çıkaramazsınız. Trent iyi bir adam değil.

Trent iyi bir adam değil.

Trent, içinde yaşadığımız toplumda yanlış olan ve çılgık çılgılla kaçmak istediğim her şeyi temsil ediyor.

Ama hayatım üzerinde hiçbir kontrolüm yok ve ne kadar atlamak istesem de bu hızlı trendeyim.

Elleri kalçalarımın gömülüyor ve bariz uyarılmışlığını karnıma doğru itiyor. Tikintimi yutmak için çok çalışıyorum. Daha fazla damarına basmak cazip gelse de, içki içiyordu ve en son ne olduğunu hatırlıyorum

kafası güzelken içine girmişti. Beni yatağa yatırmış, kıcını göğsüme bastırmış, hiç acımadan ağzımı sikerken sikini ağzıma sokuşunu hatırlayınca tüylerim diken diken oldu.

Bir adam nasıl hem bu kadar melek gibi görünüp hem de bu kadar kötü olabilir? Trent bana sürtünüyor, göğsümü mıncıklıyor ve boynuma salyalarını akıtıyor.

İlk bakışta ağzı son derece öpülesi görünüyor, ta ki ağzını açıp ağzından düzenli olarak fışkıran zehirle bu illüzyonu bozana kadar.

Trent klişeleşmiş zengin çocuğu. Şımarık, kibirli ve kendini beğenmiş. Hayatı boyunca yelken açmış, her şey gümüş tepside sunulmuş ve bokunun kokmadığını düşünüyor. Herkes ona ihtiyacı olan her şeyi vermek için birbirini eziyor, özellikle de yatağında geçici bir yer kapmak için savaşıp kadınlar grubu ve egosu yörüngede bir yerlerde yüzüyor.

Bu yüzden benim ilgisizliğimi ve küçümsememi anlayamıyor. Özellikle de nişanlı olduğumuz ve gelecek yıl evlenmeyi planladığımız için.

"Dur!" Göğsünü iterek iğrenç ağzını benden uzaklaştırıyorum. "Babam evde ve tek bir çığlık yeter," diye tehdit ediyorum.

Gözlerini kısıyor ve ağzı kötü niyetli bir sırıtışa dönüşüyor. "Sevgili babacığının evlilik anlaşmamızı yapan kişi olduğunu unuttun mu? Ya da bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapacağını?" Bir adım öne çıkarak aramızdaki boşluğu yeniden ele geçiriyor.

Bir parmağımla sert göğsünü dürtüyorum. "Düğün gecemize kadar bakire kalmam için ısrar eden kişinin baban olduğunu unuttun mu?" Şeytani sırıtışını alıp ona kendini beğenmiş bir sırıtış atıyorum. "Yoksa ellerini kendine saklayamadığın için nesiller boyu süren bir kuralı mı değiştirdi?" Çenemi yukarı kaldırıyorum. "Sikiş arkadaşlarından birini ara. Eminim sana sakso çekmekten mutluluk duyacaklardır."

Trent telefonunu çıkarıp kulağına götürürken sırtıyor. Kollarımı göğsümde kavuşturup maskaralığın sona ermesini bekliyorum.

Komik olan şu ki, gerçekten umursadığımı düşünüyor. Flaş haber, daha az umursayamazdım.

"Kıçına ihtiyacım var," diye bağılıyor telefonda, bunun bir seks çağrısından başka bir şey olduğunu gizlemeye bile çalışmıyor. "Hayır, Rochelle. Gerçekten kıçına ihtiyacım var demek istedim. Bu gece bütün delikleri dolduracağım bebeğim. Hazır ol."

Pislik. O kaltak hakkında ne hissettiğimi biliyor.

Dişlerimi gıcırdatarak kızgınlığımı uzak tutmak için çok çalışıyorum.

Trent'in etrafta dolaştığını biliyorum. *Hem de çok.* Ve açıkçası umurumda bile değil. Eğer seks arkadaşları olmasaydı neler olabileceğini düşünmek bile beni ürpertiyor. Christian Montgomery ben *on* yaşındayken babamla yaptığı evlilik anlaşmasında düğün geceme kadar bakire kalmamı şart koşmuş olsa da, Trent son iki yıldır seks için başımın etini yiyor. Kendimi ona isteyerek vermektense canlı canlı derimi yüzmeyi tercih ederim, bu yüzden iki yılını onunla savaşıyor geçirdim.

Bazen cömert davranıp ona sakso çekerim.

Genellikle, o sadece istediğini alır.

Ama o benim ihtiyaçlarımı umursamayan bencil bir piç, bu yüzden normalde ağzımı sikiyor, beni yutmaya zorluyor, göğüslerimi çekiştiriyor, bazen kanamalarına neden oluyor.

İçki içtiğinde çok daha kötü oluyor, bu yüzden Rochelle'in evine geldiğinde onu neyin beklediğine dair bir fikrim var.

Ama içimde sempati duyacak bir şey bulamıyorum. Rochelle, Rydeville Lisesi'nde baş düşmanıma en yakın olan kişi ve Trent birbirimizden ne kadar nefret ettiğimizi biliyor, bu yüzden benim yanımda onu kasten aradı.

Eğer kurucu ailelerden birinin soyundan geliyorsanız, görünüşünüzü korumak tartışılmaz bir konudur. Bu bir şey

Trent, Drew, Charlie ve bana küçüklüğümüzden beri aşılarmış. Ve babam, yasalara uyan mükemmel bir vatandaş gibi görünürken kapalı kapılar ardında nasıl öfkeli bir erkek fahişesi gibi davranılacağına mükemmel bir örneğidir.

Herkes Trent'in beni becerdiğini biliyor ama ağzı sıkı olduğu sürece buna izin var.

Drew da nişanlı ama nişanlısına saygılı davranıyor, Charlie ise liseli kızlarla yatacak kadar alçalmıyor. Ancak, canları istediğinde fahişelik yapmak isteselerdi, sırtları sıvazlanırdı.

Jane ve ben biri ensemizde olmadan zar zor işeyebiliyoruz.

Jane Ford benim en iyi *arkadaşım -tek arkadaşım-* ve aynı zamanda Drew'un niyetlisi.

İkizim ve benim kaderimizde, babamızın diğer elit patriklerle yaptığı "iş" anlaşmaları sayesinde, on sekizinci yaş günümüzden birkaç hafta sonra mezun olduğumuzda görücü usulü evlendirilmek var.

Trent'in burnumu sürmesi centilmenlik sayılmaz.

Çoğunlukla umurumda değil.

Ama Rochelle sinirlerimi bozuyor. Kuralları hiçe sayarak sinsice kazılar yapıyor. Çocuklar izlemediğinde bana pis pis bakıyor. Dolabıma aptalca şeyler koymak gibi çocukça şakalar yapıyor. Trent bazen onu becerdiği için önemli biri olduğunu sanıyor. Ama ara sıra işe yarıyor.

Şimdi olduğu gibi.

Eğer Trent düşmanımı sikmeye niyetli olduğu için fikrimi değiştireceğimi düşünüyorsa, başka bir şey düşünüyor demektir. "Keyfine bak, aygır," diyorum ona hoş bir şekilde gülümseyerek. "Ve dokunmadan önce sardığından emin ol. Cinsel yolla bulaşan bir hastalık kapmanı istemem."

Trent gülerken başını geriye atıyor. "Çok mu kıskandın?"

Hayır. Kesinlikle olmaz.

Kolumdan tutup beni sert bedenine doğru çekiyor.

"Orospudan kurtulacağım. Sadece o güzel bacaklarını güzelce aç ve

ve seni doldurmama izin ver." Alt dudağımı ısıyor, dişlerinin arasında sürüklüyor ve kan çekiyor.

"Seninle asla gönüllü olarak seks yapmayacağım." Kollarından kurtulmaya çalışıyorum ama nafile çünkü çok güçlü. Beni kolayca alt edebilirdi ve bu sayılamayacak kadar çok oldu. "Beni itiyorsun." Ona ters ters bakıyorum, üst kollarımı sıkıca kavrarken burun deliklerinin açılmasını izliyorum. "Eğer istiyorsan kendini bana zorla kabul ettirmen gerekecek çünkü bunu senin için asla kolaylaştırmayacağım."

Parmakları etime batıyor, canımı acıtıyor ama haykırmayı reddediyorum. Herhangi bir zayıflık belirtisi göstermeyi. "Sanki beni kapatıyormuş gibi söylüyorsun." Bir eli kıcımlı avuçlamak için aşağı kayarken, sertleşmiş aletiyle karnımı dürtüyor. "Sanki beni durduracakmış gibi." Parmağı kıyafetlerimin arasından kıcımlı çatlağını dürtüyor ve irkiliyorum. "Nefret seksi en iyisidir." Ağzı ağzıma çarpıyor ve dudaklarımı birbirine bastırıyorum, erişimini reddediyorum, onu geri öpmeyi reddediyorum. Öpücüğü vahşileşiyor, dudaklarımı ısırp daha fazla kan çekerken ağzı cezalandırıyor, ama geri adım atmıyorum.

Onun oyununa alışkınım.

Geri çekildiğinde, gözleri öfkeden neredeyse kararmış bir halde kasıklarımı kavlıyor, sertçe sıkıyor ve acı içime işliyor. "Bu benim. Ve sana sahip olacağım. Seni parçalara ayıracağım, direnişin boşa çıkana kadar seni parçalara ayıracağım." Beni öyle bir güçle itiyor ki dengemi kaybedip yere yuvarlanıyorum.

Bana dokunulmadığını öğrendiğinde bu tehdidini yerine getirebilir, ancak o köprüye geldiğimde geçeceğim.

"Ne oluyor lan?" Drew yatak odama dalıyor, Trent'i göğsünden itiyor, yakışıklı yüzü öfkeden kıpkırmızı. "Sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?!" diye bağırarak kolunu uzatıyor ve ayağa kalkmama yardım ediyor. İkizim dudaklarımı kaplayan kana kaşlarını çatarak beni koruyucu bir duruşla yanına sıkıştırıyor. "Kes şu saçmalığı, yoksa işimiz biter, Trent. Bu sefer ciddiylim."

Trent, Drew'a doğru eğlenerek sırtıyor. "Sanki bu konuda bir seçeneğin varmış gibi konuşuyorsun. Ömür boyu bu işin içindeyiz. Sen ve kaltak kız kardeşin isterseniz de istemeseniz de bana mahkumsunuz."

"Abby ile bu şekilde konuşamazsın. Ben de ona böyle davranmana izin vermeyeceğim."

Trent, Drew'a yaklaşıp. "O benim, istediğimi yaparım. Siktir git. Jane'le ne yapacağını sana ben söylemem."

"Çünkü Jane'e saygılı davranıyorum," diye karşılık veriyor Drew, bir elini koyu kahverengi saçlarında gezdirerek.

Trent homurdanıyor. "Amına koyduğumun amcığının tekisin. Neden kendini ömür boyu aynı amcığa bağlamak istiyorsun anlamıyorum." Trent başını sallayarak sırtına bir tokat atıyor. "Yuva kurmadan önce olabildiğince çok hatunla yatmalısın."

"Ugh." Savaşan çocukların önüne geçiyorum. "İğrençsin. Birbirlerini seviyorlar, işte bu yüzden." Onun için yabancı bir kavram olduğunu biliyorum ama kardeşimin yanında bu kadar üstün davranmasından nefret ediyorum. Sanki oyuncu olduğu için bir hayat madalyasını hak ediyor. "Git, Trent." Onu kapıya doğru itiyorum. "O sürtüğe git ve onu kışından becer. Bakalım umurumda olacak mı?"

"Rochelle'e mi gidiyorsun?" Drew kaşlarını kaldırarak sorar. "Kız kardeşin her zamanki gibi bacaklarını açmıyor ve ben de ateşlendi." Bana göz kırpmıyor. "Rochelle'in şansına."

"Bir anlaşmamız vardı," diye itiraz ediyor Drew ve ben bunu ilk kez duyuyorum. "Ve sen şimdiden bunu bozuyorsun."

"Rochelle'i serbest bırakmam gerektiğine sen karar verdin. Ben bir fikir beyan etmedim." Kapıya doğru ilerliyor ve omuzlarımdaki gerginlik kalkıyor. "Kıymetli kız kardeşini dışarı çıkmaya ikna et, ben de bunu düşüneyim," diyerek omzunun üzerinden fırlatıp atıyor ve uzaklaşırken ayakkabılarının sesi geniş koridorda yankılanıyor.

Drew yavaşça arkasını dönüyor ve beni hızla inceliyor. "Başka bir yerini incitti mi?" diye soruyor ve pantolonundan bir mendil çıkarıp dudağıma hafifçe bastırıyor.

Çocuklar babalarıyla birlikte şehir merkezindeki centilmenler kulübünde bir etkinlikteydi. Bu yüzden Drew bir cenazeye katılıyormuş gibi giyinmiş. Ve Trent'in neden zil zurna sarhoş olduğunu. Kadınların elit sosyal çevrelerde gördüğü muameleden nefret ediyorum, ama bazı şeylerden dışlandığımıza sevindiğim zamanlar da oluyor.

Homurdanıyorum. "Sormak zorunda mısın?" Elbisemin kısa kollarını omuzlarıma kadar itiyorum, bir parmağımla kollarımın üst kısmında çoktan oluşmaya başlayan morlukların üzerinden geçiyorum.

Trent asla görünür bir yerde iz bırakmaz.

Görünüşe göre.

Bu da babamla başka bir ortak noktası. Bu ve bariz ortak psikopat geni. Neyse ki Drew bu özellikten kurtulmuş gibi görünüyor, ancak o da Sevgili Babacığım kadar kibirli ve güç takıntılı, yani kesinlikle onun DNA'sının bir kısmını miras almış.

İçimde annemden daha çok şey olduğuna inanmak istiyorum.

Drew kaşlarının arasında gergin görünen bir noktayı ovuşturuyor. "Yaklaşan bu yolculuk yüzünden gergin."

Çocuklar önümüzdeki hafta sonu, yılda birkaç kez katıldıkları saçma sapan bir elit eğitim kampı olan Parkhurst'e gidiyorlar. Her ne kadar çocuklar önümüzdeki Mayıs ayında liseden mezun olduktan sonra üniversiteye gidecek olsalar da, her biri aile şirketlerinde bazı resmi sorumluluklar üstlenecek, daha fazla kamusal yükümlülük yerine getirecekler ve bu bir ay sürecektir kamp gezisi hazırlıklarının bir parçası.

"Onun için bahaneler üretme," diyorum arkamı dönüp saçlarımı toplayarak.

Drew elbisemin fermuarını açıyor, ben elbisemi çıkarıp ipek geceliğimi giyerken sıcak kahverengi gözlerini yere dikeyyor. "Anlamıyorum. Omuzlarımızdaki baskıyı anlamıyorsun."

Gözlerim alev alev yanarken ona doğru dönüyorum. "Bana baskıdan bahsetme! En azından senin bir kariyerin ve hayatın var! Benim ne seçeneğim var ki?" Ellerimi çırpıyorum.

"Dört gözle beklemen gereken bir üniversite var ve
Christian Montgomery, üniversiteden mezun olana kadar

bir varis üretmeden önce."

"Minnettar olmam mı gerekiyor?" Yanlış kişiye öfkemi kusuyor olsam da bağıríyorum.

"Hiçbir şey istemeyeceksin, Abby." Şefkatle yüzümü okşadı. "Ve sen ve Trent birlikte çok güzel bebekler yapacaksınız."

Konuşmamızın gidişatından öğrenerek onu itiyorum. "Git buradan, Drew. Bu gece bunu dinleyemem."

Yüz hatları gergin bir şekilde buruşuyor. "Mızımız bir sürtük gibi davranmayı bırak," diye tersledi. "Montgomery'lerle olan ittifakın ne kadar önemli olduğunu biliyorsun. İkimizin de oynaması gereken roller var."

Dört direkli büyük yatağımın ipek örtülerini geri çekiyor, bugünün bitmesini isteyerek içeri giriyorum. "Biliyorum, Drew. Bunu tüm hayatım boyunca duydum. Bunu sürekli pekiştirmene ihtiyacım yok."

"Tabii ki istiyorum," diyor yatağımın kenarına tüneyerek, geçici öfkelerini kaybederek. "Çünkü içinde anneme dair çok fazla şey var ve isyan etmeyi ne kadar çok istediğini görüyorum." Annem öldükten sonra düzenli olarak kâbus gördüğümde yaptığı gibi beni yorganın altına sokuyor. O zamanlar genellikle benimle birlikte yatağa girerdi. "Ama yapamazsın Abby. Trent'le savaşmayı bırak. Ona istediğini ver, o da değişecektir. O sadece senin onu sevmeni istiyor."

"O sadece beni becermek istiyor,"

diye karşılık veriyorum. "Bu o

kadar kötü bir şey mi?"

"Aleti dibine kadar çürümüş ve dokunuşu tüylerimi diken diken ediyor, yani bu bir evet olurdu." Drew iç çekiyor. "Belki bana karşı her zaman bu kadar agresif olmasaydı. Belki senin Jane'e saygı duyduğun gibi o da bana saygı duysaydı her şey farklı olurdu ama duymuyor ve öyle de değil."

Ford ailesi kurucu ailelerden biri olmasa da, yakın çevre olarak bilinen elit toplumun üst kademelerinde saygı görüyorlar ve babamız resmi bir ittifak sağlamaya hevesliydi.

Her iki aile arasındaki evlilik bunu sağlayacaktır.

Jane'in babası da bekaret şartında ısrar etti ama Drew ve Jane birbirlerinden hoşlanıyorlardı ve bekleyemezlerdi. Benim aksime Jane babasına tapıyor ve onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyor, bu yüzden kardeşimle yatıyor olsa da babasının haberi yok.

Jane ne zaman yatıya kalsa, ailesi benimle kaldığını sanıyor ama genellikle Drew'un yatağında uyuyor. Babam bunu aktif olarak teşvik ediyor, çünkü Bay Ford'u alt etmeyi seviyor ve o bir cinsel sapkın. Bodrumumuzdaki özel seks odası bunu kanıtlıyor.

Kardeşim ve Jane'i birlikte gördüğümde, sanki gezegende onlardan başka kimse yokmuşçasına birbirlerini sevip süzdüklerinde, içimi bir kıskançlık duygusu kaplıyor. Eğer Trent ve ben aşık olsaydık, onu yatağıma almaktan mutluluk duyardım. Ama Trent'ten binlerce güneşin sıcaklığıyla nefret ediyorum ve onunla asla isteyerek yatmam.

"Sadece aptalca bir şey yapma, kardeşim." Drew alnıma bir öpücük kondurdu. "Annemi zaten kaybettik ve seni de kaybetmeye dayanamam."

"Olmayacağım," diye yalan söylüyorum, doğrulup ona sarılıyorum. "Ama Trent'in kum torbası da olmayacağım."

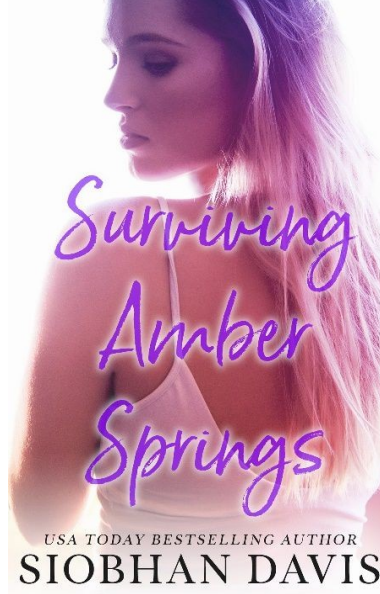
"Onu içeri al Abby," diye yalvarıyor Drew. "Hayatı daha kolay olur."

Kardeşim kapıyı arkasından kapatırken, sözlerinde bir bilgelik olup olmadığını ve planımda bazı değişiklikler yapmam gerekip gerekmediğini merak ediyorum.

ÖRNEK SONU

Üçleme artık tamamlandı ve Kindle Unlimited'tan ÜCRETSİZ olarak indirilebilir. ***Cruel Intentions*** veya ***The Rydeville Elite Box Set*** için yerel Amazon mağazanızı kontrol edin.

İlk taşı günahsız olan atsin...

Amber Springs'te en çok nefret edilen ikinci kişiyim.

Birincilik ödülü ikizim Ethan'a gidiyor; ancak nefret, insanların onun hakkındaki hislerini ifade etmek için yeterince güçlü bir kelime değil.

Kimseyi suçladığımdan değil -bazı günler ben de ondan nefret ediyorum. Çoğunlukla, sadece kaybolmuş ve korkmuş durumdayım, bir ihanet ve suçluluk denizinde boğuluyorum, bunun burnumun dibinde nasıl olduğunu merak ediyorum.

Ayrılmaktan başka çare yok. Yeniden başlamak için son bir çabayla ülkenin diğer ucuna taşınmak.

Son sınıfın ortasında yeni bir okula transfer olmak çoğu insan için cehennem azabıdır. Benim içinse hoş bir rahatlama - ta ki biri sırrımızı keşfedene ve artık herkes bilene kadar.

İşaretler, fısıltılar ve iğneleyici bakışlar beni yine takip ediyor ve en başa dönüyorum. Ama bu sefer yalnız değilim.

Axel, Skeet ve Heath buraya geldiğim andan itibaren beni kanatları altına aldılar. Şehirdeki en seksi üç adamın neden benimle ilgilendiğini ya da neden arkamı kolladıklarını bilmiyorum ama yanımda oldukları için çok minnettarım.

Çünkü şu anda, kardeşimi erken bir mezara kadar takip etmememin tek nedeni onlar.

ŞU ANDA E-KITAP VE CILTSIZ KİTAP FORMATINDA MEVCUTTUR. AĞUSTOS/EYLÜL 2020'DE SESLİ KİTAP FORMATINDA GELECEK. YEREL AMAZON MAĞAZANIZI KONTROL EDİN.

YAZAR HAKKINDA

USA Today çoksatan yazarı **Siobhan Davis**, genç yetişkin ve yeni yetişkinlere yönelik duygusal yoğunluğu yüksek kurguları, bayıltıcı romantizmi, karmaşık karakterleri ve beklenmedik olay örgüleriyle yatma vaktinden sonra da sayfaları çevirmenizi sağlayacak!

Siobhan'ın ailesi size onun okuma ve yazma konusunda biraz takıntılı olduğunu söyleyecektir ve haksız da sayılmazlar. Güvenilir Kindle'ı, ciltsiz bir kitabı veya dizüstü bilgisayarını elinin altında olmadan nadiren bulunabilir.

Siobhan, tam zamanlı yazar olmadan önce insan kaynakları yönetimi alanında başarılı bir kurumsal kariyer yapmıştır.

Kocas ve iki oğluyla birlikte İrlanda'nın Garden County bölgesinde yaşamaktadır.

SIOBHAN İLE AŞAĞIDAKİ YOLLARLA BAĞLANTI KURABİLİRSİNİZ:

Yazar Web Sitesi: www.siobhandavis.com

Yazar Blogu: [Benim YA NA Kitap Takıntım](#)

Facebook: [YazarSiobhanDavis](#)

Twitter: [@siobhandavis](#)

Instagram: [@siobhandavisauthor](#)

E-posta:

siobhan@siobhandavis.com

YENİ BİR SÜRÜMÜ ASLA KAÇIRMAYIN:

[Siobhan'ı Amazon'da takip edin](#)

[Siobhan'ı BookBub'da takip edin](#)

SIOBHAN DAVIS'IN KİTAPLARI

KENNEDY BOYS SERİSİ

Üst Genç Yetişkin/Yeni Yetişkin Çağdaş Romantik

[Kyler'ı](#)

[Bulmak](#)

[Kyler'ı](#)

[Kaybetmek](#)

[Kyler'ı](#)

[Tutmak](#)

[Kalvin'i Seven İrlandalı](#)

[Kaçamak](#)

[Brad'i Kurtarmak](#)

[Kaden'i Baştan](#)

[Çıkarmak Keven'i](#)

[Affetmek](#)

[Nantucket'ta Yaz](#)

[Keanu Serbest](#)

[Bırakılıyor](#)

[Keaton'ı Sevmek](#)

[Kent'te Reform](#)

STANDALONLAR

Yeni Yetişkin Çağdaş Romantik

[Ayrılmaz](#)

[Incognito](#)

[Sonsuza Kadar Değiştiğinde](#)

Sadece Sen
İşin İçinde Duygu Yok
İkinci Şanslar Kutu Seti

TERS HAREM ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

[Amber Springs'te Hayatta Kalmak](#)

RYDEVILLE ELITE SERİSİ

Karanlık Lise Romantizmi

[Zalim Niyetler Çarpık](#)

[İhanet Tatlı İntikam](#)

[Charlie](#)

[Jackson](#)

[Sawyer^](#)

Drew^

AZİZLİK (LOWELL LİSESİ ÇOCUKLARI)

Karanlık HS Ters Harem Romantizm

[Diriliş İsyan](#)

[Hükümdarlık](#)

HEPSİ BENİM DUET

Angsty Yeni Yetişkin Romantizm

[Ben O'yum de](#) ^

[Seni Sevmeme İzin](#) Ver^

ALINTHIA SERİSİ

Üst YA/NA Paranormal Romantik/Ters Harem

[Kayıp Kurtarıcı](#)

[Gizli Varis](#)

[Savaşçı Prenses](#)

[Seçilmiş Kişi](#)

[Haklı](#) Kraliçe*

TRUE CALLING SERİSİ

Genç Yetişkin Bilim Kurgu/Distopik Romantizm

[True Calling](#)

[Lovestruck](#)

[Erişimin Ötesinde](#)

[Bin Yıldızın Işığı](#)

[Kader Yükseliyor](#)

[Kısa Öykü](#) _____

[Koleksiyonu](#)

[True Calling Serisi Koleksiyonu](#)

SAVEN SERİSİ

Genç Yetişkin Bilim Kurgu/Paranormal Romantik

[Saven Aldatma](#) Logan

[Saven Açıklaması](#)

[Saven İnkâr](#)

[Saven Meydan](#)

[Okuma Axton](#)

[Saven Kurtuluşu](#)

[Saven: Serinin Tamamı](#)

*Gelecek 2020

^Yayınlanma tarihi onaylanacak

Gelecekteki tüm yayın tarihleri için www.siobhandavis.com adresini ziyaret edin. Yayın tarihlerinin okuyucu talebine ve yazarın programına bağlı olarak değişebileceğini lütfen unutmayın. Yazarın haber bültenine abone olmak veya onu Facebook'ta takip etmek, planlanan yeni sürümlerden haberdar olmanın en iyi yoludur.

TELİF HAKKI

Telif Hakkı © Siobhan Davis 2020. Siobhan Davis, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın manevi hakkını ileri sürmektedir. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Satış Koşulları

Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü Yazarın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, paylaşılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlemesi çözülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

E-kitap baskısı © Kasım 2020

Editör: Kelly Hartigan (XterraWeb) editing.xterraweb.com

Kapak Tasarım tarafından Robin Harper

<https://wickedbydesigncovers.wixsite.com/wickedbydesign>

Kapak Fotoğraf tarafından Michelle [Lancaster](http://www.michellelancaster.com)
www.michellelancaster.com

Kapak Modeli: Luke Eisner CP

Smith tarafından biçimlendirildi